

Hebrew Union College - Jewish Institute of Religion

Cincinnati, Ohio

Manuscript No.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א

This text is from the collection of the Hebrew Union College - Jewish Institute of Religion, which holds all copyrights therein. These images may be downloaded or printed for personal use, but may not be reproduced in any publication without the prior permission of Hebrew Union College - Jewish Institute for Religion. For further information, please contact Laurel Wolfson, Administrative Librarian, lwolfson@huc.edu, (513) 487-3274

2087

ויעמד הראשה זק פנוו כבדו או כבדו ואלו בן
שמר הראש זק מלשום חסד יתקן וכו' וזה מיד המלשם
ב' בנח קדוש ב' כחיו אמרו כל דכוכל אל פתומה
ובחוק וכו' חזק וכו' כענו ביום פ' ב' כן עת'
פ' ענה פלטי וכו' וכו' וכו'

שטר קבלת עדות

במוקד הלקח כמלא הונו יב' וכו' קדמנו שב שש
כעס שאין להם שום יתם של קדמנו וכו' ושק
ואי מנו עתה בום לא ישיב וכו' וכו' וכו' וכו'
וכתב ב' פ' ולאחר קאיום וכו' וכו' וכו' וכו'
בכחו בעדותם עדות נכונה ובונה כשמש וכו'
בזה קלעון וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
עדות וכו' וכו' ולאחר שיכתוב לעון בעדות וכו'
עכ' פנים עדות בעדים ב' וכו' וכו' וכו' וכו'
ביום פ' כן וכך לה' פ' ענה וכו' וכו' וכו'

נוסח שטר מחילה

היום כ' כ' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
פ' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
כפני

לעלו בישקו ונכסו מן הים עלה בישקו ועשו עלם
בישקו ועשו וקלטו ומומלגה נשאר להם זעז וזעז
לא חן ולא דבר ואלה מנזק ואלה שבועת ולא בש נאפי
חם ואפי בדקדק בשלמה ואלן קימין מידם כגשטבלב
בשח בשית כין וקאל בשאוף ובה שמחלו בישקו זלז
זלז מתי' זמון מתי' שכיח בפי כא ופי מתי' מתי' שמים
מתי' קבכיות מתי' בפי מתי' חתובה וקלמק
לתי' וקמתי' וקלמין וקדי' דין מתי' מתי' שרבה
קעלה ועד ק' מתי' מתי' ככל מתי' זלז לקמתי'
מתי' זלז מעדק מתי' זלז למיכר כן בשלמה
ולק' דין מתי' זלז למיכר כן מתי' בשעתי' או בשלמה
באונם מתי' בביתו כל מורדע ומורדע דמורדע
ומורדע דכתי' מתי' מורדע מתי' בביתו כל מתי' מורדע
וקמתי' ששלה מתי' ועד כתי' על קרעתי' וקל קמתי'
זל מתי' דמתי' וכו' מתי' וכו' זל למורדע
שעתי' מתי' ומתי' ומתי' מתי' מתי' מתי' מתי' מתי'
קבכיו לה' זעז וזעז שגם נשע זכרתי' זרד כתי' ז'
מתי' כין בשעתי' כתי' ואפי' עד מאק מתי' עכא
כל ידעו ומחלו זלז וזלז מתי' בעוף ככל קו' וכו'
שעתי' שגם שורעא זעז וזעז שגם כתי' מתי' קי'
כס זעזים ומתי' כתי' קמתי' שמי' בו מתי'

והוא

זכר צדיק ביום קדש שיהיה מלוי ופבטורה חמה אחר
שש ומעמד ומעמדו מטה ופלא סבור וכל קטל שיש
לבו פקד זעזע נזעזע קטרי במור מהן קטרי ברוך וזה
יורה כח שמה מותה מלשנים חסר ויקב וגו' ושמר מתי
זה פלו בפתיחה בלוי' וזה מידים בפת קשמ וזה
פתיחה אמרנו כל דבורים לא בחומה ובחוק ובפתיחה
וקר זה בפתיחה ביום פ' ב' ח' פ' שנה פ' וקט'
אוב' ימים

נו
בס
בש
בי
פל
הז
בן
בר
מל
ול

נוסח פתובה

בסימנא טבא ובמזלא לא ללא ובנחשא מעשא

בשעת רצון ברובה והצלחה

ביום פ' בשבת כן וכן למש פ' בשבת כן וכן לבהאפ

עולה למשנה דעלמא מלמט ביה בבא בכמה
פלות דמאכס פלגת דעלמא הוה פלגת מלמט ביה איך

השם הטוב בחור כדומד קאתן פ' פ' בן כדומד פ'

בן כהה"פ פ' פ' אמר לה לבתא בתלמא לא פלגת

בה כהה"פ פ' פ' מהה"פ פ' מהה"פ פ' בן ל' ל' כד

משנה פ' פ' לאנא בפד אטלת נאקוץ נאקוץ נאפצנפ

נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ

נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ

נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ

נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ

נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ

נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ

נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ

נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ

נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ

נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ נאפצנפ

לא סך כד וכך כמ' ענין מוקנה שכופא בנייה נקיימא
גלויג ומפורסמת מוקנה מוחיים ולחמ' מוקנה מוקנה כביש
כתקנת חז' ודא נדנשא דהקעלתי לה פלתיא לא פלעתי
מבית אביה לבית ד' הנז' בין בודים וקכשעין
ועלמ' ענין מוקנה עבד' וקעני בשמלת קב' יא' פלעתי
אג' מוקנה פ' סך כד וכ' נמאס סך בתובה לא סלה
על' וקעני מוקנה ונדוס' כ' וכך כ' ענין
קבל כד' ל' קחת' מ' ונדנשו ל' וקעני במלוג נדשו
ו' שבנ' החתן כנז' בקעני בש' בש' ל' כ' כנז' ועני
יע' אשה אחרת עלה בת' לא עפע א' עני התקנה
בחדשה באחרונה ועני י' ו' אשה ממקום ש' עני
אביה נאמר לעולם הן במקום זה הן במקום אחר
לכ' או למדה ח' י' ל' א' קב' כנז' להב' ל' כ' כ'
במקום ש' עני אביה נאמר נאס א' י' ענין אשה
אחרת עלה בח' כ' א' עפע א' ענין כ' כ' כ' כ'
החדש באחרונה א' א' י' ו' אשה ממקום ש' אביה
נאמר לעולם מ' מ' ענין ל' ל' כ' כ' כ'
ש' ענין ל' א' ענין א' א' כ' כ' כ' כ' כ'
ז' מ' מ' מ' מ' ענין כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
ק' כ' ל' ל' ל' ל' ענין ל' ענין " וכ' א' ל' ל' החתן
כ' א' א' א' א' ענין כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
מ' מ'

ובשעה ימדה יקה לאוקמא שמלא דאזי בשבאל
שלא כסטיב והיה הבכור אשר תלד יקום על
שם אחיו ולא ימחה שמו מישראל
וכען בון על סבדי לאלא אפלה ואוקיפ ואיזון ואפנס
אם בלבד ואמובר ואכפ יתייב כה לבת גרובין יקולאין
דפלתין ומזוקבין ומין אפבנשא ומכלולק אפאבל
אפפשא יח עאהון כמ עאהון ניהיבטא יכ מ
מלה פית אמוד נקיים על מר פפא כחא זאמי מלאפ
דאינין מזמי כפפא עעבין ומעש אמו לכר מלא
אמזו פית וסבא פית ופא פוקיפ ופא פול לוקיפ
כמלה טל אפא " ופא פוקיפ חפא פול ופא פוקיפ
פיה לב' פ' מנא דעא פא פול ופא פוקיפ
פמ פיה לב' פ' מנא דעא פא פול ופא פוקיפ
פמ פיה לב' פ' מנא דעא פא פול ופא פוקיפ
פמ פיה לב' פ' מנא דעא פא פול ופא פוקיפ
פמ פיה לב' פ' מנא דעא פא פול ופא פוקיפ

ה' קמ"ב ב' אלול י"ג

ב' אלול י"ג

ה' קמ"ב

ה' קמ"ב
ה' קמ"ב
ה' קמ"ב

ה' קמ"ב
ה' קמ"ב
ה' קמ"ב

אל
על

כנס
ולא

וב
מ

מא

מל

לע

וק

מ

ע

ב

הלכות שחיטה בסדר

סימן א' הכל

שוחטין לבד וכל זמן שהשוחט
 למקד חומר הכל היכל
 מעט שודע בלתי שחיט
 והוא אלו אמר הכי קינן לזמנים
 מני שוחטין על הלכות שחוט כל ה
 חמשה דברים קמפסידין קשתינג ל שלשים
 בהמות וחיוכ וטופט שחוטין כל בל כזאב
 כשה לשחיטין ששה נבלת מקיים ית יתם ויתום ושבע
 אבל מני שאינו יודע אותם לא ישחוט לבד אמר הכל לזכור
 אף מני שאינו יודע אותם לא ישחוט בעמלית אחר ס
 הכל חמשה דברים קמפסידין כל בל קמפסידין קמפסידין
 עלהם כל בל שבעים טהפות וקשג למקד חומר קמפסידין
 קשתינג וזה אמר לבהמה ותיכין לו חומר קמפסידין
 אם אינו יודע לה בחיים הוא דמרטת אבל אם אינו יודע לה בשחי
 טתו צמנה דכשיבד לבד אמר קמפסידין אף קשתינג למקד
 לבד שלא אינו יודע לה בחיים בשחיט קשתינג אבל ששג נכס
 מלתי ס' קס קודם שחי ופי' בהם יחזק בגר יתי י
 מפי' קודם קנה לבד למעבא ונשגל נתון בחינים

דרך פ' שמל היך ומלל עמה ואחזק כיב ד' מי
חלל עמה איכא מל כל שבבאב ועלית חסוכ
ונע' פ' שמל היך ומלל עמה איכא מל כל שבבאב ועלית חסוכ
דעק מדוכותה כל שמל עמא ומקום חסוכו עם קבצר
ואת זאת מל קיא כמז קמל' במקמ ענא מל' יך
עלה מעקבו וזא מן ככא עמרפה וז' אעזר למ מעש
כאז לא ברעל ופ' חס' שאמר ערפה למ שמל כמ
קעמ לבדו ועד קרע עם בענ קיים אבל הכא חסוכ
רעל שמל עמ קבצר אבל להמזבס זל לשל
לא שמל עמ ולא שמל דק קבצר בלבד ועדן קבצר
על חס' ועלית כען גומא על מקום חסוכ וק' ס' עמ
עמה עמ כל לא שמל העמ עם קבצר קטענו ונעמ
כען העלן עם בענ עב חס' או שלעית של עמ קמחך
ואופה את קמכה דהת' הוויא מרפ' כדיתן בהמל
עמ' וז' מל באכבדה ולמעלה מרפה אבל הכא
מ' שמל כל בענ שמל קיך עד ענאית הגומא על
מקום החסך כען חלל הז' רעל' מחיים וממלאך בעל
מזמ' ומע כל שבבאב ועלית חסוכ דרך קבצר בהמל
כשהיא רבאב על יתה מתכמ' כיכך ברבאב' ועלית
יכך רב' ואם שמל קבצר או קעמס קיא ועלית חסוכ

הילל
שחוק
מרים
ל' ה'
שלשים
כואב
שחוק
ל' רב'
קופ'
מדין
כ' ה'
בצער
ל' מ'
ג' רב'

מהיא רבואה ונבלה

מפרקת נעבדה משקיה עם כוב צערי פי רוב

צערי צערה כל כוב צערי שמאחורה קבואה

אם נעבדה עם קמפיה נפילה ואחריה קא נבלה עב מצינו

לתיבד משקיה נמרה ולא קאמרה כוב צערי ואעפ כן

מלה מלה שאט על שיהיה יזון וזון למורה חבל בעמל

זמן הנה אם נעבדה משקיה עם כוב צערי נבלה

נעבדה משקיה ולא נהרד כוב צערי נעפיה נהרד כוב

צערי ולא נעבדה משקיה כעורה

קנה פי קנה שנפסק בהובו דתין סתם נעבדה

ברובה והיינו לאמרה או שנפסק חב קנה

אם נפסק כוב חללה ממקום קראוי לשחית נפילה

גב פי נקדעה מעבה כדב כל נהרד מנה קשורה עם

קעצם והעור באורך קבמלה נד קתלל כדג הקה

שקורעין אחרי מעבטו נפילה

ניקטורא נמריקין גפין רפין פי ט לרע שנחדר

לשעם קרוי ציממא כד נע נהרד

קבמלה נחבדה מן קשורה עד קתלל והיא נפילה

וושח פי שנקב הונעט במשהו נד ודוקא במלך

קרא

הכאוי לשחיתות הוא דהוי נבילה
ועוד קשה למה אמר הכל שומעין וכו' ומה טא לבנות
והינך הכל במק' מ' דל השנה פט קשיותא ימי'
שחיה דרם לכס' פ' כוש' שיעור קשיותא מ' ק' א'
קשיותא היכן שומעין' הקד'ים קמ'פ'ת'ן א'ת' קשיותא
דבר ששומעין בו' מ'ת' ש'ת'ן' ל'מי שומעין' ב'כ'ד'
שומעין' מ'ת' ק'ת' ק'ת' וא'ס' ל'מ' י'דע' פ' ק'ל' ב'נ'ז'ב'
ל'א יש'ת'מ' ל'כ'ד' א'ת' ה'כל שומעין' ל'ת'ת'יל'ת' א'פ' נ'ש'ם'
כ'ל ל'א מ'ט'ב'ת' א'נ'ש'ם' ש'ד'ע'ת'ם' מ'ת'ע'ב'ת' ל'ת'ת'ם' א'ל'א'
א'פ' ק'ת' מ'ת'ן' מ'ק'ל'ת'ת' ו'ק'א' ל'א מ'ט'ב'ת' ב'ד'ע'ב'ד'
ק'ת' ל'א מ'ט'ב'ת' א'א' א'נ'ש'ם' ש'ק'ם' ב'ר'ש'ת' ע'ל'מ'ם' ל'א א'פ'
ש'ק'ם' ב'ר'ש'ת' א'ח'ר'ים' שומעין' ב'ד'ע'ב'ד' ו'ק'א' א'פ'ל'
ל'א ב'ד'ע'ב'ד' ועוד מ'ת'ת'ל'ת' א'מ'ר' ה'כל שומעין' מ'ש'מ'ע'
א'פ' ל'ת'ת'יל'ת' ו'ח'ז'ק' ו'א'מ'ר' א'פ' נ'ש'ם' ו'ע'ב'ד'ים' מ'ש'מ'ע'
ב'ד'ע'ב'ד' ב'נ'ה' ד'מ'ו'ת'ר'ים' ל'ש'ח'ו'ת' א'ב'ל' ל'ת'ת'יל'ת' א'ין' שומעין'
א'ל'א ל'מ'ר' ל'ך' כ'ל' ק'מ'ו'מ'ח'ן' ש'ו'מ'ע'י'ם' ל'ת'ת'יל'ת' נ'ש'א'י'ן' מ'ו'מ'ח'
ו'כ'ע'ל'ן' ב'ה'ל'כ'ת' ש'ח'ו'ת'ג' א'פ' ז'כ'י'מ'ין' ו'מ'ה'ר'י'ן' ל'א יש'ת'מ'
ל'ת'ת'יל'ת' ו'א'ס' ש'ח'ו'ת' ב'ד'ע'ב'ד' ש'ח'ו'ת'ת'ן' כ'ש'כ'ה' " ו'מ'ט'ב'
ש'ב'א'ש'ק' ש'ח'ו'ת'ת' ש'נ'א' ו'ל'א'ש'ק' ע'ל'ל' מ'ו'כ'ה' ו'ת'ז'ב'ת' " "
ו'ע'ב'ד'ים' כ'ל' מ'ש'ח'ו'ת'ר'י'ן' ק'י'ת'ו'ן' ע'ל'ל' ו'ט'ב'ל' ו'ב'ר'ש'ת' ע'ל'מ'ם'

נבילה

וב
בואר
מכאן
פ' כז
במק
בילה
הקד' כב
ענ'ת'
ה'
קדק' ע'ם
ג' ח'ק'
נ'ט'ר'ד'
ה'כ'כ'
ה'
במק' ס

עמוד י' אדם יעש כל המצות קבלה פנים יסחוף וישלח נכ
במזון עבדו לא מקדו משורבדים ועוד לפ שאמר
בב"י יא הכל שומעו לפתילה אפי' נשים ועבדים
הגדה יא שאין להטע נשים לשמוע עבד נהג עבד
לשמוע וכן קבלה שאין קצנים שומעין קצנה
מא' קצ' שיש להטע נשים וקצין שלא יבא
להטע נשים כפי' א' להטע נשים להטע נשים
שמלא הדין באשה עדה וכה עבד לשמוע שיהי עבד
דס שחטטה ויבא בעבד ואמר לה א' שחטטה
ולא דס עדה ומכשור באשה עבד ולהטע נשים
שמלא היא מקדו ביה ובעת עבד דס שחטטה
זק קדס על עבד כפי' וקצ' ב' עבד עבד א' עבד
לפי שבוב קצנים מעתלפות דעתו ואלה א'
ומן לקח ועוד קצ' ב' עבד לקח מא' קצ' קצ' —
דאמר שומעין לפתילה ד' אפי' נשים בקוף סא' עבד
במלא דאמר אפי' בד עבד אפי' יול דקמחב סב
דלפתילה לא ישמע קבל בד עבד אפי' שמוע פתילה
כשונה ומלא סב אפי' בד עבד לא ישמע עבד
שלא נשמע ועוד מהפילה סבב דל' עבד קצ' עבד

דלת חסר הכל בבית אחת ואף הכא נאמר כן ולמה אין
 מותרין למפרע ועוד קשה מאי שנא מעבידות שעשו
 מרחב במקום ואחרי צרכיהם הם מותרות שעשו למר
 שמינה כיון אם שקב קנים על מנוח וכו' או מותרין אבל
 מותרות אחרות אמרין דמפרע ויל' אם יש קבל מחרס
 אין דמפרע למפרע כל מה שחמ' דאמרו קשה הוא
 דאיתנה ואמר קבל בבית אחת ואם לא ישל קבלה כל
 מה שחמ' למפרע מותרין דאמרו משעבדא לממש
 אמרו אינו ידע כלום ולפי כך מותרין וכל מה שישל
 בהם כדמין קשה אם קם של חרס שביה דמפרע
 ואם קם של עין קב להו בקלפה " עזר שאמר על
 האמר מותרין מעשה שאם אמר על מותרין אמר
 לא מעבדין לה' מעשם דמחמיר על עבדו " ומע
 אין צריך ש"דע כל חילוקי קדוש איכא מלך אין צריך
 כפשוטו ואיכא מלך צריך שידע בודאי ופשוט אין
 מלה ארמית היא כמו שאמרם בדמרא אין פ' ודא
 בל שידעין בו שאינו ידע הלכות שמינה וק' אפ' שאלו
 לו וק' פ' לא מעבשיא ענה שחמ' לפעו שמינה
 מעבשיא מותרין לשחוט בינו לבין עבדו אם אפ' על
 לו ומותרין קצותה עבד שחמ' כדאנו אין למודק עלו
 דאמרו

דאמרוקן עתה הוא דאי קרמי דשחמט שחמטק מעשית חבל
כל מה ששחמט מקודם אסור לכל מעלתא דלא ממתיא עליה
דאי טע עביד ולא מזדקרי בה ולא אדעתי

אם אבדו גדין והדפולו קשק למק לא טקט כ' אס בדק
והדפול והדיק לפ שדרכן לבדוק לכך נקט ארס
ואס מאס שחמטק במקום שרוב ישא מלכיים וגם לוב
עבד השר ישאס מעשין עתה ואס אחד מלכס אסור
וקשק מ'ש מ'א ח'מ'ר'י'נ' ב'ש'ר ש'ת'ע'ל'ס מ'ן ה'ש'ן מ'ר'פ'ה
והדיק ש'ת'ע'ל'ס א'י'ן ל'ו מ'צ'ע'ו'פ' ש'י'ן א'ב'ל'ק'ט'
יש ל'ש'ן " ואס מאס באשפ' שבזוק ופ' +
ה'ש'ן מ'ש'ס ש'כ'ל'ס יש'א ל'ז'ו'ק' ש'ס נ'ב'לו'ת' א'ב'ל'
מ'ש'פ'ה ע'ב'ד'י'ת' א'י'ן ר'ב'ל'ן ל'מ'ו'ק' ש'ס וקשק כ'ו'ן ש'ה'ו'ר'
ח'פ'ו'ד' ע'ל' ה'נ'ב'ד'ה ח'ש'ו'ד' נ'מ'י'ג' ע'ל' ק'ש'מ'י'ט'ק' ו'ה'י'ד'ק' כ'ו'ן
א'ס ה'י'ג' ע'נ'א'ו ו'כ'ה ל'ה'ע'כ'י'ב'ו א'ב'ל' ח'ו' ל'א'ב'ל' נ'ב'ל'ת' ל'
ו'פ' ב'ב'י'ש' ע'מ'ק'י'ן ל'כך א'מ'ר'י'ן ע'ל' ק'ש'ב'ג' מ'ש'ו'ד' ו'ל'
ע'ל' ק'ש'מ'י'ט'ק' " //

ד'ר'נ'ש' ש'א'י'נו ש'ו'מ'ע' ו'פ' ל'פ' ע'ל'ש'ק'ד'ע'ס יש ב'ח'ר'פ'
א' ש'א'י'נו ש'ו'מ'ע' ו'א'י'נו מ'ר'ב'ב' ל'ב'ת'ו'ל'ג' א'י'נו ש'ו'מ'ע'
ו'א'פ' א'ח'ר'י'ס ע'ו'מ'ר'ה'ס ע'ל' נ'ב'ו' " ב' ח'ל'ש' ק'מ'ר'ב'ב' ו'א'י'נו ש'ו'מ'ע'
ל'א' ש'ח'ו'מ' מ'ר'פ'ט' ש'א'י'נו ש'ו'מ'ע' ה'ב'ר'כ'ה " ו'א'ת' ק'ה' ש'א'ר'
מ'ר'ב'

ה' א'י'ן
ש'ע'ש'ו'
ש'ו' ל'א'ר'
א'ב'ל'
ל'ג' מ'ח'ר'ס'
ה' ה'ו'ל'
ה' כ'ל'
ג'מ'ש' +
ע'ב'ש'ו'
ה'ת'
ע'ל'
א'מ'ר'
ו'פ'נ'
א'ב'ד'
ה' א'י'ן
פ' ו'ל'
ש'ת' ש'א'ל'
ש'ח'י'ט'ק'
ש'ל' ע'ל'
ע'ו'ד' ע'ל'ו'

מצות ענוה אורח ומכבד עליהם אנכי שאינו שומע
הברכה ואלו הוא שאיפשר לעשות על אחים ענוה על
ים אבל הקם לא יפטר ואם שחט אפי' בידו לא
עליו שחטתו בעיני "ג' שומע ואינו מדבר אם הוא
מנחה שחט אפי' לפרתיה

ושחטתו כל שענוה ארבעה דברים אלו נקרא שומע
א' שהוא יוצא יתיה בלילה "ב' מקנה כסופו
ג' כן בבית הקברות "ד' מאבד כל שחטתו לו "ואם
עשה חפ' אחת מאלו נקרא שומע ודו' ענוה ענוה
איתם דרך שמותי אבל אם ענוה אורח
והתל אפי' עבוד לבולו לא מפתלגן לה "סד
וקטן דהיינו שאינו נדע לחמין דו' לשחוט לפרתיה
לא ישחוט ואם שחט ואחיים ענוה על גבי
מנוח אבל אם אין אחים ענוה על גבי מנוח לו
לפרתיה לשחוט אפי' אם נאכה לה אכל לבבלים
שחט יחמנו עתה שהתפללו לשחוט לה אכל לבבלים
מנוח לשחוט לאחיהם לבד אסור

עבור שהעג לשכחותי של עמ לא ישחוט ומע
מפט שאיבריו כבדים עליו ופי' שהחט
שלא היה יכול להחמין בין בדי לא עתה ואם יוכל
לחמין

לקבצין שונאן אבד למא פתח שעכור סתם לא ישאונא
שרגל לבוא לה דרסה " ויפת כל שאינו יכול לעמוד
ולרבי לפני במלך נקרא שכוה "

סומא לא ישאונא אה"כ אהרנס כואיס אורח שונאס
קלבוה שמימיה ועמלוס מהחילת בשמימא ועד
קופה #// " עינים לא ישאונא לשמימא
לבדך ישנא הכון לקבצת
אלהיך שאלת תפיש גומלא ועמד בה ניש בה כה
למורה " אש העילו קבול וכו' "

מיה פומן ברמא עבא וכו' כיון שטין אמר לרא
לדביו נאמן וקשה ממש בעדה פה קפג אשג
המנה לבעלה ממנה אה (ואחיה אמרה מה הנה אה
נאמנה ואם נאנה לעשת בגדי גדותה אינה נאמנה
והיין דנה שאמרה ממנה אה אבל לעשה פה קפג
ולבנה פדדי גדותה לא (ואת וקא גב מבח אמריין
עשג טמין וגם אמרי וקול קבול קדבר בכע אבד
קא חכונס היכא דשאט גב לעדה דקיא מעצור ויפת לסת
ואל אשג בנדח מומאיה וספקא דאורייתא לתאמנא
ולבן אינה נאמנה אבל גב מבח דנאמן בערפה כע
משנע דבבית כיאג מדבבתן לבקל

למנה ל
ושק על
לבן
אם הוא
שונה
במורה
לפי " ואם
לעשה
שק
למנה
על גב
נמקן לו
לבית
לכלב
ומנה
למנה
בכול
מן

להקדל עתה מנחה מפונעת בתורה כי אם הדומה
זה כפי שכתב בשם שהיה צ"ל שהיא מנחה וק"ל בדיע
מנחה ~~על~~ לזכרון אמת שום מנחת מן קשר מן מן
הנחה לז"ש שהיא שנחת ולכך באמנונה "אז נע"ע
הת"ע עתה שם בעצמה אבל הכא לא עש"ע פ"ג
במלכו דה בלתי הכבש "לז"ה דה"ס בפי ק"ל מעש"ע אכל
הכא לא "

משוררין שהעד עליו עד אחד עש"ע סוף כהו"ן וק"ל
מכתשו"ן עד אחד בהכחש

משוררין רבי' רב"ל פ' ומורה בה"ס
אינו עובד אלהים כגון זה הנשכר לז"ל
שקבל עליו מ' מלות אפי' אמרים כואין אורו' ופ"ג
מעש"ע שנאמר וקדח לך ואכלת מעובדו כל מע שהיה
בשעה שקרא קדוה בקר ש"ע איה רש"י לאכול מעובדו
וע"ס לא היו באותה שעה והפסוק שאמר וחסד ואמת
כל מע שהיה מצוה על הזבחה איה רש"י לאכול מעובדו
והג"י איה מצוה על קשה"ע

מזומר אוכל רבוע לתי אבון פ"א אם ימצא של ישכאל
יכל אורה ואם לא ימצא של ישכאל יכל של
ג"י לתי אבון ישכאל יבדוק הסכך ונותן לו בסכך נשחך
ומונכ

ומורה למכול מעשהי אפי' שחטו ביום לבין עמנו וירדנו
הלכות שמייה מורה בדיעבד אבל לפניהם לא יעמוד
ואף קשה אם יודע מלפני שמינה מורה הל' עבד בירושלם
ואפ"ל איסורא ואפ"ל לא יבדוק לו קפצין יעבד ודעבד
אורי קתום סמך על חסותו שאמר קטוב כי יחיה ה'
אלהך את גבולך ופ' תורה חובלת בשם כי תורה נפשך
למכול בשם בכל נפשך תאכל בשם עת תאורתי
למה כי למען לא תאורתי נפשך למכול בשם של ישראל
אם מלאך יעבד לא מלאכת של ישראל בכל אור נפשך
תאורתי גויים 12 ק"ה סברת קתום להדע שפגד
על מעלת קבועג "ו"

במזמר להכעיס וק' אפי' טעם אחסתי אפי' נמארת
קבנו יטה דמומר לעבדות בידים ומקביל
שבת בסנה פייא אר שהיא מומרי לבד התורה כולה ואף
הכי מילול שבת ומומר לא ללש בכלל התורה א"ל לומר
לך דקמתול שבת כאלו חילת התורה קלה "

אבל מלאה דין זה דקמבעי במלאה דני הוא אפ"ל
ושמייתו כולה ואמרנו לעבד מומר לתיבת
שעתה אפי' לו נשבע אנו נאמן (למען אמר נאמן ידעו
לעל אין עמו סבין ולמען יש עמו סבין)

מורה

קשה י
בדיע
מזמן מן
נמ"ע
עם
עמ
קבול
מזמן וקנת
מלא
מלא
שניה
מלא
תק ואכלת
למשמית
שכאל
אכל
לעמו

מזכיר לחמד משאר עבודות אין צריך לבדוק לו סכין
והנמכה כנגד וכו' ודוקא עבדו לו סכין
בתולה וכו' אבל אם לא בדקו לו פסול ודוקא במומח
לעבוד על קמחא משאך בפסול לעדות אפי' לא עבד
עליו אלא פעם אחת וקשה מאי סבר כיון שאמר אין
צריך ומאי סבר קומעם דודי סדך אלא כיון סבר
כיון שהיא תעוד על קמחא משאך על סכין
בשתיקה ואפי' מנע מהיא פסול עבדו עבדו דנו
לכין נכמע אבל מנמע לעבדו כדן עבדו
מנמע לעבדו נכמע בו עבדו אבדו פסול
לעדות פעם אחת דוקא "

מזכיר לעבדות כמנמע לעבדו אחת כותלי
קא דנא דינו כעובד אלי לים לחמ

שכחו עליה בזמן בה למוד "

צדוקי וביתוסה הם הנמשכים אחר כדוק וביתוס
מהלכה אונשילגם שאאלו לרפדות רעב ואינם
מאמנים בתורה שבגב "

התחיל הפסול והמר הכשר וכ' פסול אבל אם
התחיל הפסול והמר ככשר ככשר אע"פ

התחיל ככשר אפי' כל שהוא פסול בין ככשר בין כולל
מנע

מרמז מעטות לה היכא דהפס הקנה לבדו בידו דטעז "

 נשחיתות חולין אינה כריכה בלוגה ומע מעשם שלמה

 בקדשים ומבחינחה שנתים לה ועוד אמר

 ושקט את בן הבקר לפע ה' עכריך כוונה לשם ה' אבל

 בחולין כתב וזאת מורה על אכילתו וכתב איש איש

 שיהיה שחולל איש שקט ואחיל כל מלא לאמר ה' ביד

 להיה שכי לעבדה

או שיהיה שכי לעבדה ככרתו ושחמה כה לבה כשיהיה

 ויהיה בשען הולכה וקובצתה ותיכין כוון אדם

 היותו חזק וקדוב לכורתו מעשה נמרק סבן ושחמה כה לבה

 בה' ונכיס בכתל בבה וחזקה בגובצתה או שהיה בפת

 בלוא ב' כואבים" ומעל דבשען כח צבאי דתתב

 ויקח חת קמלא כלי לעמנה

כנשרתאל שעמא בהמת חביו לעבוס לא אימרה

 שורדאי לא כוון לא לעבדו

השוחט לשם הקיים וק' שחיתתו פסולה ומותרות

 בהנאה ומע מעשם דדרשין אלקיהם עב

 הקיים ולא הקיים אלהים וזמנה ולבה יש להם ג'

 שהם כדאיתא במדרש עתה עשר מלאכים מנתי

 את קממה נפ'

בשנת

כל סבין

 עין

 קס במומז

 עבר

 גר אין

 ק סבר

 ונחמ צנו

 עכנת

 פסול

 תי

 יי תוס

 ג ואינ

 אדם

 עב

 בורשט

השוחט לשם קדשים שסופרים וכו' אפי' בעלת מוס

פסולת והוא וכו' אמרין כל מוס לא יקרב

הוא של פסולת מוס מוסק ומיטא וכו' ומוס שחט לשם

קדשים שאינם נאים בדבר ובעד בעדק בשוחט לשם טעם

והפסולת מוס צד חטא וכו' למטא וכו'

מפלו לאמר לטעם אלא קדשים שחטא על עבדה

שעשה מוסק בעלג שהיא קדש שחטא

וקלם כולו

שחט לשם חטא לשם אפס וכו' לשם

קדש שחטא עמיטתו בעדה וכן קדש

אם היה לו זמן בבית באורח ימיה קרב אפס

בבית דבר הקלש שחטא מוסק שחטא

קדש שחטא דבר הנלקח ביד בעל

בין בסוף וכו' מוסק שחטא עקת אור קדש

אפס מוסק וכו' מוסק מוסק לפי שגב

יבא אנו אנוכל בשב ונעוד שמעלה אור קדש

קדש בכל רצו כל דבר שתורה ביד בסוף קדש

שכל דבר קדש ונעמד לפי קדש מוסק שחטא

שחטא על ביד וכו' עקת עקס רבוס

בה פלגם אחת ויאל הקס איסא הינתי לביעוהא חקא
מעשום ומלח מעשום מרפה

השורחט בעבר ובנהך וק' וקשה כא בדת בנינו
כתב שאם כתבו ונתנו במדון בעבר וביו

בכפונים אמר ומע קס ונתנו להא שמינו ונתנו
חבות מלכות ענהו ונתנו כעל שנת היפואים האת
לעבד שמינו ק"ל בדרכה מלח מעשום בנינו
בעבר ולקח בנהך מעשום קלל שמינו
דתי קנסי לא קנסי ליה רבני אבל קנסי ליה קנסי
לא קנסי לא במינה בעבר לא במלכות בנינו
אבל קנסי אמרוהו מלח שאינה מלח ונתנו ונתנו
מעשום

בהמה חיה ועוף מעשום שמינו דגים ומעשום
אינו מעשום שמינו מעשום מעשום דכתב

ומכת מכתך ומכתך מכתך מכתך ונתנו דכתב
חאת בתיך אשר כאלו וק' ונתנו דכתב נשך את
למו וק' ולמד מכתך בעל מוס' שנת כאלו יאכל
את ככת ואת כאלו את שמינו דכתב שמינו מוח
אי נמי יא ללעבד עבד ונתנו להם שמינו חת

וישמחו לא נישתחו' ודגם ונתגבש' אמינה יש כהם
 דכתיב' אסף להם ומכא להם' ארבע ואוסף שלכם
 כאוסף בחמיל' ועוד שהזכרים בספר אמה תהיה
 קדגים' דכתיב מאת פניך כבהמה והעוף' לפי שקדגים
 מ' אלה קשה שלבית כחשק קשה' והדגים נבוא אמן
 קמלים' וקטוף מה דברה " ||

השוחט
 ומה דכתיב' אסף להם ומכא להם' ארבע ואוסף שלכם
 כאוסף בחמיל' ועוד שהזכרים בספר אמה תהיה
 קדגים' דכתיב מאת פניך כבהמה והעוף' לפי שקדגים
 מ' אלה קשה שלבית כחשק קשה' והדגים נבוא אמן
 קמלים' וקטוף מה דברה " ||

פסוקי קלומות' או שיש בו דבר המורה ופ' י
 קטעם מעשה דמלכות דתורה בה אינש' ולא את
 לאיחלופי בבגמל דעלמא' (כיון דבעינן שמיטת אבול
 למבית יש אומגים דתי' תמיה בעינן " ואתם
 קטרים על צד הקדש מעינן שמיטת מלכותי
 מעושים דאתי' לאחלופי בבגמל דעלמא' כיון דבעינן
 שמיטת בעינן שמיטת מעל וקא' ותייב לבד עכ"ל
 דקא כמא מצות מרבין עליהן מורבין' וקשק דקא
 בהלכות פסח אמעין מ' שנת צדק בתוך קטפת' יבדוק
 אמה

ויפתח חתא
 קדש גיטוי
 שבת ובוים
 מ' אלה קשה
 כים' התי
 בגרשו
 קדש חמיל
 קדש
 וקטוף מה דברה
 ונתגבש
 דכתיב
 קדש חמיל
 קדש חמיל
 ונתגבש

אחר הפסח שלח יצא במצרים שעבר עליו בפסח אבל
על כבודו על אחר הפסח לא יבדל מעשה שהיא מדברין
ובין למבדכין אכן פקושה מדברין גב על המצ מצע
עליו בפסח ועל גב חנוכה אמרנו מצב שיש לה שנת
פתיים צדק להלכה בשנת חנוכה מצד גב על פתי
אמר יול לבד שחיתק דאית לא חסדי בשאר בהמנה
דעלמא ואחר כך נשא לשמוע פתי חנוכה בלתי
בבכה ואע"פ דהבדכות אינן מעבדין אלא אסור
להנות מזה קעולם בלתי בבכה אבל לעבדין לא
אית לאחלופי וכן נמי גב חנוכה אינו מדלתי שנת
פתיים גא מעשה מעדתי וכן למבדכין אמר
לא מעבדין אחר שנת געט גענוף לא גענוף
המקשה לילד והוא אה העובר אה ראשו העטם
מעשה דראשו כרובו וכו' כטעם פגוש
אל המקום אשר יפגה בראש אחיו יבו ואלו דווקא
כאשו אלא אטלו פתח

הוציאו אבר אחד והחידו מה שיצא מקאבר
לחץ אשור העטם מעשה שבאג פט קענה
שנאמר ובער בענה טעפה לא תאכלו אבל מק ששאר
למנה

מלמנו בטעם ומקום בחדד מוחץ פכוש בצעג שחדד
מלמנו אבד מלג שעשאר מן בחדד ומחזיקו מוחץ ומליה
שחמזיקו קודם שחיתק ולח אמרתי עה מעשתי בתי כוב
וקשה בא לקמן פסק אם המיעוט שנשאר בטעם אסור
מגוש לאמרתי עה מעשתי בתי כוב ותיכף כד
דיא פסקי פסקי אהרן עה נכ' אבל כדא דיא כדל
בבתי אהרן למינין
אם יאמר העובד כי הוא כילוד ואם יאמר
כדא אבד פי חזא בדוב אבד דה"נ לא קבל
אם יאמר בדין אבד שיאמר ואמרתי עה מעשתי בתי
דק"נ כיון שיאמר כוב באבד וקבלתי לחא אמרתי
למעשה קנשאר בטעם מכוב באבד טא הוא יאמר
אז שיאמר כוב במיעוט אבד בה הוא כילוד פי דה"נ
שיאמר סמוע עה שלשים ובה מעשתי אבד וזמן לוב
וקשה מאי שנא מרשעא לאמרתי עה מעשתי בתי כוב
אפי"ל לא אמרתי עה מעשתי נכ' וי"ל דברשעא לאמרתי
עה מעשתי נכ' נשאר מעשתי בטעם ולח יאמר חזק
למתי אפי"ל ובפי"ל דלא אמרתי עה מעשתי נכ' יאמר
קמעשתי חזק למתי אפי"ל ואין אפי"ל יבול להחזיקו
קדובר שקוציא אבד ונאמר באבד בחלב עלא אסור

עשר

מחזיקו אבד
מלמנו כוב
שחמזיקו
קודם שחיתק
ולח אמרתי
עה מעשתי
בתי כוב
וקשה בא
לקמן פסק
אם המיעוט
שנשאר בטעם
אסור
מגוש לאמרתי
עה מעשתי
בתי כוב
ותיכף כד
דיא פסקי
פסקי אהרן
עה נכ' אבל
כדא דיא
כדל בבתי
אהרן למינין
אם יאמר
העובד כי
הוא כילוד
ואם יאמר
כדא אבד
פי חזא
בדוב אבד
דק"נ לא
קבל אם
יאמר בדין
אבד שיאמר
ואמרתי
עה מעשתי
בתי כוב
דק"נ כיון
שיאמר כוב
באבד וקבלתי
לחא אמרתי
למעשה
קנשאר בטעם
מכוב באבד
טא הוא
יאמר אז
שיאמר כוב
במיעוט אבד
בה הוא
כילוד פי דה"נ
שיאמר סמוע
עה שלשים
ובה מעשתי
אבד וזמן
לוב וקשה
מאי שנא
מרשעא לאמרתי
עה מעשתי
בתי כוב
אפי"ל לא
אמרתי עה
מעשתי נכ'
וי"ל דברשעא
לאמרתי
עה מעשתי
נכ' נשאר
מעשתי בטעם
ולח יאמר
חזק למתי
אפי"ל
ובפי"ל דלא
אמרתי עה
מעשתי נכ'
יאמר קמעשתי
חזק למתי
אפי"ל ואין
אפי"ל יבול
להחזיקו
קדובר
שקוציא אבד
ונאמר באבד
בחלב עלא
אסור

לשתוק. הואיל ויש בה אבר אחד אסור. הואיל וכל
מכלל קאיברים שכל אבר פולט מעט ממחלב. ואף
כיון שנתעבב חלב קעבב עם חלב באבר הוי כחלב
מאפה שנתעבב עם חלב פאפה. וקשק למג לא יהיה
במל בששים. ופי' כמל אוברים הם הוי לאין כב
קאיברים שנים בהפפעות החלב

הבזושילת ידו למעש בבקמה וחתך חמול. דונקא
דכך בדופן אבל דכך ב... מיישיין
עמל עקס אחר מקאיברים הפעמים. ולמע דונקא
קמחול לפי שמינה נעפפת בהם

אפרוח ופי' רבינו יחיאל כתב שכל שלא גלה ב...
עשבה דס"ח"בין עליו משום שקץ" עד תחילת
ליל שמיט. אבל לקרבן ומיום השמיט ופי'

אסור לשחוט אותו ואף בנא. במעט מעט דכתיב רש
חל אף בנו ואותו במשמע. וקשק מרל לרשי
ויזל שהזכירו מדרשא דאותו ואף בנו. דבזל אותו ובנו
ומדכתיב ואף בנו במשמע דאף בנו ואותו במשמע. למ
שנא בין או בתי. וקשק מל מלוק יש בין בין לתי. וכל
גלה דתימל. אמר כחמנא אותי ואף בנו אינו דוקא
בזכרה לפי אמר דונקא אף בנקבות

וקשק

וקשה בא לקמן אמר לאינו נוקד במצבים ט חס בעקבות
 מלך הקדש אורגלום לה ולברק יול מלכות חמשה עור או
 כעב ופולה עששאל בלשון חכר נקמ אורל לאת בדו
 וינחז מלי שאומר בא ביום לאכול באחרון וקשה במלא
 בא מלכות חמשה עור וקמחבר יול למלא סבר כדי
 שלח יהיה חונת עכר ואם נתי לז אית יעבור עכ
 דברי חזק מן אית דוקא חמשה ט חס האחרון יול
 ללא אית באחרון דאחריב באיסורא
 כיום אחר האמור וק הטעם מעשה דקמחבר פסק אמתות
 דקתת היום הולך אחר הלילה דמיל קה ברב א
 כן מלך מידוע מחדש לן המהשתין יול ללא הימלא
 כון דכתיב שור או כעב וק טלף מלכא קדש קדשים בא
 טלף מלכא קשט ושור או עק וק וק הימלא וק ללא א
 הימלא כון דכתיב עששאל דקדשים וקדשים נאכלים יום
 ואחר לילה דכתיב ולא הימלא מלכא עד בוקר ואך
 אף אורל ואת חמשה עור ככלל הקדשים קמלך ביום אחד טעב
 הכא אחר וכתוב במעשה בדאשית אחד מע להלן הולך
 היום אחר הלילה אף כאן ביום קולך אחר קללה
 אים כבוד אחרה וק אכל מן הספק וק קשה הא
 לקמן בהט מלכות

דאם

ודא
 ואך
 חלב
 יהיה
 דוקא
 חיישין
 מ
 דתולת
 ד
 ל
 ודו
 ל
 יול
 דאם

דאס קניחה מענובתי ומאכא מיין עמלא כדרך אחריה אמר
מיין קטמלאה דולג אבערך אחריה ויב דהכא לתומריה
שלא לשחוט אותה ואת בנו ויהי שני לתומריה מעשים
בהמך טמאה "

ואם באחד מיין ד' זמנש : וקשה למי נקמט כי אם ארבע
זמנש ויב לארבע זמנש ויב חייב לאכל בשך
הי אכל יום טוב באחרון של שנה ויב שנת עבמו
והשמיטה חובה ונעוד יב כון שהוא שנת שוכה
ובד' מיניש שבליל ואיפשר מאתמוול " ויב
בכלאיש מנבין ויב דאיהא שנה ואפי מקצת שנה

סימן ל"ג השוחט

את הקדושה
פרטתה היא מותרת
קטעם דאמרי

מעשים שהיתה בחזקת בביאות אלפי
שלא פרטת מותרת ומעם שלא פרטת
מעשים מידולא דמכטת או מעשים בעיתותא דמותרת בנה דנה
פרטת ומזקתה חיה ואינה מותרת ואף קשה אמר
קשוחת את הקדושה סתם ולמד עשה מילת ויב אלו
אמר קדושה קיינו אומרים בין מפורטת בין בביאק לא
צדק פרטת לבך עשה מילת ואמר דבראק לה צדק

פרכוס . ועוד קשה יאמר בביאה וְלֹא יאמר מסובבת נעמה
בביאה אינה כריכה פרכוס . אבל מסובבת כריכה . וריכך
אז אמר בביאה לתור . קרא מסובבת שעמדק בעגב . אז
במקל . אפי' עמדק בגם . מסובבת אוקרת . לך אמר
מסובבת . אם עמדק באחת מהן אינה לא בביאה . ואלו
אמר מסובבת . אז פרכוס חמור אינה כריכה . קא פרכוס
קל כריכה . אז מסובבת כריכה פרכוס . בביאה אינה
כריכה . יאמר קבביאה . ומלוג נעמה בריאה
היא כריכה פרכוס . אבל קמסובבת כריכה פרכוס .
אז מסובבת כריכה פרכוס . אבל בביאה לא . וריכך
אמר בביאה ולא מסובבת . היינו אומרים בריאה לא
כריכה פרכוס כלל . אבל מסובבת נעמה לה פרכוס אחר
שהוא קל כגון דקה שאמרנו ביד הפשוט וקפחא נאמרו
בין עמק בין חפפה מעתה . לך אמר קמסובבת . אז
יאמר פרכוס קל כגון אם קמילה כיש או בוש שנתה יורה .
דאמרו לא מעמי פרכוס . נאמר באן מעקה פרכוס וכו'
לך אמר מסובבת ופרכוס בכה . ואלו אמר מסובבת
ולא אמר בביאה . היינו אומרים פרכוס חמור נעמה מסובבת
אינה כריכה . אבל פרכוס אחר שבא קל כריכה . כגון
זינקה דס או שנתה יונד . ואם לא נעמה אורת נעמה

ריכה אמר
ממכר
מלאוס
אם ארבע
קל בעד
עכמול
פרכוס
היה
אמר
מורת
מרי
אורת אע"פ
על שנתה
אז קמ דל
אמר
ל . אלו
ביאה ל
ל כריכה
פ

דמרתה . לכך אמר בריאה אינה כריכה פרכוס כבל
ומסוכנת כרפה " ועוד אלו סמני בריאק ולא מסוכנת
היינו אומרים אפילו זו שאמר לקמן שאוכלת מאכל
בריאות ועשב אוהה בכל בריאה ולא כרפה פרכוס
לבד טרם מסוכנת ואעפ"י שאוכלת מאכל בריאות
לא מעיקר בריאק " ואלו אמר הקוסם עת נלא אמר
בריאק . קיינו אומרים מסוכנת קנה מאכל לבד ש
פרכוס שלה . אבל בריאק אפ"י לא אמר קנה מאכל
כרפה פרכוס מאחר שהיא בריאק . לכך אמר בריאק
ומסוכנת . לומר לך בריאה לא כריכה . מסוכנת
כרפה " וזהו

אורה בעגבה או במקל וג' נקש למען סוף
שגיה . אמר בעגב נלא מקל . או אמר מקל נלא
יאמר בעגב . והיינו אלו אמר בעגב נלא אמר מקל
קיינו אומרים זו שעמדה בעגב שהיא קלה דהיינו
שנקמאת בריאק נלא כריכה פרכוס . אבל זו שעמדה
במקל כיון שקנא חמור טקראת מסוכנת וכרפה
פרכוס . לכך טרם בעגב או במקל אפ"י עמדה בארץ
מהן מעיקר בריאק . ואן אמר מקל נלא אמר בעגב
קנה אמרנו זו שלא עמדה במקל שקנא חמור היא

שקמא

שעברת את ממונתך אבל זו שלא עמדת בעצמך כיון
שהיא קלה אינה נקב בביאור ולא כדרכך פרכוס לבך
אמר בעצמך או במקל למען לך כל שלא עמדת
בעצמך או במקל נקראת ממונתך ועוד קשה אמר
במקל עמוח חסד ועמוח ומקל מקל עמוח חסד
אם קכה אותך ולא עמדת ושחמק ועשעך פרכוס
מורתך שכיבא קלה לא כל שכן שכיבא מורתך
ותיבא אמר מקל ולא אמר בעצמך הוא מקל הוא
כפי פרכוס אבל בעדה לא בעיית פרכוס אפי' אינה
עמדת לבך אמר בעדה "אף אמר בעדה עמוח קלה
אמר מקל ועמוח ומקל אם בעדה ולא עמדת
שחמק אותך ולא עשעך פרכוס אמורה וכע מקל שהוא
חמור שאם כבד אותך ולא עמדת ושחמק אותך ולא עשעך
פרכוס שהיא אמורה " והענין או אמר בעדה ולא מקל
הוא בעצמך הנה דמעושל בפרכוס אבל במקל כתיב
מעושל בו כפרכוס אפי' עשית אותו אמורה לבך אמר
במקל למען לך אף במקל מעושל כפרכוס ועוד
קמעה למקל אמרם בעשהם לבנותא קמא אם עומדת
במקל מורתך וכע אם לעומדת בעצמך דמורתך " ועוד
לפי אם שחמק ולא פרכוס הוא אמורה " עש"ך ב"ז

ואי

גם ככל
ממונתך
ממאכל
פרכוס
ביאור
אמר
פרכוס
נאמר
במקל
ממאכל
למען
לפי סוף
קל ולא
מקל
דהיא
מעומד
פרכוס
למקל
בעדה
היא

קמא

ואין צריך לומר זו דכיון שלא עמדה בעגה אכל קבו
אמרה ואין צריך לומר זו דמקל שאם לא עמדה במקל
אמרה אם לא עמדה פרכוס ולבד אם עמדה שייך
בה לא זו אף זו כל לא זו עמדה בעגה דמורכבת
אם פרכוס אלא אף זו שלא עמדה במקל מורכבת אם
פרכוס ועוד כמשל שאמרם בעגה לפי שיש במקל
שפועל בה ופרכוס ניש בהמה שלא יתעורר אם היה
אורה וקבאק מרוב לה מעגה ומשן עגה אורה
מאדם שלא יחזק בעגה במקל מהנות כפול אלא
במקל בעור בו נחזקו אבל כפול אם לא היה
לא יחזקו כי כפי נמלי כאן "אעפול" שהיא אורכה
מאכל בביאות כגון קורנית וכן עורה ומיגיס
לה ער שאוכלת מאכל בביאות לא בעיתותא דמורתא
לפי שארזל כשאדם נאט למות דכבא לאכול קובה משום
מיזוק מיתה אף זו מנעום מיזוק מיתה אוכלת מאכל
בביאות לבן אמר אעפ"י לא מנעוהו שיהיה
אוכלת מאכל בביאות נמשך אונת כביאק לבן למע
אעפ"י שהיא אוכלת מאכל בביאות מעקה מפורטת
ישחפזה ולא פרכוס ככל הז' נפלה ולקין עגה
ומנעוהו אם לא פרכוס אמרה קמנעו דקול
לכנן

לבבן ד' שאלה נשמרה קודם שחשבה ומקרה נבילה
 מע"ס וכאלו מיתה " ובעומד לבדו כדמיון דמ" ונמלך
 שאם לא פרנסת אסורה : לא אמר הכתוב זאת היתה
 אשר האכלו מכל כבוד מה : וקצת אם בא לומר חיה :
 יאמר זאת קודם אשר האכלו מכל היתה : ואם בא לומר
 בהמה יאמר זאת קודם מה אשר האכלו מכל הבהמה
 והריץ בהמה : כד מותר האכלו : ושאלו בה חיות
 לא האכלו : ולא פרנסו בוודאי אין בה חיות ולמה
 אמר : ולקין עליה : והריץ נבילה מע"ס שאכלה
 אותה : והיה מסוכנת ושחמ אותה ומקרה נבילה : ולקין
 על מע"ס שבדרך ברכה לבעלה : שנא' לא תשא את ע"ס
 ה' ש"ך לשוא : וזו שאכל אותה שביא ממסוכנת ובדרך
 עליה : לוקה עליה " ועוד נבילה אסורה במעט ומעט
 ובאוכל ממנה כמית לוקה " ועוד כל מקום שחשבה שח
 נבילה או נבילה ואינו אומר ולקין עליה : היא נבילה
 מספק ובאוכל ממנה כמית לוקה " ובמקום שאמר נבילה
 וקצת ולקין : היא נבילה ודאי : ובאוכל ממנה כמית
 לוקה : וסוף נבילה ודאי : לכך כתב ולקין עליה "

ואם פרנסה הו' מותרת : ומאי טעמא : מע"ס :
 שמזקתה חיה ואינה מיתה "

נכ"ד

אכ"ב כ"ב
 וזה במת
 ה' ש"ך
 דמותרת
 תפ"י ח"ס
 ש' כמק
 ח"ס הבה
 אורתה
 ל' ח"ס
 ה' ח"ס
 ח"ס ארכוס
 ומיני
 גמורתא
 מע"ס
 מאכל
 ש"ה א"ן
 לכן לע
 בנ"י
 נבילה
 דק"ל
 דב"ן

דצריך שיהיה הפרנס במנהג השמיטה וכו' וקשה מה
סבר רמ"א שאמר ולמשוך עד אחר שמיטה
אלא סבר כמו גדול בתכנון שאמרו אם פרנסה בסוף
השמיטה לא יאכלו ואם לא עשה הפרנס עד אחר שמיטה
יאכלו " אבל במקור סבר אם יצטרך בפרנסה עם גמר
שמיטה בסומט מותר אבל כמ"א סבר דאינו מותר
אלא אם כעשה עד אחר שמיטה ^{למנוח} למנוח אחר בסוף
השמיטה וזוהי רמ"א ולמשוך וכו' וכו' וכו' מ"א
דאמר סוף שמיטה היינו סוף שמיטה כו' בסומט
ולמשוך עד אחר שמיטה אחר גמר שמיטה היינו
ואיכא מ"ד סוף היינו שמיטה הסומטם ולמשוך עד
אחר השמיטה שמיטה הווידין כר"ב יהודה דהווידין
עד שישחוט הווידין "

פיצור הוא הפרנס וכו' בדקה ביד חפשו ותפשו
וצ"ל בין פשעג ולא כפפה בין כפפה ולא
פשעה הז' פרנסה והענין לפי שהיד קרוב לנפש
וצ"ל כחוק מן נפש לפיכך אם פשעג ביד ולא כפפה
או כפפה ולא פשעה לא מלקחי פרנסה ואסורה שאי
זאלא הוצאת נפש בלבד " אבל הרמב"ם בין אם היד
פשעג וכפפה אותו או היה כפוף ופשעג אורח
מותר

מותף אכל בלמך בין יד בין רגל בין פעה בין
 פפה מותף ומש מדקה אלף דקה אי בדיה קליס
 עליה וגמך אי בדיה כבדיו עליה
 ובענה אף לא תפוך אלף בענו ולא כעש אלא
 בזמן הז פרכום וכענוש זרב מועל +
 אף בבקמה אלה לא נקעיה בבקמה אף לבקמה
 נקע ומקע עמי בדין קלם עליו מועל בן כענוש
 זרב בהקמה בדיה כבדיו עליה לא כעש ומש
 אפילו לא תפוך אלף בענו לא מועל בן כענוש
 כחוק עקנפס אף אפילו בענו שהוא קוב לעש מה
 אי נמי אמרו בממלא איך מאן דגים בענו
 (איך מאן דגים בלפי מאן דגים בענו) וכע בלפי
 ומאן דגים בלפי בלפי דווקא מהט אכל בענו
 לא מהט ולמה בקהים כפרוקי עין לעכנוש זרב אף
 משום שקשה לו כפרוקי עין והיך מועשנוש זרב לפי
 שדרך העוף כעמפרוקי עינו מוקהם כחוק לעשן לבן
 נקע כפרוקי עין
 השוחט אף המעוכות בלילה ופי וקשן היט דמי
 דלא ידע אים אדנו אומכיום משום שקנה
 סוממא היך אמרין סוממא עליה שחונג ואם אמרם פפה
 כלמש

קשה מה
 שחיתה
 כעש בקום
 זרב עמינה
 פ עי גמך
 נמי מועל
 זמר במו
 ת מר
 פוממם
 מועל
 גמך עד
 ד
 מ וקפוק
 פפה ולי
 לעש
 כעש
 ק
 קי
 וכו'

ממש ' קה אמרין דאסנר לשחוק במקום אפל חש'ל
ביום ' ותיבץ הכא מיני עדיה שוחט לאור קר ונכבה
בלוהר ולפי' לא ידע " אז נ' אמר קרני' ללה ואיב'
מלאי' כשתי נבות' ולפי' לא ידע ' ולמה אמר ספק נב'
ואסורה " ותיבץ ' ספק נבילה אם הי' מיה מכסה דמי'
בלא ברבה " ואסורה ' שמא האמר ספק נבילה עממחוק
במעג ומשא ואסורה במאכל ' לפי' ספק ואסורה ' א'
למך לך במאכל אסורה ' ולא במעג ונ'
גדרורי בחכמים לא היו אונטין נב' ' במעג ' לפי' מעג
דכתיב ביה ואומני' אהה ה' אלהים נבילה ומחוק
לח אלת' ודבר פגול לא בא אלפי' ' וקשה בנמרה ' ופי'
מאי רבותיה דיחוקא ופי' ככ' עלמא אכיל' והוא לא ידע
והיבאו ' מאי נבילה שממנהם ואננהם עשה שחוק שחוק
שמא תמעי' ' ופי' מרפה ' שהורה בה תכס' ונתיב' מסב'
כדון גי' לאסעין' אם אין חומ' בשר מקיף' ובאו מלמחים
(בדקה) ועשו בבק' אות' עד שהיה חומ' בשר נב' " ובשר
פגול' לא בא אלפי' ' אכס' שיבא חומ' למח' אכיל' " ודבר
זכ' אין בו אסור' נב' " אש' כל כדא' להחמיר על' עכמון
בדבר זכ' הכי' זכ' משבת' ' ודבר מי' אמר לבו מדונה ע'
שאמר כפי' זכ' משבת' ' אש' שאמר כדא' הושיבתי' מ'
כל נב' לב' ' זכ' דלא אכל'

מלכות

מיחזי כוהמא לתק טרב' כז משנת

סלימן יח" סא"ה השוחט בשכ"ן בדוקד

וגמלא כ"י

פגומה אפי' מין הקד ופי' לג'
 מין הקדו' שא' אפי' מין הקד
 ואפי' בכלל זה כישומין שעשין האומנין
 כעשיית הקב"ן כיון שהם ר' חוקים
 מן הקוד' אמר' הם קרובים אמר' ומנע לפי שקעוק
 בולע' הם הפימנים' ובהמנע אמר' נשמע' ופי' וק' ופי'
 ואפי' קה' לנג' אמר' אפי' שחט בשכ"ן מלבנת' יש
 ניש' מנשיכין' ובש' ליש' פושטין' ופי' דין מלבנת'
 ופי' שני' אפי' והפי' מידוד' חותך קודם לבונה
 אפי' ליש' מנשיכין' מנ' שני' הכא מנשיכין' ופי' שרצ'
 הפי' מידוד' חותך קודם לבונה וכו' פי' בפי' חותכה
 מכונח כונח' ולבון במקומו ונמלך ומכונח מן הקד
 אבל הכא העוקף בולע' וקודם הפימנים' ואפי' קה'
 מנשיכין' (כאן אפי' לו' דע' שהיא פגומה מן קד' לא שחומ'
 בה"ה" הרד' זו' ובלג' קטע' משום דבהמנע בחי"ה
 בחזקת' אמר' ונמלך' ומש' נשמע' קודם' עד'
 עד' שיוודע' לך במה' נמלך' ובענין' שהכא' שלמה

מן

השכל
 ונכבה
 ואינו
 שפן נב'
 פה דמי
 וממחה
 ופי' ש'
 פי' מנחם
 ופי' ופי'
 פי' ופי'
 קודם שחומ'
 דה' מנשיכין'
 מנשיכין
 ופי' ופי'
 ופי' ופי'
 ופי' ופי'
 ופי' ופי'
 ופי' ופי'
 ופי' ופי'

מן קשימנים ומן הפסין וזה שנמצאת פנימה עולה
עולה בראשונה הראשון לפיך נבילה ואם היא חיה
מנבסה למה בלח ברכה

אפילו נע בעצם המטריקה למי בעיני ענה ענינו
במטריקה עצם המטריקה פנים והפנים ענינו

בכמות וכצורה אש אש הכי מנסה ומה מוכן ענינו
עצם המטריקה כך ואינו פנים ומה בפני חק כתיב

ואם נע במטריקה על א מהן יש להחמיר לאמה קשה
ופנים ואף כאן נאמר קשה ופנים ומותבת בכתוב

אכל מה שנשמע אחרי אפנו ואל ענבים המוכר
נחפזקו בו חזל אם פנים או אינו פנים והעולה

הכא וההיא הכא דאמרנו אי תישו בעצם במטריקה
תלשן בעור (אפונה) והה תומכא לתי תישו בעצם

המטריקה אין סגופין קבהנה נמצא מקול לכך תישו
בעור והיה דאמר פנים הה לא שבינו זה אורנו

שנשמע אחרי הלא דאלו אמרנו אינו פנים לא שקנו
אפילו אחת לכך העולו אתם להחמיר בכל מקום

ועל לפי שנתקו בו חזל יש אומרים פנים ויש
אומרים פנים מאן דאמר פנים יש בו קולא נאמר

אפילו דאמר אינו פנים קולא נאמר מאן דאמר
פנים

פוגם יש בו קולא כגון קשומע בהמלוק ועלפתי קרוב ומלא
עלם המעטת של ג' ארש' ד' פגום וגם בספן פגומה
לא אמרין בענר של ראשונה לפגמה והכל אמרי' אלא
אמרין עלם במעטת פגום ואמרין לקולא בר-ראשונה
ובשנה ונתיב ארש' אבל אורה קבמה שנמצא עלם
המעטת שלה וגם פגה שנחמ' אחר' אמרי' " פ
וקמומלא קשומע בהמלוק ועלפתי קרוב
ומלא עלם המעטת של ראשונה פגום וגם בספן פגום
לא אמרין בענר של א' או ג' נפג' הספן ואמרין לקולא
בא' ונ' עשה' לא אמרין עלם במעטת פגום וכל
קמרי' ולמה אין מעטתין אורה קבמה שנמצא עלם
שלה פגום והלכין בעלם או בענר' ויל פון שטאברק
ונמצא ספק זה ספק בעלם ספק בענר' אך אמרין
אורה' וכל ספק שמעטת לבו בשמיטה' למומלא' אבל
במעטת' בספר לקולא' ומד' אינו פגום יש בו קולא
ם כגון אם היה בספן בחזקת בדוק ובדקו קורס' שמיטה
ואחר שמיטה מלא עלם המעטת פגום ואבוד בספן
לא אמרין ערה שנמצא עלם במעטת פגום ג' פגום

פגומה

ה' עורה
היא חיה

פגה ערבה
לש' ערבה
אין ערבות
חג כתיב
למה קשה
קבמה

אין
במקור
אם
רפ"ט
אמרין
עורה
מקור
מלא
מלא

פדומה ואסור' לא אמרנו ע"כ המפרקת אינו פוגם
ומורה " ע"כ בו חומרת' כיון השוחט בהמות ועופות
קדבה ומכא ע"כ המפרקת שלג' אור' פגום וגם קמץ
פדומה' לא אמרנו ע"כ המפרקת פוגם וקרא פגם
בסבין ואזלבין לקולא בבאעונה ובשעה' לא ע"כ
קמפרקת אינו פוגם' ואמרנו בענין של ראשונה נעם
וקכל אסור' והלכה כמ"ד אינו פוגם' ופ"ק המוציא
סכינו פגום אחר שחיתקו הק' ככל סטה ופ"ק' וכן
בדבר אחר ונמצא שחט בסבין פדומה וא"כ ע"כ
פ' לא מליבש"ית בבגמלה שיש בה הפ"ת לעות"ת' ע"כ
קמץ ומפרקתה קמץ קולא דר' לבין בע"כ' לא א"כ
דאי"ת ביה הפ"ת לעיבות"א שע"כ' כד אמרנו
ועמ"ל ג"ס כן ע"כ המפרקת פוגם' א"כ ה"כ אסור'
ש"י ע"כ הפ"מ"ה כל שהיא ופ' וקשה דה"כ אמר'
ש"י ע"כ קט"מ"ה כל שקול' וקמץ אמרנו
בד"ק"ה הסבין כר"כ א"כ ע"כ' ואמ"ר' מ"ש
ש"י ע"כ קמ"ה פדומה ע"כ ש"ה"א נאחזת בכפ"ן
וק"ץ ה"כ בד"ע"כ' וק"ת' לב"מ"ה " א"ך קמץ א"כ
לפ"ת' ל"ג

לכתחילה מחמיעין וכה עבד מקיטין . וזל לעולם למען
לך אף כאן בדיעבד מקיטין ולכתחילה מחמיעין . דהכא
דבדיעבד נכדוק אותה בתוה בשעבה שקנה דבר מוכר
ולבר מת אינו מוכרם ומכאן מקיטין . והר"ם נכדוק
אותה בצטופן שהוא דבר מי . ודבר מי מוכרש יתיר לחוץ
בשעבה ומכאן מחמיעין " אי טעי קעה מתחלה אמר
שיעוב הטובה כל שהוא . וחזר ואמר ובלבד שתאבד
בה כל שיהא למך חזר ונפל . וזל חלו אמר כל שהוא
נשפך קיינו אומרים אף זק שאמר לקמן סטן חזק
שהחזק ופי' עתה דרמיהא לשאשא לשבלתא אסור
לחנות בה לבך אמר ובלבד שתאבד . ואם איט
מאוגרת מלפני " איז לפי שאמרו בגמרא ג' פגמות
הן ופי' אמוע " אונן בבכור . מום בתלמי . עלם בפסח
כח חסלא אמר אף פגמת הסכין . ושיעור פגמות
פגמת המזבח . ושיעור פגמת המזבח כחברת
בצטופן . שלא יאמר דאיה נאסרה אלא אם נבשת
בצטופן . אבל כל שהוא מורח . לפיכך כתב כל שהוא
דה"ו סתור מתעבת בצטופן . ומכאן שאסור לשמוע
בפגמך מן קהילה . עתה נח השמע על חמץ דם זבחי

חמץ

דא סתם
גורי ועופות
ס ופס קמס
א פגם
עכס
שונה נעם
ה מוצא
לש קטן
עוף
ה עובד
אשט
פגמה
אסור
כא אמר
אמרו
מע
פסין
שג אורח

חמש בבימתי יא פגימה "

ובלבד שתאבד בה כל שהיא ורעה למג אמר שתאבד
מזל שתפגע יול נפ הק"ל שלש מדות בסט

אוגרף מסוכסכת עולה ויורדת שש מקום כרצום
קשע והאוגרף לא כרבה לפיכך נחשב במלת שחמט
נפ אוגרה מלשון אוגרה בקציר מלשון "

צריך לבדוק בסטן קודם שחמט והוא בדיק כל
ישחוט נפ מול דס"ב ושחמט בזה "

בארל בדיק הסטן ונתן לעגים ומלת בזה שחמט
זה בע"ב " אי נמי בדיק זה בסטן " ואם לא
בדיק לא ישחוט קשע מלאכה כרך לבדוק

מינה שח"ב לבדוק ולמה חזק ואמר ואם לא בדיק נפ
נול שלא יאמר אדם אשחוט תתילה ועד אחר שחמט

ואבדוק אותה ואם היא פגומה נאסור אותה ואם בדיק
כפי קמולן ואם לא בדיק לא ישחוט דשמא ישכח ולא

יבדוק ונמאס מלאכה ובלתי כשירה ומאס מלאכה
שש ישכחל " ואם עבר ולא בדיק

תתילה נפ קשע פשיעה ולא כרבה לעמך גא
שלא תאמר כיון שעבר על דברי חז"ל קונפין אותי ומה "

ומנו רשן קבמ מגי קמל עהיא כצורה " (למג אן מפרט
 על בדיקה הסמן כשם שמבכין על קשתותי . על
 קשתותי יהי נמוך ולא ישחוט ומלא מברך ברב
 לבנה "

סביב עתה בהולבה וב' כלאמי שמולך הסמן על
 באבן וכן בהולבה . וכן היא הנקראת מוסר
 אם שחט בה' קולבה ולא קבא וב' ומע מעש
 שהעוקץ נע במעש וקודע " והנ מעל כשקודע
 בה' שמחיה רע שארזל בגמ' שלש מעות בסמן
 אונס מוסר מסת' עולה וירדה " אונס רב
 בה' ובהולבה . והנה אסור לשחוט בה בין לתחילה
 בין בדיעבד " מוסר מסת' מעלן ומסת' מאכר'ים
 במאכר'ים ונגשת בהולבה ולא בהולבה . והנה אסור
 לשחוט בה לתחילה אבל אם שחט בה וברק ומלא
 בה מוסר מסת' אונס מותר " ועלם וירדה כנתש מוכר
 לשחוט בה בין לתחילה בין בדיעבד " ועלם רשע
 גמלי יש במוסר מסת' הן קא' כהך קשותע ש"י ע
 עמנו מוסר מסת' וימקד לשחוט בכד קיפה שאין קשתות
 נכפת בה " הן קב' מוסר מסת' אחת ולא שש' הן ג'
 כהך שיק קשת' לכד

קאש

ער שתאבד
 גדוה בסמן
 כדרכם
 עתה
 בדיק למה
 בדיק
 קשת
 ס'
 בדיק וכן
 שחט
 ואם בדיק
 שכן ולא
 מלא
 בדיק
 מלא
 קשת ומלא

הראש או לצד הקדמת ואם היה באמצע אסור לשחוט
בו אפי' בד' עבד וכתבו בל"ח ובמג"ש אפי' יהיה באמצע
אם שחט בה דרך קדוה שאין פגיעה בעבד בה מותר
ודוקא אם ידע בה ונקבר בה אבל אם לא ידע אותה בולאי
לא נזדה בה ואסור משום דכל מילתא דלא מילי' עליה
דאי' עש עבד ולא ממקבר בה ולא אדע' ע' "

ורפי' שאין אנו בקי' אין עבד בוכן מעקב' ע' דמכיל' וכו'
וקש' וכו' אין אנו ידעין הי' כן קולא כאל' מוכן ומנפה
וי' לפי שאמרו בזמנא כישא דמכיל' אי' ס' דאמרי
ד' אכבע' נתי' ויא' ב' אכבע' נתי' ויא' אכבע' וכו' דלא
ידעין כמאן מוקמא קלמ' לפיכך אין אנו בקי' ע' ע'
לקע' ק' ככל' וק' נה' " אבל קשה הא ה' ה'

דאין שוחטין במסוכסכת לכתילה והמח' אמר
וה' מל' כשהד' בה קודם שח' ק' אמא לכתילה
מותר ותי' ק' הכא מלי' שידע בה שהיא מסוכסכת
ולא ידע הנה אם מותר לשחוט בה לכתילה ח' עבד
אי' נמי כגון ביום טוב כדרך מעט' על ק' פגיעה כיון
שאינו יכול להשתחו' " אי' נמי כגון אם היו לו שע' פלטי'
אחד בדוק ואחד ממוכסך וכשכ' לשחוט אמר לה'

אחד הנש' ל' כס' והנש' לו כמסוכסך ולא ידע אות'

עד שהתחיל לענות. היינו בדיעבד. אעפ"י שהיא לכתוב
בדיעבד דמלו"

וינח מחמלין לכל מעמוסבת אמורה ופ' מעשם
דעוקן בולטת איהו וקורע אם היפ' באמצע
אבל אם הייה ביה שם מותר. מעשם דעוקן מחבר'ש
קענר' וקס' מעש' נעמנו במקום היפה. וקש' ממורה
נשך' ביכ' מ' זאת בטימיה. אי מ'יה במס' נכסב
שהחבר ממזב' דק'ינו דאין לה אלמ' כד אחד ואם הוא
כלפי' מותר בהובאה. ואם הוא כלפי' קר'יה
מותר בהולבה. כול' עלמא מנדו בה אף באמצע' ז'
דמ' ז' ולכא מאן דפלג בה. ואי מ'יה במס' נכסב
שהחבר ממזב' דה"נו שנגש' קצת בין בהולבה
בין בהובאה (איכא מאן דמכש' בה אם ק"י מאי ארעא
או אמפ' מעש' דעוקן מחלש' קענר' ופ' ז' ליה
דק"ל כה"ל' וקממ' דפג' בה. וסת' קה"ל דק"ל
כמאן דמכש' אף ע"ש מק'ין מ'כש' פ' "מאי ע"ש
מחמלין. אלמ' באמת פוא דה"ה ז' לא צ"ונה יפה
כן כתב ט"ק"

סבין שיש בה טעמות קבב' ופ' א"ש ב"ן מאוסבה
פ'כש' (א' מ'כש' י' א"ש) א"ש במס' נכסב
דעוקן ג' כמ'ש' או ל' ק'כ' כ'כ'

ק"ל

לעמוד
יה באמצע
מותר
והיה בולט
א' עלה
מכש' ופ'
בין נכסב
לאמי
א' דל
ב' דל
הא ק"ל
א' א'מ
ב' ת'מ
מס' נכסב
ד' עבד
ה' כ"ו
ש' מ'ע
מ' נ'ד
ד' א"ת

הוא לאסור לשחוק בה . אלא אשכח נומות כולן לכד
אחד נשחט בה פסולה "

סביב מדה שהנשחט ודמי אנה חלקה וכו' מלך אלא
כך אמרן במעשה . בשי רב פליגי דמיא לשחט

דעבדתי מלא . אמר רבאשי מאן יהיב לן מברשק ובעי
למנח מחמיר . ונא שאמר (אין חנן נאמן לשחט ב

לפי דלל מאן יהיב לן מברשק דמיתבך יוסף דדווקא
בזמנתי שיהו בקי יאין . אבל אנו אין בקי

סביב שפיה חלק וכו' ואע"פ שהנכד והבא פליגי
לכו דווקא כל היום . גא דפך בזמנתי הא סמו

ומגדל וראשו בשמים . וקייט סבין כשה שאנה חת
יפה . עמ' יפה אינה חותפת . אבל מעט חותפת ובעי

שקיהא חותפת בכל חולבה והובאה חוט קשעה . דאס'
לא כן תיסק לך משום שה"ה "

וענין לקמן ס' כד דבבמה כהא דוונא לפעמים מופת
וקשף . מנע הבא מהתם . ויל דקכא מליה בענף

שקשבו בשמין א' והתם בבמה . אי נמי הבא וקתם
בבהמה . וקכא דמלכשור הוא קטמלעם שגור

שנשחט בזק נשחט בזק . והתם מנוכבים דשיך מעט
אחרון על שמין כאשון . ככין דנתהך כוב שמין אחד . קי

כאלו עתהך כולו . ומג שמולך ומבוא במעטת קנשא
הני כאלו מולך ומבוא בודק או ברבקה . חבל בעוף דק רע
בשמן אחד לה תשיב שה"ה . ומג לפעמים . כל דא טלו
בבהמלה . פעמים שהיא קסימטם שמוחיס מורכ . ורבא
ל שחפלו בעוף אין שמתין בו לבתמילה . לפי שצריך
עט סמלעם כבהמלה .

סכנין שהיא לה יורדת כנתש וק . ומג גרס לה לה יורד
עמה יורדת כגון אס היפה בה פעמנה וקשמינה
קרכה . מהיא מקום עד שהיא יורדת בארץ מקום . אז
עמי . מה יורדת כנתש ממש נאס ב' או ג' אסור לשחוט
בה . מה כרב אפי' אחרי אין שמתין בה בבתמילה
ב אס געשט קדחה .

בריקת הסבין כפיכה חבישא ואמפרא וק . ומג לה
בדקין לה לא אבישא ואמפרא . לפי שאמרו
במרח בשא אכל לה בשא בדק לה . מופרא אכלה
מופרא בדק לה . ועוד יל מופט שש פעמנה שער געש
בדב רך ואמה נבגעה בקשה . וכן בהסך . ועוד קבע
בגד קנשט שהיא כך . וקצופן טעך קקנה שחא קשר
וכון שאמה נבגעה באלו גס בקנה ובנשט לה דכעש .
וכסין עמי עש כהה סבין . דק"גו שמולך ומבוא
מאופרי

עלן לכד
עלן אלה
לשמש
רבה ופג
מורכב
דווקא
פלקו
אח
ת
דב ופג
גה דאס
עמיס מופט
יה בעוף
הבא וקפ
ומה
שיך מעש
אחד ק

מאיתת רוחותא היי שעק על קדש נשג על קזיפדי
ויענין מן שאני דאמר נשתתף בהי זה בג' וב'
ישק טעמי יש בסט' ופי מולק שבין מתי מעלי ומבא
באצטונתא דמסין לאט ובכונתא דלב ולא יהיק כח
על אצטונתא על קסט' בודר על אצטונתא דאמא
של ביה קלב קטין בו ומל' ל' לענות בש' קצת
שמא יהיק פגם ולא יבד' שפ' אדה' ש' בחד ש' את
כל אחד בפנ' לפי שלא ידע' דע' דע' דע' דע'
וענין לעל פ' דע' טבאר איי הוא מס' ד' מוכ'
לעמוט עליה כריסת מועלי על קטעמא דבוס
ט"ב קו אעתי קדור "

סביק שש לב שלי פורי ופי קמע' שאם לא יבדוק שפ'
תי שינן שמא ישכח וישתומ בצד שאינו בד' "

השוחט בהמות כבודי ופי ואשלו מלא שונה דה' פני
שמה בעני' על כח שונה נפגמ' ומגל'

דכך לבדוק בין שמיטג לעת' עה' מולד' ויב' טפ'
קסין בין מכותה למכותה קבין "

ובזי שוכה להכש' שבמי' למפ' זה ופי ואם שרד' מ'
לא חרס' ועשק בין הייב לעל' דע' מ' ממין חבין
ביה' וע' מולק עליו ואמר דלא אמר' תיב לעל'

דה
למלא
עכס
לשל
אש
שפדי
וק'
שק'
ועלי
למ
לבך
דמלא
משו
אימ
להח
מימ

דה אס לא בדקה תחילה ודאי לבעט עלמא פשע ות"ב
 לעלם ואס ברשות הבעלס אוינ ת"ב לעלם ואס מצא
 עזס המפסקת של אמר מהס פדוס יתלה בו ואינו ת"ב
 לשלם "א"י"
 אעפ"ל עבדה בסכין קודם שתיתה ופ' ואפ"ל שחטב
 קרבה ופ' אחר זה דלא אמרין בעוב של אשונה
 נפגמה אס המפסקת של א' מהן יש להחמיר ולומר
 ופ' דאמרין עזס המפסקת פגם ופא דאמרין במשק
 שקודם זה לאסור אף קרא עונה דהתם לא נאבד הסכין
 ועליו נשגו ולא נמצא עזס המפסקת פדוס אכל סא
 נפסק ואמרין כוון שנאבד ספק נפגם ספק
 לא נפגם ואח"ל נפגם שמא עזס המפסקת פגם אורת
 לבד אין מושעין אלא לאותן שנשחטו אחת דלא לה
 נמצא זה אין מושעין כוון עבדק אורת תחילה
 שחטו בפסן בדוקה ונאבד קודם שיבדקה ופ' עמי
 כע' בנאיל נאח בהירפ נזה שנמצאת פדומה
 אימורי עובי בה עצמותי ופ' מלש לעיל אמרין יש
 להחמיר למש לבל תפס שנשחטו אחת וקבא אמרין
 אימורי עובי בה עצמותי ופ' דבין לעיל לא יצדק ונמצא
 עזס

פסח
 ומבא
 ק כה
 המא
 קצת
 גא
 מוכ
 פגם
 פשע
 "א"
 דה עני
 מנבל
 עבד
 חזק
 חבין
 לעלם

ועצה המצויה פגום . אבל לא יצתה בהיתר ולא
נמצא טעם ספק . והנה ופא לקמן פ טו אמרנו אבל
מפסיקא אין הניין לומר שגילה על המלה . ואף אין קנין
שעבר בה עצמות ופנין . למה שפנין שיקור לאומה
ספק חסלה . ספק לא נעלה . ומה שפנין ספק כדרכו
פגום . אבל ספק דמי יע רק ספק אחד . ספק שוב . ספק
לא שוב . ואחרי שוב זה הוא ביטה . וכל טא נאכדה
ויצאה בהיתר . אבל הנה הואיל והספק על המלה
בדיקה לא יצא מעולם מחזקת ביה . ועוד על כד
קדמה לז . זה דנאכד טון עבר לקמן אס . בלח
קדמה עתה . והכונה . וזה נמצאת והיא פגומה
כן בה . ונה הכה דנאכד וצא בהיתר דמוחב . וזה
כדב לין זה דנאכד . הוא הטא דנאכד וצא בהיתר הניין
דכשה משאך הנה שהאענו ימנה שהיה פגום משקרא
ולא קדעש . עתה קדעש בה וטרפה . ואי אעמעש
זה דקדעש . וזה הן דנאכד . הנה זה שבדוק פגום
הוא דמוחב משאך בליבד ימנה . וזה כן שכל
בדקו אחי שחיה קמבו דמותים בעשה . וצריכ
קדמה קדמה

קדמה בפתח סטון וכו' פ' עבטי דפ יק ספ' מ' ח' ד' ד'

ומקום מיוחד ואם נאבד אשלונו בנח בדקה מופר דוקא
 בדיעבד אבל לכפחלה אסור וקשה וקח לקח אמרנו
 אם בדיק הספון אחרי שחיטה והאענו אמרנו אימור עוב
 פה עכמות ואך אף נאן פלעט באוס דכל כמו התם
 ותיבץ התם אמרנו בדיק אותה אחרי שחיטה ועדין לפענו
 לפיכך הפעט בדבר אחרי אבל כחיה : בחזקת בדוק
 ונאבד ולא אמר שיהא עליו הדק
השוחט בספן בדקה וסוף שחיטה שבו בה א
 עכמות עלה מדברי ה' בכה והובאה שחיטה
 כשיש אבל דרך הולכה וקשה שחיטה פסולה ואם
 נאבד משקפה אשלונו דרך עברה ולא נשכח כל
 באוס ענין פסולה וכן ספן ששענה ענין שבו
 בחותו אר שאינו שוחט בו נמצא קצת ענין שחיטה
 באוס ענין שחיטה וכן אם נמלה ענין קדקע
 קשה ודוקא שראינוה שחיטה על חודה ופי' אבל ממשקא
 ענין ומלע כשום דכה פשוטה בחזקת חיסה עומדת
 עדין שחזקת עשייתה פה ענין שחיטה על גבי עפר
 קשה אשלונו על חודה ענין חסיה ואם יט בו אבדו
 ענין שחיטה על חודה ענין שחיטה על גבי
 ובסתות שחיטה פסולה ואם הם פשוטים על גבי

תר וליא
 אבד
 אף אין קטן
 קופ לחימה
 כדק
 שבה מסה
 כאן נאבד
 אבד
 כדק
 בדיק
 גומל
 דב
 יתק קולא
 משקא
 מעשה
 דם
 שחיטה
 אכריפ

דבר קשה שחיותי כעברה וכן איש על צד אצמו יא
בואה שחיותי כעברה "

טובח שלא הראה פכינו לחכם וינצחתי יפה מנה ד
הטעם לפי שאמך על עצמי וקיישין שמוא קרה
פדומה חעם חחמה ועחמ בה " ואי סלואתי פב מנה
מנהן אורי שביין אורי לפי שזתל כבוד החכם
וקנמואתי יפה פל קבנה ויפתי ללעזתי ואי
קאמר וקא מוכך שמחל על כבודו לון כבדה מקול ימא
מלכודא רבנן ודע חכם פל בחכם שמחל ומלכודא
לעזתי חכם פקרב שמחל על כבודו כבודו מקול
והורס פל חכם מלכודא של קרבה הוא חכם
מלך על שמועבד אורי כלבוע העולם לך חל חכם
למחנה חבל החכם הוא כחתי עצמו וכלל חכמה
ונאטעב עליה בעצמו לך קרב שמחל על כבודו
כבודו מנה ב

הטובח כמך שמואל פכינו פכינו חכם חכם
חשדתי לוי נמי פלח יבא לקול נח
בה שלח וקמוך עלת • סבחה פקיה סלחה ויפתי חכם
כמא בעמרה חמי פכינו עסקיון לא בה פכינו
יחמרו בע אדם זה שאיפ מענהק פס חכמה

ענין שובר לעשייתה דהיינו קודם וקשה איה למענה
אמר עובר וזל אלו אמר קודם היינו אומרים אם פיר
שמכירתו לא שחמך וכל לשחמך בעצב בלא ברכה לפך
אמר עובר דהיינו הכף כפופך ושחמך ומעל
בכחך בשחמך מן התורה מן הנבואים ומן קפדו בלא
זול מן התורה שגא' כבדכמה' אהיה' אל תקח שבועת
אלהיך בנבואה מן הנבואים לכתוב ויהא יבך הזבח
הנבואה הנבואה מן הנבואים לכתוב
הנה יבדלנו ואין מנבואה על ידך אל אלהיך
ולמה לא מברכך ואומרים על מנבואה זול פתוחה
בכחך אלהיך בקדשים לא נמי לך ששע ועובר
על מנעו ושגאל שמקדשים בדה מתי וכן שמעו
על בשחמך על קאית שחמך אהיה כה העמלה
ואת ויהי אי מנבוכך על בקדשים אל לא לך שזוכה
שמכר הרשע תהנה נקראת לא פלג' ולבג אה
מנבוכך לשחמך זל א' אמר לשחמך ואמר חובך
על כל בר ועוד שגא' לנבואה ואם לא שחמך הלא
בנבואה לא יאכל דגים וכד מנבוכך על פשיטת מנבוכך
על היינו על אהיה פלג על פלגיה על מן
מנבוכך ואם שחמך ולא ביוך פשיטה על שחמך

הצפופות מעטבות וא"כ לא צריכה לעמוד אלא
שלא תאמר כיון שעבר על דברי חז"ל קונטין אנכי
ומעוררין קבהמה קמלן בערה
א"כ שחט דבר לאתלוד בו ויעורתה וכו' כמו מקוננת
למי יבדק על שנתכנס וכדך בדקה וא"כ
א"כ צ"ל יבדק על שנתכנס א"כ לא א"כ
קטמלים יש לנו כב' וכשמלאכ פער מבדך
יבדק שחט סמוך לשמותי א"כ שנת תהיה ברבתי
זבמלה נשימאכ מרפה
וא"כ שחט בבית המאבחים שהוא מקום מטונק
יבדך בדיתוק ארבע אמות והיינו לאתרוכין
מקום שכלה קרה וזווקא בית המאבחים קבוע
אבל בית חו מקום ששחט בו פגע א"כ ב' לא מיקרי
קבוע
שחט בהמות וחיות ועופות בבית אחת לכלן
לא צריכה לעמוד אלא שלא תאמר כיון
שהם גופות מתולדות כפיך בבבא על כל מקו ומקו
קמלן בבבא אחת ל"ט ומגלן מאדס אחד שהיה
אנכל שרות ואחד קבילו לו אתים שאינם מע"ס
אמרוטן חס ברבתי שוק חץ נחור לבדך א"כ כאן

קה למה
יש אם פי
בבבא לבד
ומגל
פי ב' חס
הקה פבבתי
יבדך הזבא
כב' חס
בבבא
ל' פתומה
ע"כ
בין שחט
השמה
ב' שחט
למה א"כ
פי חובת
שחט חס
מקום
פי
פי

בין שבתים עור צרכים עור צרכים
עשירים עומדן עט בעל תמים ית' ^{דשנן} עומד
(מלשמש ^{דשנן} עומד לכהן הקדוש ל)
להוציא בשומע ונכס בשומע מתנסן לצרכים
נמי יכול להוציא חבסון (מלא שיתכונן לצרכים
צריך לומר מלדבר כי צרכים לשתייה כו' ע' כו'
מנעום עדבר בדברי שאר ^{דשנן} צרכים
אבל אם דנים מנעו בשתייה כגון אם אשור נכס
לה הוציא או פועל בהמה אחרת (כנראה חוץ לתורה
ומנוע שאם לידב בין צרכים לשתייה בדברי שאר מנעו
בשתייה צריך לחזו ולבודך אלא דומה להכלל שנת
באותו מה שנת הוציא הקטענה (ודבר בין צרכים להכלל
אם ק"א נכס המעלה כגון הוציא מלת או לפתח או
גבול לתנה סו צרכים לחזו ולבודך ואם אינו מנעו
קטענה צריך לחזו לחזו

אברל מותר לדבר בין בשתייה לבסוף ^{דשנן} מנעו
הפועל לאיזהו סע עתה בין קטלה על כאלה
לתתה שנת צורך לבדך ורעוץ שנת הפועל מכות
מחויבים על האדם לעתה עתה קבל בשתייה וי
בש עתה ויא עני לה שנתה עתה וי

בפעל ועמיה ויבטו יעל צדקה בפעל סובל כמלא
כתב ומלך יגוב שלא יפגע לפי ששע מהטקסם דקמל
דקמטו גמור בשתימך הוא לאפשר דשתימך במד ידא
ומכסם במד ידא ומכובק מלא תשכב להו
גמס פרה לשחוט כרובה פ' דתה דומיא דתפילין וק'
פ' מרתק לית שושי ומעלה לאמרין לא דבר
ואם דיבר כתיב לעור ולתה תיבב בלפך וכאן אמר
הוי ותבין שאם תקיעת גופי ומעלה דנה פת לעת
פוקס ובר שובגור אוחס' מושאך הקל מישען שפתי לית
ישתק אוחס' כקמלה ומשגמר בשתימך כדאשתיב כלא
מלך מלשחוט וכךך לגמור אוחס' בשתימך קפסטי
ואל מלך בפעל מנעוס דשתימך ליה הו' קפסטי
וינא דשתימך בן עמי' לשח' לא הוי קפסטי לפי שעמקין
קול בשתימך שבין עמי' לשח' אם דמניח למי עסק
בתיך המזון דאינו חומי ומבכך' נתק' כמן אפי' עק א
אינו ח' ע' ומבכך' אף אמרין דמי' א' למי עסק בון
תפילין של יד לתפילין של ראש שחומר ומבכך' ולא כאן
חומי ומבכך' לכך כתב המה' שהיא דומיא לתפילין
וכךך למיני' ולבכך'
דמבכך' על לעת לשתימך תיה אחת ואחך קבוצא

לשח' עומת
התורה
לכאן
בתי
מלך
שע
לש
תק'
שח'
דכתיב
בכמה
לפתח
מנען
לשח'
הש
מכות
קפסטי
לשח'

בן יצחק בן יצחק דס בראשון ויבדך עליו ויבדך עמו
בשמיטה עשה ונא על קצתו ויבדך עליו ויבדך עמו
על כל מה שכתב אחרי ויבדך עליו ויבדך עמו
ששמו איך וקצת מלש מלש עשה איך פינח לאיך
הבאנו לו אחרי ששמו איך איך איך ברכתו ששמו
לחזור ויבדך איך כלו כפי צרכי שנה איך קצתו
מלש אחרי איך צריך ששמו ויבדך עליו ויבדך עמו
אם הוצע ששמו בשעת אשמה על כל מה שכתב
לפניו קצתו איך קצתו ששמו בשעת ששמו ויבדך
עמו ויבדך עמו בשעת ששמו על כל מה שכתב
היה ששמו היה לו ששמו ודעתו לשחוק עמו וששמו
ויבדך עמו ויבדך עמו ויבדך עמו ויבדך עמו
היון ששמו ויבדך עמו קצתו ששמו למה יהיה ויבדך
עמו אחרי קצתו ששמו היה לעצמו על קצתו למה
אין קצתו אחרי ויבדך עמו בשחוק למה על
לבוך עמו אחרי על בשחוק ששמו ששמו קצתו
הספר ויבדך עמו למה בדי קצתו ששמו למה ויבדך
עמו קצתו למה קצתו היה בעצמו בשעת ששמו
קצתו על מה שכתב אחרי קצתו דע ששמו ויבדך עמו

(בין הילן חס' ששמו חס' חס')

ומוכר לשמוע בהמה מוכרם לם קמיה וכו' וקשה הא ק"ל
 לאין מכסין לם קמיה עד שיבדוק הניאה במש לשמין כ"כ
 ואף הרי הפסח גדול בין שתימתי קמיה לשתימתי בבגממ
 לכן נראה דהכ הוה שמוע קמיה ושמוע הבהמה א
 ומה בודק הניאה ומכסין לם קמיה מעוסי לשמימתי א
 לא כן קמיה כ"כ קשה אבל פנין טרוב דלא קשה
 מיה לפי דברי קמיה הניאה דברי שהוה מוכרם בשמימתי א
 הוא ואין צריך לתמוך ולבדק וכו' מוכרם טוב לשמוע
 הבהמה תולה ואחיה ושמוע קמיה

סיפא ד' סא' מקום

השמימתי באואר וק'
 יאמר מקום בשמימתי
 בבהמה הוא באואר וכו' אל
 אמר מקום בשמימתי בבהמה קור
 אמנות לא ושמוע מן באואר דה בבהמה אבל לא
 חיה ואף וכו' אמר באואר סתם בין בבהמה בין
 בשוק ב' בעוף ומגלין מקום בשמימתי באואר שנה
 סאתר אוריך כתיב באואר כשב לשמימתי א' אחד
 בעוף י' טעם בבהמה כ' כובו של אחד כמורה
 באואר וטעם ושמוע תמילה באואר או במדין ומגלין
 שנה ושמימתי ומכסין

מגלין

בן עבד
 שתימתי דמתי
 מן לשמין כ"כ
 פנימתי כ"כ
 דברי שמימתי
 ט' קשה
 א"כ קמיה
 שמוע קמיה
 וכו' וכו'
 וכו' וכו'
 וכו' וכו'
 וכו' וכו'
 וכו' וכו'
 וכו' וכו'
 וכו' וכו'
 וכו' וכו'
 וכו' וכו'
 וכו' וכו'
 וכו' וכו'

מגלין

ממקום שם חנה וממקום שם הדוד משפטי קבע
ולמטה ואם שחט בשופו כובע מרסה ואחזק כל
הקנה עשע חלופת ח לית ומבעת מבעת ובן כלתיה
וחוליא חומ בשפ מדיק ים לית אל לית הקיפו כל הקנה
חנה רכונה של בשר מפתחת ביעהס מלכד הושע קם
דקיס אבל מבעת הדונה היא הקיפה כל הקנה ישבה
שע חעיס ממקום שאם הקנה מהל ומקבע היא
קכד למעלה לך ונפת מופט קפופל וים ילבו ישח
עבד מואכל עובד מן הושע והקול יבדן מלחמה קם
לוי חשען עמא יכנס בו המלאכל למה ממנה
האדם ל החסדים וים שחט בתוך מבעת הקנה
אם שויר למימי כשורה ובעת משהס אם ל שויר
אלא מלחמת בנה או שויר א' למעלה לא למטה מרפה
ואם השחן כולן למטה מרפה ולברכה ושתה בנה
מעבבת הדונה

ונשחצו למה עה חמט כנפ קאצת השפ שכל
שמאל ממשום שהיא מעובה הדונה א
וכשהבמה סוגד יאחד באכ הקנה יתח משל ימע
שהיא כעדה קבל של ימי אונה לנה עם הקנה חפ
כשנפתה הדואה וקנאו אונה חול ענה שגד יתח
ג

לך ככר אש יאמרו כיאה מן בקנה הית עלינה וכן
יתלה בקנה מהבשה היא תמחה וכן שמת בקנה
ולא ידע חס ה קוס בשמות בקנה הן נאו ככר יעשה
שמה בשמה ומורה אלה עם הקנה אש כיאה וירח
על הקנה מרפה ואם הקנה ירפ על כיאה בשורה
ואם ה ה שנה בשנה מרפה היינו עד מקום שמלמעל לך
עד לא עד כולל ובעתה למטה בקנה
במו בנותי כי מקום שאם נשחט בונטת הייבא
עד הקנה אמור אף בקנה ולמעלה גכ כמו בבקמה
ממדת הקדוה
וכן שנת מתחילת המקום שפסח הפן ה מתכונן
עד מקום שפסע נתמל לחיות פנים וכן
ש עד לא עד כולל ופ ש שעב מתכונן יתמיד
להיות פנים וכן אם שמת עם מרפה ואמור כל
שבח רבו מתכונן תקרא שנת יצאנו מתכונן תקרא
התכונן ה שנת אם נמי הנשנת ופ לא שנת ערפתי קרוב
ה שנת ה ל מלה ערב אמר
ושנת עורר היחבץ קרוב שנת התי לשמחה למעלה
בבקמה התי כדו שימה ובנות אובנותיו
לך בקנה מרפה וכו' וכו' וכן כותב אכסנת

משפטי קבע
מקום כל
בין כל הנה
פניו בקנה
ה הנשנת עם
הקנה יעשה
אכסנת התי
הם יקבע יעשה
מקנה התי
מנה אמורה
על הקנה
אם לא שנת
למעלה מרפה
שנת התי
הקדוה א
מקום יעשה
עם הקנה התי
שנת התי
לך

אכבעותי דהיינו עמי מכאן ועמי מכאן ובעוף כפי
שאחוז בראש כפרת אכבעותיו וית לאמנן בנאף
עד מבבעתה כחמה יורת מתמה תקינו לה רבין
השענה פשערה קלמה ואין תלוק בין ונה לשאר עונות
פשימא נלא כריסה למורה שלם האמר שונה באמר בא
הוא עי עוף בואע בב' ונה אמר ר' יוסף עד מבבעתה
דקיינו שענה קלמה ל' בא' ונה ואמר שונה באמר
באן בוא עי תכס למר' ל' הן ונה ושאר עונות עמי
ולבבחה עד הזסק עד בגו של זסק ונה ככלל
ואם שחט בזסק מקפה ונמה קולא ג' ג'
של זסק אלא אס'ל שגושט יש בו שט ערוה וקפרי
אין לו אלא ע'ב אחר ובענה נדע אם נדע בגו שנת
אנ'ל' אם נראה עונ' לבן בידוע שנתע בו לפי
שבאדוס מלכ' ור' בנושע מבחוש מן קלבן
ועורא שאין לו זסק עד בין באדשים עד ונה עד
בבל וקשה נה' לקמן אמרין אם ישלגזפי
מקפה וכאן אמר ועוף שאין לו זסק ורפ' כג'
אנוזא ובר' אנוזא שחסי מהחלה בבית
צריך בשחט שי שתומ באמוצע קלאפ ואם שחט
מן בצדקין ו' והוא שחטו קטומים ידע
שחט

שחקים כי בעיני תרתי התזיר נדע קראתם כל
התזיר אע"פ שידע אסור וק"ל לשוננו מן העבר כי
הוא על הרוב

סימן כ"א ס"א כמ"ה הוא שיעור קאמי
של הקנה וקוונט
למה הוסיף מילת של אלה
שלא האמר כמו כב יקרה
שאמר עד ששתת הוורדין לכך אמר
של ומהו קנה ומהו גרופת א"ל קנה
הוא הקדום שמתבהמת בעוף יחד אבל העבעות
עכ"ל נקראים גרופת וקובו של אחד כמנהג האמור
הוא כי כוב הקנה מפתח הקדום ולמעשה
ע שבעור וקדום זה ענים ואין בו שום עובד אבל
מכעור ע"ך בהם כוב עובד וקוב חללה

השחיתות במעולה קשה למה לא אמר בקאמיה
אלא לא אמר בקאמיה הוא אמרתי איני
כשרה עד שישחק ע"פ סילעם בהמלה וברחיה
ובעוף ואם שחח כוב אחד בעוף וקוב ענים בבקומ
ואמר שחיתות פסולה לכך אמר במעולה ולא אמר
הקאמיה ולזה יתבין קשות
וקשה וק"ל שחיתות חולין אינה כרובה כוונתה

בעוף פדי
כ"א בעוף
למה כבמ
א"ל עונת
קאמיה כ"א
מכעור
ונה קאמיה
ופי ענים
בככל
ק"ל א"ל
נכוח וקמיה
בגוף ע"כ
בו ל"א
בן
גד ונה עד
ע"ל קמיה
פ"ך כ"א
ואם שחח
עמום נדע
שחיתות

וְיָלַד לָהּ אֶמְתָּאֵי וְיָלַד לְהֵיכָל כְּוֹנֵה הַקָּדוֹשׁ לְשֵׁמֶרֶת אֲבֵל
אֵם טַבְּוֹן לְמַעַם אֲבֵיכָה

וְאַם שְׂמַע רֹב אֲמַד בְּעוֹף וְיָבֵשׁ בְּבִקְמָה שְׂמַע
כְּשִׁירָה וְקָשָׁה לְמַגְּ עוֹף שֶׁפֶל בְּסוּמָן אִלְּ וּבְקַמְלָה

בְּעַם מוֹנָעִים וְיָלַד לְאִמָּהּ בְּמַמְרָא לְדַע בֵּן קְפַדִּית
זֵאת הַיָּדִית קְבִימָה וְעוֹף וְכָל עַמֵּי הַיָּדִית בֵּן מַשְׁבֵּד

בְּעַם קַמְלָה וְעוֹף בֵּן בְּהַמָּה טַמְּסִים לְמִיָּבֵן
בְּעַם מוֹנָעִים בְּבִקְמָה קָה אִלְּקָשׁ לְדַעִים וְלַעֲמָרָן כָּלֵה

כָּלֵה כְּדַעִים אִלְּ אִיִּתְקָשׁ לְבִקְמָה לְכַד סַע טַמְּסִים בְּכָרֹב
סוּמָן אֲמַד אִלְּ נַעֲלִי עוֹף שְׂרַבְרָא מִן קְמָה וְעוֹף

שֶׁפֶל דִּילֹ בְּסוּמָן אֲמַד וְלַעֲמָרָן שְׂרַבְרָא מִן קְמָה
וְהַיָּדִית בְּכָרֹב אֲמַד וְאִמָּהּ שְׂרַבְרָא קְמָה שְׂפָסִים וְעַם הַיָּדִית

וְעוֹף יְעוֹסְפִי עַל קְמָה שְׂרַבְרָא מִן קְמָה וְכָרֹב
אֲמַד וְאִמָּהּ וְיָכַד הַיָּדִית מִן קְמָה כָּל הַיָּדִית בְּשֶׁדֶךְ

וְכָל עוֹף קְמָהִים אֲלַמְּרָא מִן קְמָה וְכָרֹב אֵם כֵּן מַעַל
קְמָה אֲהַדְדִּי וְיָלַד שְׂרַבְרָא קְמָה עַפְרָה וְעוֹף וְכָרֹב

וְיָכַד מִקָּשׁ עוֹף לְכַד הַיָּדִית בְּסוּמָן אֲמַד אֲבֵל בְּהַמָּה
שְׂרַבְרָא מִן קְמָה וְיָכַד קָשָׁה וְאִמָּהּ נִמְרָה לְמַעַל

חִיבָה בְּעַם מוֹנָעִים
וְכָרֹב כְּשִׁימְדוֹ אֲוִי מִלְּכָא וְכָרֹב עַל כֵּן שֶׁפֶל

מלכת מלכותי כוב באומד וכוב הנמדד וכוב קנאק
לעולם כוב האומד ישעב בדעתו ולאמר זהו קנאק
כוב וכוב הנמדד ימדדו אוקל בתום וכוב הנבחה
לעולם שהכל יעדון שעבר להם שקרא כוב והשע
לא נהג בו אים כוב הנמדד

אם שחמ בבקמה באמד כול ונחז השע אבונק שח
חזאי סומעם פמולה קטעם דזיל הטל לכא
שעורא וזיל הכא לכא שעורא לשכך פמולה
וכשנש כוב אש במקום קשע כשר פ לא מבשע
עפה שעחמ למעלה ולא שחמ הקוב ושחמ
למעט ממנו ושחמ קרוב עמא מק ששחמ כנעד
חזית מקום שנשחמ כב ד"טנן לה כא עמל ובשנ
עד שיהיה הקוב למטה ממנו לא אפילו שיש בו
כוב במקום אחד כשר " אע"פ שאין בשחמיה
מפונעת לא מבשע במקום כא שקמ
מפונעת בו הוא לצריך הקוב לא אפילו במקום
קשע שאין בשחמיה מפונעת בו אים יש כוב כשרה
ומע אים הכל בכד אחד ככך שיהיה קרוב במקום
אחד מעשם דעמשוב אוקל כמו שחמ מעמ עשהק
מעמ וקמר ושחמ מעמ דמחפה אבל יש רוב
במקום אחד עמשוב אוקל

כנה

ס' ד

בקה שהיה חזן פגום והשלטנו לרוב רשע
שחייטרה העמידה כן ולמנוס וכו' כי שמתך בשנים
או כעית המסכה כי שחמא מלמט בנותר

ומעקס' וכן טוטה בשנה "

ס' ה

דדקה חזו הקנה חסד ועחמ בו וכלמ
ינדע שלח עקב הקנה כפר חבל מי ינדע
ינדע אס עקב דייטן לה כהן שחמ עוקן ושקדו ולינדע
ינדע וכו חוזר ושחמ הקנה וכו' רבן אס התמיל
לשחומ במקום קשם ונדע בחתוך וכו' פירש
בחזו של מעלה דאמרו קנה שהיה חזן פגום וכו'
אבל חזו שלמעלה חיישין לונשע וטרה וכו' וכו'
מעמט אמר שפגם חלה חלו אמר היה חזן חסד
חתוך וכלמנו לרוב וכו' אמר התמיל לשחומ בשלם
חמורנין זה שהיה חזן פגום וכלמנו לרוב הוא דכשר
וישע אותה כגון שהתמיל קפחול וצמר קפחול וכשר
אבל זה שהתמיל לשחומ בשלם ופעם בחתוך עשג
אודע כאו התמיל לשחומ ישאל וצמר קפחול ועתה
מורה בכו עליה וכו' וטרה לכו אמר כענה
ודקה בחזו שלמעלה אבל לה בחזו שלמעלה לכו
קושט' וכן בקרך לו אמר קפחול בשלם

פנע

ועפע
אבל
ינדע
למנו
ס' ד
ס' ה
קב
ינדע
לפ
ואס
קדס
וכה
לכח
אכול
רבי
ואו

וְעַתָּה בְּחַדְרֵי נְאֻמֵי זֶה שֶׁתְּחַיֶּה בְּשִׁמְעוֹתָם קִי לְפָנֶיךָ
אֲבֵל זֶה שֶׁהַלְּמַלְאָכִים בְּשִׁמְלוֹת פְּסוּלָה לְכַד כְּרֹבֵי נַפְשֵׁיהֶן
וְזֶה שֶׁהַלְּמַלְאָכִים מִחֲמַת חוֹלֵי אֲבֵל לֹא עָלָה קוֹץ
לִּי בְּחַדְרֵי אֵל לְדוֹמָם "

סִימָן כַּב "סֵא" בַּעוֹה צִיךְ לְשׁוֹמְרֵי עוֹלָה
וְגו' וְאֵם לֹא שְׁחַמֵּם

כְּשֵׁרָה מְלֻמֵּעַ אֲחֵרֵי כֶךְ אֵל
לְקַבֵּל דוֹקָא בְּעֵקֶשׁ שְׁהוֹא
מִפְּרָכָם שְׁעַדִּין הַדָּם הֵם כְּדֵי שִׁיֵּא וְלֹא
יִתְקַרֵּב בְּתוֹכָם וְאֵם לֹא עֲשֶׂה כִּן וְגו'
כְּבִישׁ כֵּה נְשׁוּלָה שֶׁהוּא כְּעוֹבֵי אֲכַבְעֵי פִי כְּוֹחֵב אֲכַבְעֵי
מְזוּלָךְ הֵיכֵן כְּדֵי קִלְפָה וְלַמַּג כֶּכֶךְ לְשִׁמְרֵי הַנּוֹרֵי הֵן
לִפְי שֶׁאֲרֵזֵל עֲבַעְתָּ שְׁחִימָה הַדָּם וְגַבֵּר אֲחֵר קוֹוֵה הֵן
וְאֵם יִשְׁחַמֵּם אֲוֹתֵם יֵאֵל הַדָּם קֵלֵן וְאֵם לֹא שְׁחַמֵּם חוֹמֵר
הַדָּם וְנִבְלָה בְּאֵי בְרִיִּים וְלֹא יֵאֵל שֶׁ מְלֻפְתָה וְהַדְּחָה
וְכֶכֶךְ לְשׁוֹמְרֵם וְאֵלֶּיךָ הִיָּה בְּדַעְתָּ בְּשִׁמְרֵי שְׁחִימָה
לְקַבֵּל אֵלֶיךָ חֶבֶר לְדַרְכּוֹ לְאֲלוֹתַי מִיֵּשִׁינִי שְׁמַע מִלִּי
וְאֲלוֹתַי שְׁמַע וְלִפְתוֹת יִתְחַךְ שֶׁנֶּ וְיִתְחַךְ בִּין כְּתֵב
רַבִּי יְרוֹחֵם "

וְאֵם לֹא עֲשֶׂה כִּן לֹא יֵאֵל לְנוּ שֵׁם וְאֵלֶּיךָ וְאֵם מִן
חֲרִיבָה שְׁנִכְלָתָה בְּדַמָּה אֲמַרְתָּ כִּינָא מִשְׁאֵב

שאיב ותידץ שאב חתמה קדם בעצמו עלה קוא
והיא חתמה ואיפשר לזאת מומנה קדם אבל בא
קדם על איברים הוא ואינם חתמים ואפשר לזאת
אי נמי כיון שהוא ראוי אחרת כאלו כנסו בבל
לעצמו ונקרא קדם בשם

ואם נמלה כך נב קשט מלא לתלה בין מלטה
לזליה דהא קיל בבל מקום מלטה כדוק
דכל דעשמה למאן דאומר בזליה כח עצמה אומר
במלטה קליפה והכא אמרנן עש סחמיה
לקלף סכב החומים וכל קסל להרב כיון דמלטה
מורה בזליה משום דבולעו כן פולטו לא ד
לחש להנבא דאמר דכיון דהחומין אינם יצאים
מנה חבזי אחר שחלק מן קאור עהין קחש
פולטין קצה דם בבשר ואין כח בבשר לפלוט מנה
שבלע אחר שנעלה מן קאור וקול חס לתוך חס
ודם אינו מתעמעם הילך כפיך נעילה לביבך
בכל הוא דמחמיר קחבא דלא שייך בו כבולעו
כך פולטו בלחמיה מנעלה במלטה ומאן דמלטה
נעילה תומנת בעלמא ונכח להנבא אבל מלטה
אין כפיך קליפה וכדב טו קמנעם קס מלחמיה
משום קסל דלא מוקד

דס פטימק אלא דס בעצן ולת שיך בו כבולעו כך פלמו
ואם כאלו שלם וק כדי ועולה שהוא בעוב אכבע פ'
כוחב אכבע ומע ככך ועולה כרב הרעבא
מעוס דתיי שנין שמא עדין נשאר עליו שום שני של דס
כשכלל והדס נקרא עליו ופי הוא דס בעצן לכך ככך
ועולה בכליה

ואם הסיוה הראש ממנו לא מיקה ו' (אם ביטל)
שם אס יש בבל מק שבקדנה כה לבטל
הדס שכל החוטין בעשים מנהפ וקעה מאי שניא
מנהפ לב שבטלו בדמו אמרנן בעצין ששים נד קלב
משום דלא ידעין כמק דס יא ממנו וכאן אמרי
א נד הדס שבתוך הוורדין ולא נד הוורדין נראה
דדעתה רב פאן דכין שהוורדין קשים ואין הדס בהם
הילכך כין שהם מופשיקין כין הדס והעוף אינו מומק
לבלע והם קשים משאף קלב שיע וכך ופלג א
וכאי סור א לא משום שנבלע הדס בחתיכה קדבוקה
ועוד אין לך עוף שאין בו ששים נד הוורדין עליו
וסתם עוף נשמנו קוכיהן מאי מעמלא מעוס
עוב הבהמות דרכן לבלותם על מעים
והוורדין שלהם בכדדים והסימנים בכדדים ודאי
כשבא לשחוט בסימנים נשמנו

או שלה קוא
אבל בא
שמה לכאה
כנוק בב

כין מלמה
מלמה כבוקה
ועולה אוס
סחמי רי
כין דמורט
אז ד
ס יא זא
הן קמס
לפניו מה
חס לתוך ח
ה לפיכך
בו כבולעו
ומאן דמאן
אבל מרע
מחמי כין

גם הוורדין" (פרס בהמה לא נשחטו מעום שרש
הבהמות אין דבן לצלותן שלמים והסימנים
באמצע והוורדין בארדין ורשעה לשחטו קטממש
לא שחטו הוורדין" ארנכו פרס עוף
נשחטו הוורדין כעץ אס בא לפענ עוף
אחד ולא ידענו אס נשחטו הוורדין אס לא אמרנו
ודאי נשחטו" כון דדכך בט ארס לצלותן שבאס
ודאי עשולו קמצר שח' שלו"

סימני בני סא" כל טבח

שחטו דעקל
שחטו דאסנ

לא מכל משחטו (אלו הן)
שה"ק דרסה חלדה פגמנה
עיקור. וא"כ אמר לה עשית עום אחר
מקום בשעת שחיטתו. א"כ קט אסור.
מעום דכל מילתא דלא כמליית עליה דאינש עבד
לא מזדבר בה (לא אמרנה" וקצת למך כרס
קלבות. ואמר דט שחיטתו ורע"ך קלבות דוט
קבל דב אחר קס" א"נמי כך ק"א דכך קמחוס
בבל מקום שחיטתו אמר קלבות כמו קלבות פסח
ועוד קצת. ואמר כל טבח שחטו דע"נ לשחטו
למך אמר קלבות שחיטתו

יול אלו אמר הלבב כי ינו אומנים טובה אחר
שעתה לפעמי לא ה פעמים שחיתת יפה ור אלוה
והדנה והלך נשחח בני לבין עכמה נמצא שחיתת
כשמה לבך אמר הלבב בעיני על שודע הלבבות
שחיתה ואם אינו ידע מורה בעלמדת אחרם על
זכו ו אמר שחיתה הל מר שחיתה שודע חז
בדקורת כניית מן פשעם שחיתתם ה חמשה
דברים פשעיהו בשחיתה ועד קשה מרמלם אמר
הלבב שחיתת בבלל וחזר ופנת אוקס ואלו הן ג
יול חש שחמשה דברים הללו דכין להיות בשעת שחית
אך אמר ב מנה אר ג לא אלו אמר מקחתם ולא
כ לם היינו אומנים אף ידע דין א מנהם או עשם
שוחט לבך אמנם בחמשה למר לך שצריך לדע
ה דברים כולם

עשה יורה כזה כמו שאמר נשנה פכן והגכה
נפתי עלו והגכה בשחית סבין ועף פי
היה משחית עד שיעד ועף ולא היה יכול לערומ
והפעלך ומשן לך שהיה מן הקנה שגא נהאיש
משפחה בה מורה בנין ורבה שהי בה לש שאימר
קום מהתהל בה כד זק בשחית היה מתבטל ממש
הים ידף שהיה

משום שפ
השחיתת
שחיתת
שחיתת
שחיתת

שחיתת
שחיתת
שחיתת
שחיתת
שחיתת

שחיתת
שחיתת
שחיתת
שחיתת
שחיתת

עהה השוחח ידו קציה " אי נמי שאין בשחיתת א
 יפה הגונה ומה יבום אורה מאכד בשוחח ומכד
 הנשחח ומכד בסכין מאכד בשוחח איס כאה דים
 ונתעלף ומכד הנשחח איס היה העור של הקהמה
 קשה ומכד הסכין איס היפה הסכין דעה שאינה
 שוחחתי יפה ומה יאסור אורה שאי אכיל בשעה
 שמכד ביצין הקהמה לשחיתת הדם נשחח אחר בורה
 ואיס שחח אורה שחיתת יפה והגונה הדם וכא כל
 אכל איס לא שחח שחיתת יפה חומר הדם שכל
 באיביס ולא יא אפ עי מלחמ ודחה ונכא
 עובר על לא האכל הנפש עם קבצר וקצר אי
 חיישין לדם כולן אורה ואמרו נורא מושאב שאיב
 וכצורה אלס משום נקיבת קושע קיל איס נקב
 הנושע במשקו במקום קלאי לשחיתת נביל מרחיים
 לפיך אסורה משום נביל ולא משום דם ואין שין
 אהיה נק בקנה על עוף ולא בקהמה וג דים
 בקהיה איס עהה כד שצבה הקהמה נרביצנה
 נישחח כוב הסומים שאין הפצר שחיתת נביל
 וראיף ואיס עהה שיעור הקבחה וקרבחה נשחיתת
 מעונע קסומים ספר נביל ואיס עהה שיעור
 הקבחה וקרבחה

ס
 ק

דנוקד
 לאו ד
 אנחא
 ושה
 עוג
 שה
 קוסף
 קוס
 קול
 וכל
 כל
 חומ
 יהיה
 להכ
 ובע
 יאמר
 ויא
 כשהת

דווקא שחוטתו כעורה ומעם במחצת וקצבה ידן
לאו דווקא קצבה לא אפי' קטח אמור ומעם קצבה
אנחתא דמילתא נקט "

ושדהה בין פאוג בין במעיד וב' וקש' שוגג היינו
לכון ומעיד היינו אונס ותינץ אנב דתנ
שוגג תנ מעיד ואנב דתנ אונס תנ לכון " אם
שהה כדי שיהיה וב' עד רוב פסימנטי וב' וקש' למק
קופיף כחית מילת עד אלא לו לא אמר מילת עד
קור' אמרנא דווקא עד שישחוט רוב עיס קעור' וכו'
קול' גדולה לכך בא רמז והוסף מילת עד היינו עד
ול' עד בכלל ללא אפי' לא שקנ דק חצי שיעור פסימנטי
כל עור פסול ומעם לפי שלא עבר בין מחצת לבוב דק
חוט קשעה שאם איתה אמר דווקא רוב גמור לפעמים
יהיה שחוט רוב גמור והוא קובר שאינו אלא חצי חתי
להכעיר שלא כדיון "

ובעצור כדי שיעצבה בהסמה דקה וב' ואף יאמר עוף
לעוף אלא לפי שאינו מצוי לפענו' ואם א'
יאמר לו וכך לבד אהיה אין לך שהייה גדולה מזהו " ו'
ואל דעי עור שהיית עוף וב' ולפי דברי קיס' יש לומר
כשהתחיל לשחוט בעוף וחתך מועט עד שקדם וזכר
וב' דע שיש שלש ספרות

כעק

עב א
ומאז
רס
קמה
אזי
בשעה
קופיין
בא כל
עב
שכא
א
ב שאיב
שקב
מחיים
אין עין
העיס
באנה
נכיל
שחוטת
שעור

קפ

בזה " **הסברא** קראעננה היא אברת
 ב' דמל דאס **יצא דס אפי' לא חתך כל**
 העור אלא מקצתו אסור כיון שהדבר תלוי ביציאת
 הדם ואפי' אמר בשוחט בדי' ל' אסור כיון שצא הדם
 אבל אם לא יצא דס אפי' חתך כל העור ואמר בשוחט
 בדי' ל' מותר **הסברא** קשעת האל של מקפ"ה
 דמל דמינו אסור **אלא אם חתך כל העור יצא**
 דס אבל אם חתך מקצתו מן העור אפי' לא יצא דס
 מותר **אז אם לא יצא דס אפי' חתך כל העור מותר**
ואין חילוק בין אמר בשוחט בדי' ל' או לא "
הסברא בשלישית היא אברת פ"ח דמל דס חתך
 כל העור אפי' לא יצא דס אסור **היו**
שחתך כל העור ודאי נבע בנושא ואפי' חתך פ"ה ל'
אבל אם חתך מקצת העור מפי' יצא דס מותר ואפי'
לא אמר בדי' ל' כיון שלא חתך כל העור לא מקצתו
ואל תפסק לומר איך אפשר שחותך כל העור ולא
יצא דס דקא אמרין לקמן בשוחט מיה ועוף ו
יצא דס מותרין משמע דאפי' חתך כל העור איפשר
עליו יצא דס וכך בשלישית קנה בשעת שחיטה
אבל אם חפץ קנה בשעת שחיטה אפי' חתך כל העור
ויצא דס מותרין " " " "

ואם
 אומר
 ישחוק
 שלא
 כיון
 בנושא
 בו יב
 שחוק
 כשח
 לה
 דהת
 שחוק
 לא
 להכש
 ויפסו
 הוא
 שחוק
 לבלו
 הוושע
 במקו

ואם

ויצא דס מותרין " " " "

ואם בא לשאול אתי שהגבוי סכסכו כיצד יעשה
 אומרים לו שישחוט בקנה לבדו ופי' וק' למי
 אומרים לו ישחוט במקום אחד ופי' שאם אומרים לו
 ישחוט באותו מקום עצמו מיישין שמש יבא להכשיר
 שלא כדון יחולקתהם שלא כדון פי' להכשיר שלא כדון
 כיון שכבר התחיל לשחוט עם מיישין שמש מתחילה ועל
 בוועט יבא ואמר עתה קרא נשחט ומקורם לא נעצת
 בו יבא להכשיר שלא כדון ו' ולהתפייק שלא כדון י'
 שמש י' היה בו מתחילה שום נשחט ועתה
 כשחט פעם שנית יאמר מקורם נעצת בוועט י' יבא
 להתפייק שלא כדון לפיכך ישחוט במקום אחד ויבא
 מהחפץ וזהו עתה עתה בשלמה להמקף שם
 שחט כיון שלא ידע אם מתחילה נעצת בו או
 לא ידע להחמיר ויאמר מעיקרה נעצת בו אלא
 להכשיר שלא כדון חטו ברצונו עסקין פתיק מדיפה
 ויפציר אותה וי' ולהתפייק שלא כדון
 הוא מיישין שאם ישחוט פעם ב' במקום קראעו
 שחט בו כבר שמש מעיקרה שחט קדוב בקנה ומחמת
 לבלוך הקדס לא קצר הדוב וקשרת לפת לעומת נעצת
 הוועט כיון ששחט קדוב ולפיכך אם חוזר ושחט
 במקום קראעו יאמר עתה קרא נעצת בוועט כיון

ששחטה

חבדת
 כל
 ביאת
 הקדס
 קשוח
 מקפיה
 עור יבא
 קדס
 מותר
 חת
 פה
 זב ואפ
 מקצתו
 עור נבא
 ועוף ו
 איש
 חונק
 כל העור

בשחמתי הקוב. ולכן אומרים לו ששחומן בקנה לבדו
 במקום אחר ניהפוך בוועט ויבדוק אותו. וקשהתא אתי
 שפיר שאפי' צבע בוועט ומלא אחר ששחמ במקום
 קמאשין קבוב. ולהבשיר שלא כדין הוא שאם
 ישחומ במקום
 ששחמ בו כבר מ"י שופן
 עמא בשעת שחמיה ששה פשתאם הקנה לבדו ביד
 לעומתו מתרחב יופי. מפט שהקנה היה שחומ בו
 קרס. תיבא שחמ לו פעם שעת כי אם יהיה בצפונ
 בידו ביותר. ולכן יאמר למה לך לשחומ עוד. וזה קבוב
 שחומ במקום שחמיה א' ואפי' נענת בוועט מוהרה
 כון ששחמתי רוב בקנה והוא לא געלם הקוב לא שוב
 יה קפשה. אבל משקדח לא היה בה קוב. לכן אומרים
 לו ששחומ הקנה לבדו במקום אחר.

ואם נמצא לאחר געתינג גמי או כוואבן מונע
 בוועט ופ' פי דוקא מונע הוא דמרהפה. אבנ
 אם היה מקודק בכואר הבקמה פשיטא דמותר
 דבענה מונעתי וחתוך אותו. וליכא שה"ה
 שחמט מעט נשקק מעט. וחזר ופ' בעייתא היא בגמ
 בשי רב פסא שחמ מעט נשקק מעט ופ' מה
 פי' מי אמרנן שאמרנו כל גסקינות לשיעור שה"ה
 ואסור. או אמרנן זיל הבא ליכא שיעורא. ועיל הבא
 ליכא שיעורא ומותר. תיקו.

וכל תי
 השחומ
 וכל תי
 בהם ר
 אנשי
 כון שש
 או אמר
 בידה
 אם
 ה
 מונע
 ראשון
 מותר
 את קנה
 וינע
 אפי' עש
 מאחר ש
 תשיבנה
 וקא קבוב

וכל תיקו לאיסורא לתומכיה

השוחט בהמה בסוף שאינו מד וכו' בעי רב תנא
בר נתן שהה במיעוטא קמימנא מהו תיקו

וכל תיקו לאיסורא לתומכיה וכו' הפ' ונשים בזה ופי'
בהם ראתה דת' רש' אנשייא תם קממבס ר' בינו
אנשייא פ' בשחטא מיעוטא אחרון של פסוקי מי אמר'
כון ששחט קדוב אפי' עשה שהייה במיעוטא אחרון ומותר'
או אמרינן כון פון ששחט קדוב קמיעוטא קשאר במתק'
בידה א' בגולה ואסור' תיקו

אם לאחר ששחט קדוב קמיעוטא וכו' זו היא סברת
הרמב"ם פ' מי אמרינן אס' במיעוטא אחרון קרי'
במתק קדוב ומותר' ואס' במיעוטא ראשון אסור' קממבס
מפשי עסק עד קדוב קמיעוטא נבילה ודמית' ואס' במיעוטא
ראשון ספק נבילה ואס' לה שחט אפי' משבו מן קמיעוטא
מותר' ואף למק בעי רב הונא בר נתן ותיק' קממבס
אפי' קורא במיעוטא שהוא סוף

וינש מי שאומר שכל שלא נבילה וכו' סברא זו היא
סברת רש' פ' מי אמרינן מאחר ששחט קדוב
אפי' עשה שהייה מותר' או אמרינן אפי' שחט קדוב
מאחר שלא שחטו והלך אלה תזר נשתת ועשה ממנו
תעבות אסור' תיקו וכל תיקו לאיסורא לתומכיה
וקא סבר דבא פשאמידיה דהמנשא למנש' אנמכיה

ה לכו
יא חתי
מקום
שחט
שיש
בדל
גמ בו
פגש
ה קדוב
מותר
לאסור
אומרי
מותר
ה אבוי
ה
היא בגמ
ע נק מה
שהייה
עול הקא
כ"ב

נָבוּ. שֶׁל אַחֵר כְּמִלּוּהוּ. הִיכָא דַּשְׁחַט קְרֹב וְהִלָּךְ לֹן. אֲבֵל
אִם חִזַּר נִשְׁחַט עוֹד הַמִּי עוֹמֵם לְדַשְׁאָר. גַּל אֲדַעְתִּיהָ דְּזָו
קִיָּא מִיּוֹם שְׁתִּימָךְ אִ' וְאִסוּר "

וְלִפְנֵי זֶה אֵין שְׁהִיָּה בִּקְרָנָה בְּעוּקָא כֻּלָּ. פִּי זָו הִיא סְבִיבָה
כִּיֵּל דְּאִמְרֵי מִי אִמְרֵינָן מֵאֲחֵר שְׁאִמְרֵינָן קֵנָה שְׁהִיָּה
חִזְיוֹן פְּתוּם וְקַשְׁמָו לַקּוֹב כַּשֵּׁי. וְאִלָּךְ כֵּן נִשְׁמַר מֵאֲחֵר
שְׁעֵשֶׂה שְׁהִיָּה בִּקְרָנָה מוֹתֵר. וְשֵׁל מִיִּשְׁיָן מֵאֲחֵר גַּבֵּעַ
בְּנוֹשְׁעַ. תִּיקוּ "

וְלִבָּךְ אִם נִשְׁחַט כּוֹב שֵׁשׁ וּפִי כְּבוֹ עַל פִּתְוֹ. וְכִי
וְקַשָּׁה. וְקֵר אִמְרֵינָן אִסוּר לְתַחֲבֹב מִכֵּן בְּלִבְךָ קְרָנָה
כִּי לְקֹרֵב מִיִּתְתֶּה. וְכֵן אִמְרֵי יִכְנוּ עַל מֵאֲשֵׁוּ לְהַמְשִׁיךְ
וְיֵל הִתֵּם קִדְּשׁ וְיִבְדֵּי אֲחֵר הַלֵּב וְיִבְלַע בְּאֵיבִים. הַלֵּב
הַכֹּא קִדְּשׁ וְיִבְדֵּי אֲחֵר הַרְאֵשׁ וְיִנְאֵל מִבֵּית בְּשִׁמְיָךְ " אִלָּךְ
אִלָּךְ הַכֹּא אִסוּר. וְלַעֲבֵד אִמְרֵי אִסוּר. וְהַתְּכִיף יִלְלֵנָה אִלָּךְ
כֵּן אִסוּר. אִלָּךְ דְּבַח לְמַדְרֵנָּה מִשְׁסוּם שְׁהִיָּה "

נִשְׁחַט עוּקָא נִשְׁהֵה בּוֹ וּפִי וְקַשָּׁה לַמָּה כִּפְלֵי הֵן זָר. וְכֵן
אִמְרֵי לַעֲבֵד. וְיֵל הִתֵּם בְּאֵגֵב. וְהַכֹּא שִׁקְרָה קִדְּשׁ
חִזְרֵי נִשְׁחַט הִקְרָנָה לְבַדוֹ בְּמַקּוֹם אֲחֵר וּמִשְׁחָו עַד שִׁמְחָו
וְהַנֶּפֶךְ בְּנוֹשְׁעַ וּבְנִדְקָא מִבְּשֵׁשׁ וְכִי וְיִמְרֵינָן מִלְּבָב יִנְסֵךְ. א
לְאִמְרֵי בְּבִי הַהוּא עוֹפֵא דְאִיִּתִּי קְמֵיָה דְּכַבָּא. וְקִיָּא
מִמְשַׁמֵּשׁ קוֹשֵׁה דְּמֵאִל. אִמְרֵי הִיכִי וְיִבְדֵּי. וְיִבְדֵּי וְקִדְּשׁ
לְשִׁמְחָו

לעשהה' עמא לא חיפשי לעשתניק וקרו לבדוקיה
שמלא במקום טקב טקב אהרא רב' וספ' עשמת הקנה
והעמו עד שמת ובדק ב'נשט מ'כפ'עם שהאל לבן' ולא
מזא ב'נ' ע'פ'ת ד'ס' וה'כ'ש'פ'ו א'מנ' רב'א ח'כ'ס' ו'ספ' ב'ב'
ב'ת'פ'ות כ'ב'ב' ו'ח'נ'ן"

אזלא מיתנו ואחך ומכנו לבנו' קשק למא לא ומכנו
לע' ח' והא ק'יל הפ' להק'ל פ' ומכנו פ' לא
ומכנו' ואהל' ומכנו' עמלא למ טקב ב'נשט' ו'כ'פ'עם
ש'א'ת' כ'כ'ז ס'טק קב'א מ'ח'מ'ת ח'ס'ר'ן י'ד'ע'ה' ו'ס'פ'ק ק'ב'א
מ'ח'מ'ת ח'ס'ר'ן י'ד'ע'ה' ל'א'ו ע'מ'ע'ת ס'פ'ק"

וב'ש'ע'ם ז'ה א'ס' ת'ל'ש ה'נ'ז'כ'ו'ת מ'ן ה'ע'ו'ף ו'כ' פ' ה'כ'ז
מ'י'ה ת'נ'ת' כ'ע'י'ן ח'ת'ך כ'ל ה'ע'ו'ר ו'כ'ז ד'ס'
א'ב'ל א'ח'ת מ'ה'ס מ'ו'ת'פ' ו'ב'כ'פ'ט'א א'מ'ר א'ב'ל א'ס' ל'מ י'כ'ז
ד'ס' ו'לא ח'ת'ך כ'ל ה'ע'ו'ר מ'ש'מ'ע א'פ' א'ח'ת א'ס'ו'ר י'כ'ז
ב'ן מ'ק'ר'ה' ת'ר'כ'ו' ב'ן ס'ב'ב ד'א'ית ל'ת' ק'ע'ק'פ' ק'ו'א ה'ד'ס'
ה'א'י ד'ק'א'מ'ר ב'ה'ש'א ו'ח'ת'ך ק'ע'ו'ר ה'י'ינו מ'ק'צ'ת ק'ע'ו'ר ו'א'פ'
ק'ב' א'ס'ו'ר מ'ש'ע'ס ע'י'כ'ז ה'ד'ס' ו'ב'כ'פ'ט'א ד'ק'א'מ'ר א'ס' ל'א'
י'כ'ז ד'ס' ו'לא ח'ת'ך כ'ל ה'ע'ו'ר י'כ'ז א'פ' ח'ת'ך ק'ע'ו'ר ד'מ'א'ח'ר
ע'ל'א י'כ'ז ד'ס' א'פ'ל'ע ח'ת'ך ק'ע'ו'ר כ'ע'ל' מ'ו'ת'פ' ו'ל'ס'ב'ר'ת'
מ'ק'ר'ה' ד'א'ית ל'כ' ד'א'י'נו א'ס'ו'ר א'ל'מ א'ס' ה'יו ע'ת'ה'ן ה'ש'א'
מ'ז'ו'י'ק'ת ד'ה'י'נו י'כ'ז ד'ס' ו'ח'ת'ך כ'ל ה'ע'ו'ר ו'ל'ש'כ'ך א'ס'ו'ר
ו'ב'כ'פ'ט'

אבל
ד'ז'
ס'ב'ב'
ע'ה'יק'
ח'ר'ד'
ג'ג'
ש'ו' (ק'
ק'ב'כ'ז'
מ'ח'מ'ת'
ח'ס'ר'ן'
י'ד'ע'ה'
ל'א'ו
ז'ה' ו'ק'א'
י'כ'ז ק'ק'
ג'ד' ע'י'מ'ו'ת'
י'כ'ז ו'ס'פ' י'כ'
ו'ק'א'
ד'ק'ת ו'ק'רו'

ובסיפא כלל או בולו . ולת יצא דס אפילו חתך כל
 העור . אז לא חתך כל העור אפי יצא דס מותר
 סימן פד' סא" דרסה כמד . מוצלן דמסך .
 שנת' חץ שמוט זקב
 שמוט' חץ שמוט' הולכה' א'
 זקב שמוט' הובאה' . ובחן זמן
 עשה לא הולכה ולא הובאה' לבד אסור
 ולמה אסורה דרסה . אלא לטעם לא
 יולך ויבוא ודחוק בפומעש והמורה דבהמה בטהרה
 ונעשית רבילה מחיים . ושלש דברים ג' ארבעים לדרסה
 מצד השוחט ומצד הנשחט ומצד בסטן' מצד
 אס' היה גבור' ומצד הנשחט אס' היה העור כד' ומצד
 בסטן אס' היתה חנה' . ובת' דורה תורת כרית
 בסטן אס' בבית אחת"
 נשחט שטראשים ופי' אס' יש בסטן כד' ג' בארס
 מצואר הנשחט' הנעש שקה כתב המלח'
 שאס' נאכה לשחוט בה ולבה או בהובאה' . כהך שהין
 בסטן שט' בארס' . ובחן נעל כיון שזאה לשחוט שט'
 ובסטן יש בה' ג' בארס' מותרים' . קרא שונה עבדן
 עלה ג' . וקשה עבדו עלה שט' . ואס' לא יש לחוש
 (נאמר)

ולמסור שניהן . אע"פ דקראשונה עבדו עליה ב' בארס
 ואח' קראשונה מוותרת וקשעב אפורה . ותיכף דימני
 דדנס באחרונה דנס נמי בראשונה . וכתב קשה דיע
 לפעמים עתה בסטן ג' בארס . ואסור קולא א"ס קען
 בארס אחד לכד הראש על סטן / שמע בהולבה או שהען
 אורי לכד הקתא / שמע בהובאה יע למסור זמנס דכל
 אחת לא עבדו עליה דק בארס אחד . וכן לפעמים עיהו
 עש ותיכס . כגון א"ס שמע בראש הסטן ואחר
 שמע קראשונה הנכ"א ידו חוץ לבאשה / שמע קשעית
 דכל אחת עבדו שני בארס .

הדין שנחמ ותהך כל המפסקת בעיה . ולא חמדין
 כון שתהך כל המפסקת שמע דנס בך . אכל
 דמס ס' דת"עין שמע דנס . וא"ל לא שמע כ' א"ס
 הדוב דאיפער לשמוע קמפסקת כ' א"ס דנס בך . וכן
 לא יען האכבע על הסטן א"ל יחתיק וק' פ' אכבע
 גדל דכל אכבע האמונ בעש במר יפוכי
 הוא גדל .

חלדה כ"ד וק' פ' חלדה מלשון חולגן קבבסת
 בתוקן ובדקין . כך זק קבבסת סטן כן סמו
 לבומן . בידן ששמע התחתין בהלתי מלבעה
 למענה . אע"פ ששמע קסט'
 כקלבה

מתק כל
 מותרת
 מוצק דנס
 ק' שמע זקב
 הולבה
 ובהן זמן
 לכד אסור
 לשמע נח
 מלק בשהיה
 דנס
 מוצק
 הענה כד' ומל
 תורה כר
 כד' בארס
 ה כתב המל
 חה . כהך שהין
 בה לשמע עש
 באשונה עבדו
 א"ס לא יע למוע

כהלכתן מלמעלה למטה כיון שלא שמתן כמדון
מלאכה שהקדש ביהמתן לעלות מרפה וכן אם שמת
העלות ממטה למעלה דה"נ שמתן כמדון מלאכה
שלא שמתן כהלכתן מרפה ונ' דביום גור' געס
לחלה מאד קשוחת אם חס על בעור שלא יעשה
בו קדע גדול ומאד קשוחת אם היה כמני מסוכך
בבואו הבהמה ומאד קשוחת אם היה ראש דה
ומד ומאד קשוחת לפי שש' נשמת את קשוח
לעיון בענין שהיה קשוחת געס ומפונקס מצד
וזו שחיתת מבוטא ומ' חלה חייב להפטר דברים
קמבוסים "

החליך את הסכין תחת העור או תחת כמור
ופ' או תחת מעלת' ופ' עיצים' ופ'
אמר בע"א בגמ' בעי רב פפא במלך דהסכין
תחת עור או כמור או מעלת' מהו תיקון וכל הני
דאיסורא לאו אסורא וקשה למיך בהב עור כמור מע
ואמר מעלת' שהיא קלה וטאמר ומא מעלת' שק
קלה אסור' עור וכמור שהם חמורים' לא כג' וכל
אלו אמר מעלת' ולא אסור' עור וכמור' הוק' א'
אמרינא מעלת' שאינה מגוף כבהמה הוא דאסור
אבל עור וכמור שהם מגוף כבהמה מותר' קמלן

למ

עור
אמר
מחוב
מלכה
אמר
קוח
ומע
מלאכה
מכירה
הסכין
מנמי
אם פ'
אם א'
עז ש'
הנשי
אמר
קדקד
במע

עורב ואמר . ואך יאמר כמר ולא עורב . ותכין חלו
 אמר כמר ולא אמר עורב . קוב אמר כמר עורב ואך
 מעורב הוא לאמר . אבל עורב שהיא מרוב ערויטה
 מורה קולן עורב . אך יאמר עורב ולא יאמר כמר
 ומעלת עורב חלו אמר עורב . ולא אמר כמר ומעלת
 קוב עורב שהיא ארוך בפימטש הוא לאמר אבל כמר
 ומעלת חמורין כל קולו מלדלדוז בדוז דמי ומעלת
 מאמר שאינו מרגוף בבהמט מורה קמלן אמר
 אבל אם המעלת פדוש וק יש מי שפוסל וק . וקשק
 מאי סבר הקורב דאמר כע ומאי סבר קמור
 המסיל . ויל קמורב סבר מאמר דבג רבפסא קמור
 הסכן התק עכס . מאמר שאמרס בבגיא אחל
 משמש לתינה אמורב אלל אם היתה ארוק . אבל
 אם פדושק מורה . וקמורב סבר למ ארך למימר
 אם ארוק . אלל בא למר אש פדושק אמור . וקשק
 עז על קמורב . לפי זק מאי מייבש לך להלמוד
 הנשיט . דו למעש הבהמה ושחט בין טי מהו . מי
 אמורבין כון עמדין במעש אמור לל הוי קפרש על גב
 קרקע ואינו ערפ בשחיתת עכמו . ואך לפי דאמר
 במעלת קפוס . הן פוק לך מעשם חלקה כון שקושע
 ית למעש קבמק

כו

שדכן
 עמור
 מאמר
 מעורב
 עורב
 מסוכך
 עק דק
 עק קשק
 במעורב
 עורב
 עק כמר
 עמור
 עק סכן
 עק עורב
 עק אמור
 עק קמור
 עק

דברך ברשא ושחמו מומעק למעלה . אי איפשא לומר
 אלס מליה בתוך קסומן " וקשא . ולמוא סיפא שאמר
 שחמו מעשע בקאשון בתלדה שאנו אומרים תחת העור
 וכא איס החלד בתוך קסומן ויל מי גבס לנו עמוד דסיפא
 אייבי בסך תחת העור . משום ששינה לנו קשע בתלדות
 אבל אלו לא תבא לנו אלס תלוקה אחת . הוא אינו אסור
 אלס איס הבעס הסבן בתוך קסומן . אבל תחת העור לא
 וקשא . לא יאמר שח מלוקה אחת . ומש שנעשג לנו
 דאינו אסור אלס בתוך קסומן לתא דהא סבב קשע בס
 שחמו חתד קסמן תחת העור וק . ויל דאן מופת
 הוא דוקח כשחמו כל קסומן כולו בתלדק בוא לאסור
 אבל איס לא שחמו כו איס מעשע בתלדה תחת העור
 הוא דמותר . קמלך איס החלד וק " וקשא . תיפוק לך
 משום גיהבת הוושע . ויל דהיינו כשחלד הסבן בוי
 המופקת וקוושע ושחמו מעשע בא של הוושע " כו
 כש עז " וקשא מאחר שיש לנו בדין דאפ לא שחמו
 דק מעשע קסומן בתלדה אסור . אך לעוק טרחה וכתב
 במשף הנז' שאיס החלד הסבן תחת העור שגוף אסור
 פשוט בנות . ומה . איס לא שחמו כו איס מעשע אסור
 וכא איס שחמו כל קסומן " ויל אלו לא תבא לנו כו
 איס שחמו מעשע קסומן

בתלדה

בתלדה
 איס החלד
 דהאי
 שחמו
 למא
 בק בין
 למוד
 דאסור
 מופת
 חררה
 קסומן
 לוא
 ומאד
 מעשע
 ומאד
 ושל
 מוקד
 מה עני
 בתקופ
 אף הנ

בחלוקה נלח התנח החלוד החת העור . הוא אינו אסור ש
 אם החלוד בושע . וכן כתבו המפרשים . דכישא וספר
 דהאי השא נח איירי . אלא בושע . אבל בקנה אפי כ
 שחמו בולו בחלוקה תשיבה . קמלך דאסורה " נקשג נח
 למא נח השא נח איירי . ואמכשתיח תוכח שאמור
 בה בין בקנה בין בושע . ותיכ . שא אמר אמכשתיח
 לחוד . הוא אמכשתיח שעשג קתקול בגוף הסומן הוא
 דאסור . אבל התם שהחלוד סכן תחת העור דווקא . א
 מותי . קמלך תבוייהו "

הגרמיה ככד ופ . פ דווקא למעלה . אבל למטה
 אפי הגמים ט שהוא מהפה . דקיל ב
 הקמורך לביאה עדון כביאה . ופי הגרמיה . מלשון נותן
 לא חת בגמיו " וג דברים גרמין להגרמיה . מאכד קמוחט
 ומאכד קנשחט ומאכד הסכן . מאכד השוחט איס שר
 משיפוי פובע . ומאכד קנשחט איס היה מסמך בקנה
 ומאכד בסכן איס היפך דקה ביה . שחז היה מושקמות
 ושלג למעלה " ורתי הגרמיה . קשחיתג גבוק בחוק
 ממוקוס קדאי " וינש מי שלשם בדנסג . נקשג
 מה עטן הדנסה . לכאן . הול למחבר לבתפכה
 במקומה בדון דנסג . ויל אלו כדבד במקומה . הוא
 אפי הגרמיה ושקור . כמו שמשע נש זל להם כך משע
 לבי

כ לומו
 שאמור
 העור
 דמיסא
 בחלוקת
 אסור
 עור לה
 נקשג
 לעע
 בש
 מהתם
 דאסור
 העור
 נקשג
 שחז
 גמ
 לה שחז
 נקשג
 אסור
 כ
 חלק

לקח המהבד יב" כתיבה כאן בהעמדה לימדת אף
 עלה תשע קמחבר לבי כפי כי אס לבימה שאל שיהיה
 מלגה דרסה אבל הגמולג לא נאלי למה לא כדכד
 בהגמולג ושקור יע מי שפוסל ומגשג ער כדכדכלת
 למהשוב ולעיל ובזק אתי ששב עלה תיקש לעש מי
 שפוסל בדמסה מלי ענא מקנה עהיה חכוי פגס ממש
 דעלמ התם אש במקום שחיתק מלחה שקיה עלה י
 בשבט שחיתק לא מוחשב פסל "

הגרלים בקנה בהחלת עלש עחמט שט שלשום כעיה
 פשטום מאחר שהפוב במקום שחיתק כעס

מה דעמא כמלקנה עהיה חכוי פגס וכעלמ נהיה
 כער וחף הכא חטילו לא עחמט שט שלשום כי רחם
 שלש חמנהטן כעורה קמולן שט שלשום חף מלי ענת
 הכא מוקדס ותרץ שאט התם פי חל חבל קנת ענ
 יה שחיתק צנועה " חי כמלי התם במקום שחיתק וקט
 עלה במקום שחיתק "

שחטן שלש וקבויש עעש וחור עחמט עלש כדחיה
 כעיה כפיטום מהו דעמא כין דנפקת
 חיותא ברובא רובא באיסורא אמנהטן חסרה לבד
 חמור כעורה וקשקש חיה חייכו אמכשתא פשו חמור
 שט שלשום אמכשתא שט שלשום תעבד חל

המנהיג השא נשחט בשבתה קורא ד' את היפוח הערבי ש
על עינים בבית אחת הוא דכשב הבע בשחט וקגבים נשחט
הערב קמולן אמלכשיתת איה יאמנס אמלכשיתת ונה רשא
תכבש חנו אמר אמלכשיתת למוד הוא אמלכשיתת דד
שקדמות בבשבות פנים בכשבות הוא דמותר אמל השא
דקתול בפסלות ופנים בבשבות האור קמולן דמותר
וכיב ספ' קורא

הגרים שלש עשר שבע וחזר וקגבים שלש קתחמ
פסולת פשיטא מהו דתימא בון דנברא ד

הוה ברובא ורובא בהיתכא עמא דמותר קמול
אמר ב' עובא בתיפוחא חסור וקשה דוקת
דקשה דדוקת דמיא דדוקת דקשה חולונ

שחט שט על עינים הוא דמא אכל מחסרה נג מחסרה
מחסרה ודוקת דמיפח חסורין וקגבים שט על עינים כיה
דחסור אכל מחסרה על מחסרה מותר ותיבין קשה

דוקת מיפח נהו דוקת השא דוקת שט על עינים
בשחטה דוקת בנא דכשב הכה מחסרה על מחסרה נה
מיפח נה דוקת אם חזר וקגבים הוא דאסור אל

חפ' לה חזר וקגבים אה מרצב ג' מחסרה מרצה
ומיפח אה וחסרה פשא נה דקת ומיפח ד' וקת
וקגבים תה בשחטה חסרה למחיה שחט שט עיני שט

ה' דכשב דכחוסה

שחמט שלש אחרון פסוקה "

ואם דרם או החלד בין בשלש ראשון בין בשלש אמצע
הז פסוקה ' וקשק זק קפ' אין לו הבנה ' מומח' אם
בדנה למה אסור ' ומש' אין קבוצמה דאמורטן חס קבוצ
בשלש מותר ' וכאן אם דרם או החלד אפי' בשלש אסור
ועוד ק' חלדה אחרת ' וק' דרסן אדרסס ' דאמורטן וחס
לא עסק דרסן חלז' במשקו מן קוושט ' שגל בוושט ' אם
בדקה לה ' ותלדק אחרת דם' וא' שחמט מינועט קבוצ
בתלדה מי'ה בוושט ' אבל בקנה לה ' משום קנה שבי
חכ' פגוש וק' ' והרדק דקסא אי'ה יש שלש עכ'
הבדמה ' שלש של דרסס או של חלדה ' שלש בשחמט
חסור' " ורהקשה שך לא כניכס למימור אם
בשחמט קרוב בהבדמה דאסור ' והרדק שך
מקו דתימא ' זיל הכסא לכא שיעורא ' וזיל הכסא לכא
שיעורא ומותר ' קמולן דאסור ' ומנלן זיל הכסא לכא
שיעורא וזיל הכסא לכא שיעורא ' וזיל מן תערובת
איסור ' דאמורטן קהיב שיש בה נש' זיתים של הית
נשתים א' של חלב וא' של ארס ' של חלב מצטרפת ע
של היתר לבטל של דם ' של דם מצטרפת עם ש
היתר לבטל של חלב ' ואף חק' הכסא אמורטן מצטרף
בשלש של קבוצמה עם של בשחמט לבטל בחלדה ' וכ

מצטרף

מצטרף
והרדק
אבל ה
שהרס
עיקר
דקח א
דווקא
בובע
ואומי
כוחות
נשמע
שקד
נשמע
הסימ
ומהו
הסימ
חס א
עקור
ונשמע

מאכטוף השלש של חלדה עס של בשחונג לבגל קנבמג
והיך שאת התם הדוב של היחב וקמיעוט של אוסור
אבל הכא הדוב של אוסור אקמיעוט של היחב אכז קמיע
שהים מרביץ על עשימה והכא טעמה לכא "
עיקור בכד נכ קשה נכה דרך קמחבר לגמז אחר
או שעה ולמו אמר הקנה או קושת ותח
דכא אכזל במשנה נשמח הגרדת בדובה ואף למח
דווקא בקנה ולא קושת ותיך שאת הקנה דמשיפני
כובע הוא משפע ועולה עד שאשאר כחוט קשערה
ולמוילא שייך בו בעיקור אבל קושת מדובה בו בל
דוחות ולא שייך בו עיקור אף למח אמר עיקר
נשמח וזל עיקר בכא נשמח בנחב " או נמי
עיקר עי אדם נשמח עי חול " או נמי עיקר בושת
נשמח בקנה ולמו עיקור אסור ית בעעיקר
הסומעס אי מיפע לו לעמות מפע שקנא מדולכלא
ומהו הגורם לעיקור מאכד קעותא כגון עיקר קעותא
הסימטס ומאכד כספן אס היתג דעה ומאכד הנעתא
אס חנפה הבהמה עכמה ועיקרו קסימטס וכי
עיקור עתידת קנה נטע כוב
ונשמחט א מיהס או שעה וקשה למח אמר או
שעה ומק א מוקס אסור שעה לא

על אמאש
מחוט אס
חיס קנה
למש האסור
חמרתן וחס
בושת אס
עוט קנח
קנה שקי
שע שר
בשחונג
למוילא אס
והיך שך
הכא לכא
הכא לכא
תערוכת
של הית
במחפץ עי
ת עם שר
מן מאכטוף
בחלדה וכי
עיקר

פ"ש . יל אלו חמור אחד מהם לחד . הוא היכא דנשקד
מהלתי ומקבשי . אבל שעה אחי נשמטו מקלתי לבדי
או מן קבשי לבדו . קמולן שעה . ואל אחד שעה ל
הוא שעה הוא לאסור . אבל א' מהם מותר . קבשי
אחד מהם . **הבבלי** . שמונה נשמונה נש
שמונה נשמונה . מנרר . איש וקא תרד זה
הרבה שחיות השוף ברוב מימן אחד . ואף איש יעקר
מימן אחד . ישאר מימן נשמונה אותי . ומשט בעשי
הכא שהיו ששקמימש ראשון לשמונה . אבל הכא
פ"ש פ"ש נשמונה .

הבבלי נשמונה להמהא כל שקור וק' אבל בתין נ' דק'
נ' דק' דשקור אינו ממית . ומש מעובר שפ"ש
דבר אחר קבשי . אם היתה נקבה בתלב שלה אם
שקבה בה מבלתי קבשי . אף הכא למק פסק קמ
דמותר . ותריץ שאש הקם התלב בא מכלל קבשי
אבל הכא ק"ל . הסימנים בדיס חוקרו ולא חבוי .
דדא דפוסל בשקור וק' אבל אם נשתיך אשלי מה
כשה . ובסיפח סתב מעש טאן . ומש טאן פוסל
קשה כיטח אטוסט . ומש הקם לאמר אש משה
כשי כשש קוב במקום אחד . אבל הכא שהיא משה
טאן . ומש טאן כשאינו מחובר קובש אחד חלי מה נה

ק"ל

ק"ל ש
נשאר
שח
קב
דאסור
אבל
קבשי
ק"ל
דבעי
שעבר
שש
עקור
מכא
הפיר
היתה
במה
ק"ל
שש
קבשי
וע

כעצמנו בבית המלכה וכו' ומה בקרב למד לה מליה
 בדיקה שיבוא בהמה אחרת ויסתנו אותה ואחר יעלו
 הטומן קצת איס דומים כצורה ואיס קצשה מלא דמית
 יתח פמלה בראשונה במלש קמחבר בס' שאחר זק' וכו'
 דהפ' כיון שיש חזקה בידנו שאין בשמות עשה שחוט
 אלוהין דמה בדיקה פגש אף הכח עקשמות לא נשחט
 לא מהט בדיקה כיון שיש בידנו אותה חזקה
 נמצא בטומן שחוט שמונו וכו' ומלש איס דחקמשים
 דקול אין בשחוט עשה שמונו וקרא אייה
 כשחוק אמרין נשמע ואחר הווא שחוט ומהפה וכו'
 קרא אמרין יבוא בהמה אחרת ואלו בדגות אמרין
 פוסק במקום אחר וכו' ואף אף הטז מדרבנן
 במקום אחר וכו' דלא דמי הכא לעצרת ואין מדמי
 באותו טומן אדם עצמו והטעם אפי' תהיה בשמיטת
 הווא אחר שעסק הטומן ודאי תהיה אדומה ופר' מו
 קששה ונבוא מוכשר עלה כדן והטעם הוא דק"ל
 לחז' דעיקור אינו ממית וקא דמלא דמית ופר' מו
 קששה דהיתה העקירה מתיים אבל לעב שחוטתה
 שהיא לאחר מיתה אינה מלא דמית כל כך ולכן בתב
 קמחבר דאין מדמין אלף בבהמה אחרת איס בשמיטת
 קא' קודם שעסק בטומן או אחר שעסק בטומן עבר

עך

עך ו
ואחר

קא כ
קא א
מטרה
וקרא
ע"א
הש

ישקו
ש
סיני

בהב
לא ו
קרה

עך נפיק

ואחר שחיתק מואא מבכעת וק' מי גרס חותה' ע
גבול בספן הוא שניעה ייגס מערפין קצה
הא כמא חסר לעל מואא גבגבת וק' ולש יוכל להלכות
הא חס' יוכל לתלות שני עמי כשר' וקבא אמר' טע
מערתין בלא ספק' וינידן התם שמאזה בקר קרב'
והכא על גב הספן' אי עמי התם על מול אבל הברא
ע' אדם' אי עמי התם באספן' וקבא ע"ש

השוחט תרנוול' כריך שדחוק רגלו במקד' ע' ע
הוא' וכל שלם ידחוק' שאם ידחוק מרובה
יעקור הסימן' ואין לך עיקור גדול מזה' לפיכך כל
שלם ידחוק'

סימן פה סא' השוחט כריך שידחוק
במימש' אם
נשחטו וק' משום דהיל בגמון
במ"ה בחזקה איסור עומדות
ומשנשחטה הותפה' עד שיוודע לך כמה
נמרפה' וכוון שלא נודע לנו שנשחטה
בהכשר אמורה' וע"הן נשחכה באיסורה קר' אשון'
לא יצתה מחזקה מוח"ס' לכן כריך שיבדוק'
קנה' ג' א' שביד שמונתו וק' משום דשכחתי
במ"ה סימן לשבח בה לעותא' מיקו אם לא

עיקר
יעקור
דמית
ק' יכל
שחוט
מנשחט
ק' מוחס'
אי"ה
ה' יק'
אמורה
גדמית
מלמ
שחיתק
מי
דק"ס
מי
חומרה
כתב
קשחיתק
מן עבר
עך

ברך אתה שמונת בשבד' למלכות מלכותא" ויש מי
שאומר כי כן עך דוקא בהעמה
ויש מי שאומר שכ"ך לבאות וג' הנה ז' כ"ך
שפ"ה קודם ק"ס מע' ש"מ"ו עכ"ב ק"מ"ב
ויש מהש' המתב' וכ"ך לבאות א"ס נש"מ"ו כ"כ"ו ע'
כ"ב כ"ב כ"ב ל"ב ח"ל כ"כ ש"ב"ו ק"מ"ו ש"מ"ו
מע"ו ש"מ"ו ת"ר ח"ב ה"ת"ך וב"ע"בד אין כ"ך ל"ב
ואין למ"ע למ"ו ש"מ"ו ל"ב נש"מ"ו ק"ב ועל י"ב ק"ב"ו
ש"מ"ו ח"ב ה"ת"ך וב"ע"בד ל"ב וראיה מ"ל"מ"ו כ"ב
ב"ב ב"ה ע"ב ל"ב ונה נש"מ"ו ע"ב"ב ב"ה ל"ב
אין ל"ך פ"כ"ו גדול מזה"
הבודקים בגז"א וג' ש' ש"מ"ו ה"נ"א ד"ך
הס' וב"ד"ך מ"ק"ו ש"מ"ו ט"ו ע"ס ק"ס
כ"ב ש"י ה"נ"א ת"ר ח"ב ה"ת"ך נש"מ"ו ק"ב
מ"ה ח"ל וע"ש"ו ע"ה הפ"כ"ו ד"כ"ב ק"מ"ו
ש"ב"ה ע"ש"ה כ"ן ת"ת כ"ח נש"מ"ו ו"א"ו ל"ב ח"ב
כ"ב ח"ל מ"ע"ו ע"מ"ל ח"ל ל"ש"א"
נש"מ"ו כ"א"ו ו"ב"א ח"ב ו"כ' מ"ע"ו ח"ל ע"ש"מ"ו
ה"ת"ך ל"ב ק"ב ח"ל ח"ב ח"ל ח"ב ח"ל
הס' ו"א"י ח"ב"ס של"ה ח"מ"ו ש"ע"ו ח"ל ח"ב ח"מ"ו ח"ל

של

עלה
סיני

ושקב
ש"ה
ש"ח

הק"ה
הק"ה
ק"כ
כ"ו
כ"ו
כ"ו
כ"ו
כ"ו
כ"ו
כ"ו

סימני פוסט נקב הונעט וכן אייה קורחם
ענשחמי הדוב גזר פטה

אבל אחת עשתא קרוב בונעט

ואתה טקב בונעט כשינה דלתה

עמינת קוב אין מריבה פוסלת בו וכל

זה בונעט אבל בקנה אש לא עשתא קרוב

ונקב כגדל קמקום עשתא כבד כשינה דקל קנה
שניה תזא פגוש וכן

ושחט הקנה ונקבה קריאה וקמל דהוק אמנה

טון עמיות קריאה תלויים בקנה טון עשתא

קנה וחיות קבט מעשים תלויים בונעט טון עשתא

קנה או בונעט במלך דמונחיס בברא דמי ואם כ

קנה אמנה דכשינה קמלן שיש מרפוח לתאי חיות

טון ענה עשתא בונעט והקנה מרפוח אבל קשב דקכא

אמנה אש עשתא בקנה טון או בונעט טון ועקבא בט

מיעשים לברחן מרפוח ואלו במ' א' אמנה דאש עשתא

דוב קמימן אין מרפוח טמל טון עשתא קרוב בו

אי עשתא בונעט מות ואל קמנע חש לביאק מרפוח

אמנה כמל בונעט ומרפוח וכן נמל בבט מעשים אש

למה עמינת כבהמה

נפ

מי
ו
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

לכן את חיות בני אדם הולכים בקנה לדבר טהור וזו (לכן)
אשלו לאמר ששמן בקנה ושקב בקנה מרוב ופס
אם ששמן בקנה ושקבו בבת מעשים או ששמן בקנה
ושקב בקנה לטהרה

סימן פז סא חתר

הקטע דברוב לה
האכל על קדם פ' לא האכל
בבשר בעור שקדם נזקה לאכל
וכבר בשך אם נזנו לגוי עובר משום ולפי עור לה
התן ממשול //

סימן פח סא השוחט

ות' משום
דבר דבר א בט' ישרא איש
כי יאור אוד חיה או עוף אש
ואכל נשפר את דמו ובסהו בעפר וסוד
קמ' אין ל' אלא אדן עתה עאנן ועוד
מעין תכל אוד מכל מקום אף למע טאמא יאור
למענה הניב דרך אש על אכל אדם צער אלא
מותר מקנה כח אידה אף לפי דבר קמ' חן
אדן עתה ופ' ט' למ' אם אדן עתה אש אשלו תין

חייב ל
ממאן
דאי פש
הצד
פ' א
הצד
חייב
עורב
ע' ש
בבד
בכח
בכח
כיס
ע' פ
ע' פ
בכח
דב

קיים לבסוף וזה כימי הוא מלכוד ופי לא פנה
ממאן לאמר דכפי גמר קשת יתקן קו
לאי פשר דשתמי סוד ירא ומלכוד בחד-לא-ואה אם
הער ולא כסק שתינתן פמלג קמלן קמא תפכ
בא פכונק בפע דקמ דמיקרה מלכוד אחר ללען
שתמינה עם פכונק ללען שתק בין שתמינה לפכונק
הגלס העיר ולא כסק פש

דרינך לבין קודם שיכסק ופי קמעים מלשום דל
דכל במלכוד מכרך עליהן פוכר לעשייה
עורר קיינו קודם ומלך שכתב קשע בעלם
עש שקו כתב לקמן מי שקיך במלכוד ופי ומלכוד
בבגד ופי ואף מאי לעשר איכא הרם ופי פשמו פכונק
בפכה קו ברכה לבגלה ואין למור דבמקום עשפי
פוכר דככא פכונק ופי למעט יבגד פכונק
פכונק דס למור זק ליתא דלם פכונק עשמו
עכא למכוד אחת לבין קמלן דאין לבין פכונק
עכא קודם למור ודין זה מלכוד מוכר יתא קקיש
עכא כפי דם ולא הקנה שום לעמם עור קשק בשע
וכמלן פכונק ופי הקש פכונק ממש שמכסמן בבד
דב עמלכוד פכונק אשע דלם מיקרה עשפי דכפי

פכונק

לבן
כפי
גמר
פכונק
ב
לאכל
פכונק
ב
עורר
עם
פכונק
כאי
פכונק
עורר
פכונק
עכא
פכונק
פכונק
פכונק
פכונק
פכונק
פכונק

בפסוק בעשר אם איתך דווקא עשר ולא דבר שמגדל
צמחים קולל ובעשרי כסנו ולמה נקט קרא וכי
בעשרי אמור מיעבה לאו דווקא נקט אלא הוה ליה
דבר שמגדל צמחים

הנה מן ששחמטעם קא' ופ' כרף קטנא עמק קטנא
תלנע הוא אלא באמה קרא לאו מלכא

עקתינו לה על בשחמטק ולא על הבטני וקטעס משה
לית לך קטנא לא בשחמטק ולא בבטי' דווקא בעמק

א' בגד או שום עמק לאית ליה הנאק כגון שמוק ופ' א'
במק קרא למבדך עקתינו אבל דבר עמק לא בשחמטק
מלכא אין מבדך עקתינו

פני עקרא ספק חיה וכלאים נפ' פ' משי' באבא קבא
על קרעיה אבל תיש הבא על קצביה כנכא

למלא מנדו למכסג דמו ומבדך מלשום דבבל מלכא
פ' לבן אמר זכר האם בבהמה וחיה ולא אמר זכר

קאב' דין מוספקא ל' טון דעלתה בתובה ואמר
צבי' קילדך מרעג למע מלכא זכר קאב' ואינו א'

מבדך מלכא זכר האם ואין שומעין אהרס ביום טוב
מפני שצדיק לבסוף דמין' (ביום ט' ב' פוגמת ירמיה

ללא צדיק ואם שחמט' נפ' קטעס דקמראק אנדל

בפסוק

מכסמ
ותלבו
הבונן

קילדך
כלאים
זיק

מין תי
נלכב
צדק

מכסמ
בלי
דראהו

שחמט

ללא משי
מלש עמק
זכר

מכנס ביום טוב יאמר ונא' תיה היה ואתה להכניס חנוכה
ותלבו אמור מין הקנקה יבך מינו מבסר
הבופלו עתה לבסוף דמנו העתה דמל דבנפלו במקום
הוא ונמא סבר נכרע יש מסתפקין בבסר
הילך מכנסו בלא בביר ומה לפלוגתא היא במס'
כלתים דתין שור קבר מין בהמג רבי ונא' אומרי מי
ייה נאף כאן כאלו אמר יש מסתפקין בבנפלו עתה
מין תיה הוא נכ' ומש לשחוט עוף אחר ונל דהה
נמי בכני סגרת קאי תקולא "

עך דרך שיהיה למטה עפר תיחוק העניינים מעשים
דכתיב וכספו בעפר ולא פתיב עפר יד
מעמעות עפרים למטה ולמעלה "

בדל עשמת הוא יבסר דכתיב דבר אל בני ישראל וכו'
עסך וכיסר מי עסך הוא יבסר נאם לא כספ
וראהו אחר חייב לבנות דכתיב אל ל' ישראל מעמעות
על כל ישראל דמ"א המכונה "

שחוט מלא חיות וכו' דלא תימא כיון שהם גופות
מתולקים ומיטע מתולקים כדכר בבבא וכו'
ללא מין בבבא עכמו קמלן ביימי מ' לבין וקשה
מש עומות וחיות כדכר כ"ט ובהמות לא כרס
ול' עומות ארזל בשעג שקדג קין להכל חסו

שמגדל
בבסר
הה לב
קמט
מג
א
ת
ק
כב
כ
בל
ז
מ
א
ים
ר
א
מ

שבע עונות והרצא לחברו וחסד בקדקד וביסדה
ולמד קין מה עוץ וקבץ למבל בעפר " לבך מאוך לבנות
דם העוץ וחייה גם בן מעטם עכסרת בתי ליתקת
צדק לומר בסעף אברך עתיה למעט עשר היות א
להזמנו בפה נב וקצת וקא אמרו חזל ל ירא
בדק עבא לבבו ונה והוא עושה בבה דפסח וקא נה
גניא עשתייה ואכלה אף למק היה עושק בן וכה
צדיק קזמנה בפה ופנין רבי ירא קנה עבד
הזמנה לבולה בקשתא שהיה נופל גם "

ביסרו קינוח נב קעטם דהאכיבה התורה כימי
לדם תיק ועוץ בין עי עכמו בין עי דר
קזר ומכסג וקעטם דבעיא בעמא יש החני אכס
מכות או אין החני אכל מכות ופשיט רב פפת חאת
אומרת אין החני פי דלחומיא אמרין אבל לקולא
לא אמרין הי לכך קבטו שקוא לאוסיקא אמרה
אין החני אבל לבד בטה דספק ברכות להקל אמרה
יש החני "

דם שנפל לתיך המים נב טעמא בדפירשני דאין
דחני אכל מכות אבל לענין ברכה ספק ברכות

שאל

להקל
בלא כ
חומר
קבל
דמי
על ה
עיס
דבעי
מעיקר
פניו
החני
א חת
ב
דחנה
מגיס
התם
גחנע
הדם
מכסג
שחב

שעלוסות והרצא לתבין וחפר בקרקע ובסדה
ולמד קין מהעוף וקרב לפניו בעפר " לבך מאונג לבמות
לם העוף . (חיה גם כן מעוסי עבדתך בתי יצחק)
צדך לומר בעשף צדך שהיה למעג עפר היחיד
להזמיןו בפה נק . וקצת וקא אמרו חז"ל כי יחיה
בהק עבא לבב יונה והוק עוטא בהק דפסח וקא כד
גרא נחמיה ואכלה . אך למק היה עושב כן . (כה
צדך בזמנה בפה . והיך כב יחיה קנע עבד
הזמנה לבולה בקעחא שהיה נופל גם "

ביסרו קמוח נב . קעעס דהכריכה התורה בימי
לם חוק ועוף בין עי עכמו בין עי דר
חזר ומספך . וקעעס דבעיא בעמחא . יש דחוי אכס
מאונג או אין דחוי אכל מאונג . ופשיט כב פשת זאת
אומרת אין דחוי . פי דלחומחא אמרין . אבל לקולא
לא אמרין . הילכך בפיט שקוא דאורייתא אמרין
אין דחוי . אבל לעב בכה דספך בצרכה להקל אמרין
יש דחוי "

דם שנפל לתוך המים נב . מעשהו כדפירשנו דאין
דחוי אכל מאונג . אבל לעטן בכה ספך בפה
לחל

להקל. ודווקא אם נפל קדש לתוך קמחין חזק דמכסמך
 בלא ברכה. ולא אמרינן דקמחין קמחין בעל גושני. דבזקדש
 חוזר למדאיתא חומר ושעור. ולא אמרינן קמחין קמחין בעל
 חבל בפסקמיה נפלו לתוך קדש. חייב לבסוף בברכה. ו
 דמי שיש ג' מנה קמחין קמחין בעל. ולא צריך קהני. שאם
 נפל קדש למים. אמרינן מכסמך בלא ברכה. אבל אם
 מים נפלו לתוך קדש. מכסמך בברכה. וכך צריך
 דבשי"ת. פני אמרינן קמחין קמחין בעל. ומה צריך
 משיקרא. אדלמלא. ואפי' לא יהיה בו מלאית דם
 פניו מלכסות. כיון שנדחה משיקרא. או דלמלא. או
 דמי שכל מלאות. כיון שיש בו מלאית דם עליה מלאות
 דהיא. ולא איפשיטא חלק קבשי"ת ולחומרך. ומה צריך
 ברכה מדרבנן לרנא. והבשמי מדלוייפת ומשקרא
 דלוייפת לחומרך. ולבד מכסמך בלא ברכה. אבל
 מים שנפלו לתוך דם חייב לבסוף בברכה. דלא שייך
 הרס קמחין קמחין בעל. ככ שני.

בתעורב קדש בין אדום וק' וק' דקדש חיה נמאחן
 או שנתעבלה. וכן נמי קבא אם נפל
 קדש לתוך יין. אבל אם נפל יין אדום לרעור קדש
 מכסמך בברכה.

שחבז ענף או חיה וק'. פטור מלכסות. שג דאי

עירוב

וביסקראן
 מכסמך לבסוף
 חייב
 חיה חיה
 חזק כחיה
 חזק וקא
 חזק וקא
 עבד

חיה בימי
 חיה דמי
 חזק ונפול
 חזק אכס
 חיה חיה
 חיה לקולא
 חיה חיה
 חיה חיה

חיה חיה
 חיה חיה

נהנקה פלם קבה מעה ' לפי שדס קבה מלך מרובך
מלם קחיה ' משקה אס שחט בהמה קחיה ורתיך
שחט חיה או עוף לחיב לבנות "

בהגהות עליונות פסק סתם שחייב לבנות וק' פ'

דקשה על מנחם המלך כי ארך אמר ד' חייב
חייב לבנות מי יודע שדס באגרון כ' מסך דס קא' וק'ה
בהגמ' פסק סתם שחייב לבנות ולא חילק שום חילוק
ל' טאן מותנה חס יודע לשאינו יודע ' ותכלית
במגז' ד' המלך חייב זאת הקושיות כי הוי ד' כל
ד' קא' מלגמ' וק'יא לשחט עלו במקום דפסוק לא
חייב בהגמ' דלא בהגמ' פסק סתם שחייב לבנות
ובנה חלוקה ' דקמחבר אי"ה בדוע שבסך דס בקמ'ה
דס קמיה ' קמ'ל מ"ה בסתם דאין ידוע אם פסק
ח' ל' אכל קשק לפי תיג' זק שתיג' כמלך דבני
קמחבר ' ודבר הגמ' דבי כ' תקינו רבנן לבדך ממסך
ועוד ק' מוסך בהד' ויא בבני"ח דא"פ מוסתמל *
תמנה מלבנות ' ואינו חייב אלם אם בין יודע שדס
קאחיון לא בסך דס קראשון ' אלם באמרת פנא דס
קש' ולא מיה דקפח פניה שדס קמיה רות דס
קבמלך ' בילכך אמרנו ודאי דס בהמלך כמסך דס
קמיה ' ואי"פ קססס

תנוה

פנור ובהגהמ מ"ה שדס קבהמק נ"ה מעננבד זק
בזק וכן אמרין מסתמא ח"ב לבסוף "

השוחט ונתעלב בידו וק"ה קט"ס דס"ב אש"י אכל
לא פוקי א"ס נתעלב וק"ה נמי בחכ"ש שו"ת
וקטן פנור מלבמות וכתב פרוק דלאו דווקא פנור אלא
דק"ה דאין מטמא אותם לבמות דבר אלה אותם יאמר
שח"ט מעליה היא ולד חשו דק"ה גדול א"ס ח"ט
יודע קלבות שח"ט "

המשוחט לחולה בשבת ופ' אש"י דהותרה שח"ט
שהיא מן התורה ומכ"ש הכסוי וי"ל
כה לעשות היכר שבוא אסור מן התורה ולא הכסוי אלא
שח"ט שהיא לכורך החולה אבל הכסוי שאינו
לכורך חולה לא התכו "

צדק לבדוק הסימנים והסבין קודם הכסוי ופ' ואש"י
דמברכין ברכת בשח"ט ופ' ולא מיישין דמברכין
דמכוסין ארובא מ"ל היבא דאפשר למברק בדק"ה
חזי שאין לו עפר לבמות ופ' וא"ל קולך במדבר ופ' וק"ה
מ"ט אמר ופ' שוק העוף מ"מ"א אי טעמא מע"ס
בל תשחית א"ל ע"ג העוף אין ע"ג מ"מ"א כל תשחית
ואי לא מיישין לבל תשחית א"ל אין ע"ג כהפטר קב"ד
שורפין אותו ועוד ש"ק

מ"ד

לך מרובק
נה ונתחך
מ"ד ופ'
א"ל ד"ה
ק"ה וק"ה
ו"ס ח"ט
ו"ל ופ'
ו"ל ד"ה
פנור לך
י"ב לבמות
מ"ד ד"ה
ע"א א"ס
כ"מ ד"ה
לבך מ"מ
מ"מ ופ'
לדע ש"ד
מ"מ פ"ה
ח"ט ד"ס
ק"ה כ"מ
פנור

מזד בדיק דלכונא דבר כמא דמוקדח לארבע מאה
זוזי קמיתין דרבנן כהיב דלעביבן גמלא סגסג קנאס
דלעביבן לא מייס לבל תמית' מעוס דלא סג בלא סג
ועוד קאי דקאמר מעאז קדס בבגד או במגדל קעק על
זק גב וקנה הטולת לאו כח מהעגה היא ולא פיקר
עפתי קבא לפינן בגמרא דכיוני דווקא בדבר שמוגדל
כמתיים וזק לא פיקר' מוגדל כמתיים ועוד מנע א
במגדל קעק וקבי יש בחק ביזוי מאכוב גמלא סג סגסג
במגדל אין לך ביזוי גדול מזה אלא הגה זו דמתיק
אכל פניו זל אבל שקד פי דקא דאמרינן אס אין קעווק
שוק לכווחא דמיתלת שלא רכו מזל להפסידו יתרי מן
קעווק אבל דינא אפי שנה הקבד יתרי מן קעווק אין בו
מעוס בל תמית' ומנע או במגדל בז מעקד כיוני
מנה דקוי אבדיקה דהיס תמילת קביעע
דשורחטי מיה או עוף וק ולא אמרין כיון דבש
כיוני ענהו אינן מותיים קמולן מותיים
דקא במשנה תנא עקר הקן בשוחט בהמק חוב ועוף
ולא יא מהס דס מותיים ובהמק לא עיך בה דין
כיוני אלא היינו נעמולת דלא תימא דהו כמותיים
קמולן אך יש לדקדק אי מנא מנעמולת לרבי קמולת
בהמק נעמולת עול דקא

מנעמולת

מנעמולת
ענהו
שקס
בל
שפיק
ואיני
מי שח
פי כמ
קמיתין
אין
מנעמולת
כיוני
הנה
כמותיים
ענין
למנעמולת
בו

משמע על מנת להרחיק מן המעשה. חד ללאו בעי כוונתו
עבדו ועוד דהו כמותי. ואשלו הכי קא משמע על
שהם מותירי.

פל הדברי. שהזרעו. נכ. דוקא אי. הזרעו. הזרעו.
בה. מאמיתו. אבל אי. באמיתו. מאמיתו. אע"פ
שבאמיתו. בהם. מאמיתו. אע"פ קפי. אין. מכאן. בהם.
וכאיה. לזה. בעפ. המדבר. שמועל. באמיתו. מאמיתו. דכל
מי. שמגדל. מה. שאין. זרעו. בו. אין. מכאן. בו. "מאמיתו.
פ. כמין. סוד. שיחור. כמין. פאמיתו. כנשן. פקדתי.
קפמיתו. עפ. שמטקין. מן. הקיחתי.

אין. מכאן. בעפ. קמלד. פ. אינה. מאמיתו. על. ידי.
הזרעו. הזרעו. בה. אע"פ. שהיא. מגדל. עפ.
אע"פ. שפירש. עפ. מאמ. אינו. שם. גמור. זק. לש. שם.
ליו. שאומרי. לו. בע. אדם.

הגה. אין. מכאן. בעפ. לה. ממיתו. נכ. אף. על. פ.
דמוכח. בהר"ח. בכל. מקום. שעפ. לה. מגדל.
באמיתו. וב"ת. באמיתו. דמפכת. חולט. מכל. מקום.
בעין. עפ. למנות. זק. בו. שהוא. לה. אינו. כאמ.
למנות. וק"ק. בא. אמיתו. אי. מאמיתו. זרעו. מכאן.
בו. אע"פ. שאינו. טקד. עפ. זק. מאמיתו. זרעו.
כמו. שפירש. אע"פ. ולבג.

א

אמר
קא
אין
ק
שמגדל
ש
שמוכח
אין
ק
אין
כיסוי
דב
מלות
מין
בה
מיתו
קמיתו
ממע

מן מוכסין בו יזיל דמט שאם מעלה כמותים מסין
 בו אע"פ שאינו נקרא עפר היינו בדכ"ד סינכל למנוח
 ולכן מוכסין בו מעוף הסא שאינו דאני למנוח גרוע
 מפי אע"פ שמגדל כמותים ואין לבנות בשלג משיא
 מהו דתמלא סוון דכתוב כי לשלג יאמר קני ארץ כו
 עתקלא ארץ מוכסין בו קמלן ואין לבנות בשלג

תמו ונשלמו טעמי הלכות שחיטה
 בעזרת המצמיח שעור ד

זחטה שבה לאר

בורא עולמו

בארבע רוחות

מעלה

ומטה

בגלך ואע"י ברדמוך בבוא ששוא

עמלי עשו

פיר

תע

הר
סי

מיידי
 למות
 למות
 מדנתי
 אלו ש
 למשק
 זיל למ
 אף אלו
 זיל נש
 קיבן פ

הלבות מריפות בסדר יצבי עשו

סימן פט' סא' שמנה

הז' וסימנס
 דין חת' נפ' ע'
 דוע הוא שאין מוכר ע'
 בתורה אלא דרוסה בלבד
 ענא' ובער בשדה מרפה לא תאכל
 דהיינו שדרסה אכיה דאין כל פרע
 שמחה דאך אמאי אכתיך קנא לאומרה
 קדי עבר נאמר לא תאכלו כל צבנה שא' ונא'
 מיירי שדרסה אכיה ואעפ' שעדיין חיה מאמה עמיה
 למנות אסורה ומכאן למדו חז"ל דכל בהמה שנספה
 למנות מרפה כיה " וכן נשדה וקה שבעים מריפות
 מדנו חז"ל וז"ל אלו אהתי וקשאר תולדות " אי נמי
 אלו שרשים וקשאר ענפים " אי נמי שאי אלו נאמרו
 למשק ממש " ואף וקה לא נאמר למשק כהא דרוסק
 וז"ל למדו חז"ל אלו מן קדושה מן דרוסק מוסף למנות
 אף אלו מוסף למנות ורשע נעולב היינו תסנה
 וז"ל נעולב ביה אדם תסנה מהתולת בריית' וקדוש
 קיינו פסוקה וז"ל קדושה עד הכוב ועדין מחוברת
 פסוקה נענה ונענה קשה למק

למק לא פתח קמחבי לפני דרוסה כמא ברך זמנה
 רבוי יעפתח בשהיה ופיי בעיקודי זמנה
 לפרש הקמח בשהיה ימי בעקה ויל כלבעמם
 במא דכנה הוא מפתח לפעמים במא דפיי הוא
 פתח זמנה מפתח לביד לא פתח בדרוסה כי כן
 בגיה שפיי א נמי לעלה אימא לא לא פתח כי כן
 בדמוסה וראוי ממש בפיפה או לעכתי הולק בעפה
 ופיימם לך חתך טעם וקשה למק לא אמר קמחבר כי
 אי פומן זה ויל עכל העובב עלה חוקש דען ליה
 בתך ולכך כתב זה הפומן אך קשה למק לא
 כי אי פומן זה ואפי מוי שאינו יודע לקדוץ גושק
 זה פומן ויל לא פוקי מסבת עלה דאמר גולה
 ימנה נעמ קדנש ופתח בעקובה ומא סבר
 קמחבי לפתח בדרוסה ועלמא מא סבר דפתיך
 בעקובה ויל לעולמא סבר דהקובה מאמר ש
 בה יא איבבי הקובה לאם עקבא ערפא וקמחבי
 סבר מוחבי בדרוסה היא מלואו יבא ופתיקא
 לאוהיתא לתומכא נשי סא מוכנא דמחא עד בוקר
 לאטמא ולכך פתח בה "ו"

סימן ל' סא" בהמה או מיה שנתבאץ
 וק קשה למק סבר

קמח

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּנֵי חַיִּים בְּנֵי חַיִּים שׁוֹמֵר בְּהֵם חֲסִידוֹ
 אֲבָל נִקְבִּים שְׂאֵן בְּהֵם חֲסִידוֹ אֵין מִלְּפָנֶיךָ חֹמֶר בְּהֵם
 וְאֵין מִלְּפָנֶיךָ וְכִתְבֵּי קִבּוּ מִשׁ מַעֲבָרֶיךָ לְאִמּוֹכִין
 אִשׁ אֵין בְּהֵם חֲסִידוֹ מִלְּפָנֶיךָ לְבָב חֲלָלָה שֶׁל גְּדֻלְתָּךְ
 וְהַיְדִיךְ קִשָּׁה לְאִיפְשֵׁי לְבַבְךָ בִּי שֶׁאִתְּ לֵיהֶ בֵּין קְדוּלָּתְךָ
 לְגִדְּרֶיךָ דַּעֲשֵׂה גְדֻלְתָּךְ מִיִּפְתּוֹתֶיךָ מִחֲמַת עֲלֵמֶיךָ
 שְׂאִינָה חִיה אִשׁ נִפְסָקָה בִּילְבָד מִלְּפָנֶיךָ בְּנֵקְבִים אִשׁ
 חֵין בְּהֵם חֲסִידוֹ אֲבָל קְדוּלָּתְךָ חִינָה אֲמוֹנָה לְעֵלֶיךָ
 מִלְּפָנֶיךָ לְפִיכָךְ אִשׁ עֲקֵבָה נִקְבִים שׁוֹמֵר בְּהֵם חֲסִידוֹ
 מִלְּפָנֶיךָ לְבַסְלֵיךָ דְחִיּוּשֵׁינִי שְׂמֵחָ עֲקֵב קִנּוּם שֶׁל מוֹחַ
 כֹּל זֶה לְדַעַתְךָ בִּי אֲבָל לְדַעַתְךָ שֶׁךְ שֶׁל דְּדִין קְדוּלָּתְךָ
 וְהַגְּדוּלָּתְךָ שֵׁין וְקִמּוֹר שֶׁלֹּא תִכְרַח דְּבִין לֵאמֹר סִדְרָם
 דְּבִין סִמּוֹךְ עֲמִישׁ בְּגִדְּרֶיךָ וְקִי נִמְיֵי בְּגִדְּלֹתֶיךָ
 וְנִפְקָא מֵינָה כֵּין בְּגִדְּלֹתֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ לְבֹבֶיךָ וְחֲפִילוֹ
 בְּנֵקְבִים שֶׁחַ בְּהֵם חֲסִידוֹ אֲבָל בְּנֵקְבִים שׁוֹמֵר בְּהֵם
 חֲסִידוֹ כֹּל לְעֵלֶיךָ מַעֲדוֹ דְּמִלְּפָנֶיךָ וְאִשׁ הַשְּׂמֵלִים
 שְׂבִיטָה מִלְּפָנֶיךָ אִשׁ אֵין בֵּין נִקְבֵי לְעֵבֶר בְּמִנְיָ
 נִקְבֵי וְהַרְבֵּי פִדְיָ כִּתְבֵי דְּבִנְיָהִים שׁוֹמֵר בְּהֵם חֲסִידוֹ
 מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ לְבֹבֶיךָ אֲלֵנָה הַנִּקְבִים עֲכָמֵן אִשׁ
 וְשׁ בֵּין בְּוֹלָם כְּסֵלֵיךָ שְׂחֵלָה שֶׁלֵּשׁ מִפְּנֵי וְכִי וְקִינָה

מִשְׁמַע

מִשְׁמַע
 אֲמִירָה
 בְּעִפְפֵי
 בְּנִי
 הַגְּדוּ
 בְּוֹלָם
 וְעִיּוֹן
 לְבָן
 נִקְבִים
 אִשׁ עֵי
 חֲפִילוֹ
 חֲדָו
 חֲסִידוֹ
 שֶׁאִשׁ

משמע מהכח שבפניו קנה שניש . נשן תקמן פו מוכך
אמהרין יתר מופלג קנה שניש . ופניש דהרס מלידי
בנפס מכוונן שקוא באגודל יקבא עמס מאכומאס
בנח גלגל

הנה אכל פחות מזה נב אש בזמן הזה דאין
בקי אין . בזק אנו בקי אין . וענף קמליס קחמט
בזמן מפת שעכס גרעלת כד אמיר יקב "

ועורא היצה עשיתה חולדה בשיטה ופ דוקא
בשיטה אכל בכפרניה תיפוק לך מעש דנסק
ולבן יש להמקף לפי שיש דרימק בעולפות כמבואר
תקמן . ולבן יש להמקף אס תקב דוקא אס תקב אכל
אס נמאס הדס על הגולגולת ועדין קעכס קיים כפי "
חפ דיצה פו אש דיצה שעכס שלג קשה אן
אנו בקי אין "

סימון לזא סא "המורח יש לו ב' קומים ופ
פ דבקרוס העליון
אשלו מופלג כשינה מופלג
שחוק מן המונק אכל התחת
אס תקב תקב מופלג עתה מופלג שיש
היזה למנה אכל אס אינו מופלג כשינה
שאז לא מיישין לעיבת קמות "

קמות

דון
הק
זין
גרת
גולת
מק
אפי
תלח
תקמ
מוח
דרי
מקס
פוי
תפלו
הקס
גלג
מכר
מדין
אין
קשה

המזרח עבמו ענקב מעמי ממוט נל' כ' דונקת מוטי
דונאי כשעונק זק יכול לעמעו בתוול בשדדק
אבלאם עקב בקבב שאיט יכל לעמוד בתוול בשדדק
מלפיה ידע שבס כן פמולת על בקאט דינו מזוט בשדדק
ואם יתק כמים או בדונג נל' נקשג' למע נקט דונג
ומעס' קולל דונג שמחביר בקדום למוד או מעס
למוד' וזל אלו לא אמע כז אם דונג למוד' קנכ אמולא
דונג שמחביר בקדום קנא דחמור' אבל מעס לא קמולק
אמוב' ואל אמור מעס למוד' קנא מעס שנשכך מו
בקדום בשבול נקוב קנא דאמוב' אבל דונג שאיט נשכך
אימולא דבשי' קמולק אמוב'

ואם נמצאו מעס בתוך בקדום ונחמר מהמזרח נל' ככ
מז דונקת נמצאו מעס ונחמר חזק דבש קיקק'
אבל אם לא נחמר ונמצאו מעס למוד' או לא נמצאו
מעס' אבל נחמר' לא בש קיקק' מעט' מעשום דאם
נחמר וביו במעס' אמרעט נתקלקל קמולק ונשכך' אבל
כשנמצאו במעס בלא חסרון אמרעט מעשבלא אר
וכתב פרו מעט ל' נחמר מעט ל' לא נחמר' כוול למוכח
כיעותת לפענו און תולק למור מעשבלא אר' אבל
קשק' בשבלא לפעו אר' שפיר' זא לפעק מלא קא
מבר' ותיכץ פרו' ונחמר דאמוב' קמחבר' מעשג

עקוב

שהיו
מקמ
אלר
אין
והיה
מועש
זול
ועש
ופתח
ובק
ויכל
אם
מועש
ואם
אם
בתח
וקש

שהיה כך היה בעמי כאבן . שנמצאו מים בראש ונחמר
מקמנוק ועלטה . לכך כתב ונחמר . אה לבנותא נבא
אלו לה אמר ונחמר . לוא שאם נחמר אף קמנוק מקיף
אין מושל לבך כתב ונחמר "

והיה אם היו קמים מונחים וכו' קצק . מאי ענא שלחופו
מקמים . דלא בשלחופית אמרין אם נחמר נא
מושל בו בקפה . ובמים אם נחמר מושל בו בקפה
יול שאע בשלחופית אמרין קמנוק נחמר ונעש קמו
ונעשו קמים בתוך קמנוק . אבל המים מעלמא אר
ופבו סב . אטלו בשלחופית אם נחמר מושל בו בקפה
ובן אם בשלחופית וכו' (קב בן קדום לקדום . נמצ
אף לקדום . טמ הנת . וכל אכל הקדום . וס
ויכל לשלך קמאש וכו' . דונקא דלכא דענתא . אבל
אם יהיה שום כוונתא כגון אם קיתב גבשית
מנענעית בראש מתיישב . וכפוך לבדוק אותה
ואם לא בדקה טרפה "

אם נמצאת הנענעית בקדום קמנוק וכו' מיה בקדום
התחתון . דהעלון סב עקב . בון שאין כנס
בתחתון כערה " קבה
וקצ דגב כואף אמרין . אם נמצאו עלג קנעש
כערה . וקבא במנוח אמרין

דלעפ

דמשי
דדיה
גכה
עדיק
דונ
מלו
אמורא
קמנוק
מי
גנ
נה סב
קיקא
מאכא
דאם
דך . אבל
דל
דלויכ
אבל
מי קא
מנענע

לעוררם יזיל לשאת כואב למנוחתם על הרוב בחייך
ואינה מנחת קרוללים שובנו לה ואמרום עלה
עקבך כביאת כחם מאמר שחוטק משאך הכח
מעט שית ואמרום בחיים מית עקב וקב
נהוג מעט אקסוס שאין אנו בקיאים שגרא
קיינו בקיאים דכשר נקה לעול כתב מלא דאם עקב
קרום קטלון ערפה אפילו בלא כביקך ולא עשג מילק
כלל ומשע הקס דאסור אם לא בהפסד מרובד
וקבא אפי' בהפסד מרובה אמר אי נמי בא
לקוטוף על דברי קיש מי שאומר שאמר שאין אנו
בקיאים וקב נהוג אפי' לא נמצא קרוב דם לא בפתח
ולא בעלון טרפה מאמר שאין אנו בקיאים בא אם
קיינו בקיאים אפי' נמצאת קול בעלון כעורב עדוקא
עקב אבל אם לא עקב פערק
אברל אם נמצאת מרץ לקדקך כגון בחומס וק אפי'
נמצא ראשה למעט דקוא עליה מלגד
ויחדק אפילו קב מורק מכח ספק שפיקא ספק
עלתי ספק לא עליה ואהל עליה שמא בא
עקב וזו שנמצאת ראשה למעט שמלא נקפכה
ולא דמי למחט שנמצאת בתל קנה דאסרום יש
למשע שמא עקב איבוס קפעלים דהסא ספק
קעש

העשה
זיל דמי
נמצא
דמי
דמי
לש
במח
אי נמי
הדוק
שמא
במח
שמלא
לק
במח
סיב
דאמר

העשה ספק לא העשה ואתה העשה שמא לא עשית
ויב' דהבא צעירי מליה בדיקת קמוס בתורתו אי' לא
נמצא בו קמוס קוד' און כוסים ואע"ג דאין אנו בהיסוף
דנפח היב' דנמצאת בתוך קקדוק' אבל היב' לאו בלא
דנפח לנפוחותא דנמצאת מונ' לקדוק' דשמא לא העשה
לשם מעולם היעול הבדיקה לקמוס התתן מעשה
במתן שנמצא בחלל הדוף אי' עס מקום ידוע לבדיקה
אי' פמי' שא"ת הפס' על כחך למי' לא העשה לחלל
הדוף עד שנעשה ספק באופן שיהיה נבד' מיושנו
שמא עקבו אי' ביום השעשים אבל הכא דאין לך קמוס
למס' שנעשה ספק דשמא לא העשה לשם מעולם
שנמצאת מונ' לקדוק' ונשא' ב"ב" (וקפולין בכ"ל
וק' פי' קמוס על מונ' של קפולין אבל מעש' לאו יך עמי
בתנ' קשורה נפסקהו ברובו"

סיבה לב" ס"א' חומץ השערה ופי' טרב' קשה
בשם המזכר' דנקב'

לא מאכענט בתומ' קשורה ב"ן
בהיקף ב"ן באונד'
דרכ' פדח' פשיג' עליו' וכתב' מא' שנרא' א'
מעגרת' דאי' טא' דאמנה פסקתה ברובא ואיס'
דאמנה פסקתה בבונה וקמלן דנקב' בדומת' מאכענט

יהי
א
בכ
ט
עב
מיע
בה
בא
אנו
בת
א
עדונק
ק' אפי'
גד
ספ
לא
קפ
זן יע
ספ
ע

בן ברהם בין במוך ייש בתומ קשורה רכוב א
 עלמא מנדו לפסקתו ברובו וראי שהתקבם מאמרין
 בין ברהם בין באוקד בין בתקבם שיש בהם חסרון
 בין בתקבם שאין בהם חסרון
 נסדה קעור לאורכו פשי נה' ואש' למ גשתי נה'
 נקשה מע מעבדת לאמרן אש' נסדה קה'
 בעינן גשתי מעשה למעלה ולמעלה במקום כד אר'
 לשחיטת' וקרא אש' למ גשתי כלום אלה שנסדק פול'
 גש' ויל' דשאת הקבדת פשיא בה נחיות תלוי'
 בה לפיכך אינו נכפא כ' אש' בשאר משקו למעלה
 ולמטה במקום כדאני לשחיטת' " מע' שאין כן בתומ
 קשורה "

שרפות זה של תומ קשורה נה' פ' פשוט אן א
 מאמרן בג' אבל הפיזולג' אינם מאמר'
 אן שש' אבל נפסקו תומי פיזולג' קשע' כשוק' א
 קמע' שמע' ואילך הי' פים' מעבדת' אנת'
 בהמה שהיו ארת' על גשדק' במקל' נה' וקממק'
 של אוסוף הוא הקדקן לתי' קשדים' דנחב'
 קצר גשבר' ו'
 ברא' כשלא נדע' שנפלה' וק' תומ' נה' משש'
 נפולה ואמר'

נחב

ולמה
 של קש
 יאנו
 קשדק
 סיב
 לקח
 כביד
 בים
 לעט
 קעל
 לה קי
 לא צי
 דמות

למה כתב במחבר דאם נפלג משה שמואל נחמה חנוכה
שנ' בשדקה ית' לדאן משה שלבה ד' אמרת דכבר
י' אנו מיה נפולה אפילו קבי' חשינון שמואל נחמה חנוכה
בשדקה שאין הילוכה יפה ביון שדקה כ' ע"כ

סימון רב סא" בישל הילתי התתן בש'

דקוקא נחמה

אבל נשק' תושינון לעק' יורה

בשמועש וק' מיל' דיוכל

לחיות עליה במחאק וקלעטג' כשכ' פו'

במחאה שתחובין במקום שאינה יכולה

להחזיר וקלעטג במקום שפולה להחזיר וזו ופון

כפיד לומג' זו "

בישל הילתי העליון להחמ'ם מרפה פ' שפומ'ם

אל הויק ב' ב' בפאוק ונתן מועם טוב לתכמ'ם

לעט'ן אים ועל קלתי בעלשן דענה'ה מ'ט' ש'ק'ר'י

העלשן כבעל חיים כדי להגן על כריאק כדי שלג' י'כ'ם

לה כדוק ונתקדד' כריאק נוס'ה לענינה ונרפה וכתב

ש' י' מ'ג' להחמ'ם לה ופ' י' על ק'כ'כ'ו'ר שלג' נ'כ'כ'

לא במשנה ולא בש"ס והענין דג' י' נלמד מדהוקח

דמ'ש'ת'ן ד'ע'ט'ל קלתי התתן בש' כא' אים ועל' י'

העל' מרפה

נע"ד

יחד הייתי ללא ה זכרון בשם אלה דברי עתה פותח למחמתי
גדולה אלה בלתי בעלון אין מרפוחי אלה מרמחת בפיאם
אבל קשה על הירושם ממ נמי חבסתי הנוכחתי בדוכה
אין ערפוחה מחמתי עכמא לא מחמתי קמוס על מות
ואתנה הכ נזכרה בשם אלה מחוורתי תא במדה
ששגנו מעיקרא

ודעתי או הונכח הונשתי ופי לעב כל דבר שיש
בו חלל בעשן עד שערב לחללו נשאלו

חלל עד שערב נקב מופלע בכש ונבילה לא קאי
אנבילה אלא אונשתי אבל הונכח הונשתי נגב ומכתי
מנקה בין נבילה למרפה והניכ הש חילוק בין נבילה
למרפה דבכיס של ספק ערבה מרפויס ושל ספק
מרפה אסופיסי או לעשן אחת ואתי בגו לפי שאם היה
שוחט בקמה ונתחלה מנתח לעשות את בנה ואם
נמכ את מרטה אסוב

השכל ענוותי יש לונשתי ופי קשה למשמע שיש
הענוותי לבר ומונשתי לבר מללאמר יש לונשתי
מאליס ואל דה ושמ הנת בחלל כדאמרנן כשענו
בש ונשתי פי כחכל בש קרב ומקשו חזל איס אמרת
דבונשתי בנא בחלל בא אמרי ממוכב עקב הונשתי
לפי

ולא
הונשתי
כלל
אם

לחמ
מכה
קמוס
הונכח
והוא

מה ש
דמיוני
וכל

שגא
מחמתי
כפונתי
מכה
כגון ה

ולא שיך תקב בחלל . ויל כאלו אמר שש שנות פלא
הונעת . כמו לכל כליו תעשג נחשת . כאלו אמר כל
כלו תעשג נחשת "

אם תקב אמר מהם כעורק . לחברו מען עשו ראש
עלה בו קדום ונחש . למאס לא נחש דדא
דאמור . אלה איש נחש אמר . דקדום שעלך מחמת
מלכה סופו למה . וכל העומד למהכ כסתור דמי . וכן
קדום אין מועיל בו קדום . קנה כיאה ונשט מלח . וכן
דקדון ומעשים "

והוא שיתבו שעהם מרנח אמר . לאיפסב דמיתחמ
אהדדי . ונשה מלתי שגא מריאה דאס שקבו
זה שלא כענד זה כשר . וכן קדקבן . והיכך שאכ קרם
דמיתח שתי . אבל קבא הונשט במיד ופשיט "

וכל זה מייב . וכן אבל אס יע לתוש שעקב עש קוז
אפילו לא שקב כק בפעמי ערפה . וקשג מלתי
שגא ממש במחבר מן מנע שאס שקב עור כדדא וכו
מחמת חול או מחמת קוז תלטן להקל . ויל דשג
כבנות קס בפס . אי בעשן עד שיהפך אראש אינו
מלקחך וקמחבר סבר אש . אינו מלקחך . מלקח סת
כגון קרם שעקב עור כתיאון על קדקבן . סתק אס

מלימ

הי מחמת
כפיא
בגובה
מלתי
מלכה
שג
אין
קאי
מלתי
בגובה
ספק
אס היה
ואס
עש
מלתי
כפיא
מלתי
קונשט

מחמת חיל פ' אים מחמת קנין ואהל מעמת קנין
שמוא לא עקבו איברים בפעמים אבל אם תכזה
להפך סם אינו מהפך דהיינו כשתאמר ספק עקב
איברים בפעמים יפ' לא עקבו ואהל עקב שמוא
לאימור. לכן כתב במחבר עבכל מהני עתמא סם
אפי' אינו מהפך מנהי כגון הרי מוכר וקנא גב
לדעת במחבר אל לא ידעין להו עמחמת חיל אה
פ' מהפך קנין מנהי מוכח סם. ספק על יד חיל ספק
על יד קנין. ואהל על יד קנין שמוא לא עקב עגרי
בחיוב. אבל נמא מל דכל סם שאינו מהפך לא
מנהי סם. כגון הטא כשתכזה להפך אוחל לא נמא
סם. ולכן אמור. כי כשתאמר ספק עקב המוכר. פ'
לא עקב. ואהל עקב עמוש לאימור. ואין בידך אלה
ספק אחד. אף על כתיך אמור. וכן נמי הרי לענין
איברים הפעמים"

אפילו לא עקב חק בפעמי. זאה לא מבשילא א
תמוכו בה רבים. בשלמא אם אמור התומי
שמוא. ואמוראין אין לוגענן בהיקה מוכחאן ל' מבשילא
אלא ענה שאמר בפעמי. עבדיק? מוכחאן. קה
לוגענן בהיקה מוכחאן ל' מבשילא. וכתבו מלוגענן
ל'

לא מש
אלא א
ונבני
עור
מהם
ולד ד
לקה
לפכ
אמור
בין
אם
קבא
עמוא
אלא
בהיקה
בה
וקמו
מכח
דכל

לא מיועשיא אים לא שקב כזאם קמיוצון נפנדי (מובנה
אלא אפילו לא שקב דד קפמעני דמופרידין העלונות
ונבדקיה מצד אמר תורתה

עוררות אלו קמיוצון אדום וג' ואם נתחלפו וג' פיעע
שקון בעניהם " און שהיו שטחם שלקת אמר

מיהם אסובה (אחת מאי שטח מעקב אמר מיהם דרע
ונל דהתם לא לקה כל הטימן שא מקצתו פ' לכא

לקה כל ענר קמיוצון משאך הקא שלקת כל הענר
לשכך אסובה אכל קשג מאי שטח מרואק ד הרתס

אמרנן אפ' נגלג קדום העליון כולו כעירק ואין לעמד
בין שלקת וקלך כל אינו מכאוב קדום גשט משאך

אם נשאר במקומו וסוף חבית ללקות על דו דאך
קכא גבו משמע דאם נחסר עור א' משט ענרות קכ

עמא דרעכ נמא אינו לא העלה על שום דעת מעולם
אלא קאמת קוא עלא דמי כלל נביחה דהתם יש כל

דלקה על נפחה משאך קכא גבו ונשט עלא שיר
בית בעיקר בנפחה ומישוין שטח עקב ג' עלי

וקמיוצון אי נמי חותך פיאק מכאן חותך חותך
מכאן ומתה אכל בהנהות מקדול לכהשח תרעס

דכלל קוא בהנהו דאין מדמין בתרפות (לכן גם קכא
מין

דקין
דכא
עקב
שטח
מק
אכל
מק
מק
לש
קמא
מין
אכל
לש
לש
א
מכא
מכא
מכא
מכא

חייך מלמען מביאה לנשמת קדשך כי יחיה ככל
 הקנה וכן אם יש לו שני נשמות קדשם משום דכל
 היתר כשעול המי ונשאל מה ענינו
 בודק בקנה מביחוש נשמתו פי קנה קצת מהנה
 ממקום עבדא לשחוט ובודק המקום נשמתו
 וזה מצינו בעוף דווקא דהכסיון בסמך אחד וכן
 יש לו תקנה בבדיקת קונט מופטם משאך בבקמה
 שצריך לשחוט שני פסולתם חיישון שאפי' קונט
 ביה נקוב טפה ואם ישחוט קנה לבדו קה הבהמה
 קצתה בשני פסולתם לפיכך אם היא במקום אין לה
 תקנה אבל קנה מאי מושל בהקנה מופטם דילמא
 בארס היה בחיובן על פסולת שאי עשהו לא נתפשט
 וכל הטומאה לנקב כנקוב דמי ואף אפילו בדיק
 קונט מופטם חיישון ואסור ויל' שפסולתו זך ובהוי
 ואם עבר בה עוף ארס היה עבר מעד וכן שלא
 עבר עבר אבל קנה דילמא בארס היה בחיובן ואם
 להקפוט גס בענה פסולתו ויל' דמלאחר שהפסולת
 קפוט היא אצל דרוסה כיון שלא נתפשט מתיחובה
 אין סוף להקפוט ככ' פ"ח
 ולדירי דאין אנו בקיין בבדיקה ופי' בבדיקת

קונט

קונט
 עורה
 ותיכ
 טקב
 סאן
 הגר
 לרע
 דהר
 התיכ
 יש על
 ידוע
 ידוע
 וכל
 הדיק
 בבזי
 קחוב
 קבוי

קנועט וקהנה בדרכיה

עורף הבה לטעמו וכו' או ארו מלוכלך בדם וכו' ולא דמי
למחמם שגמלאה בתלם דחמפנין אין להבדילה

ורבינו דהתם שאט דלפא מקום ידוע (חיישין שמוא
טקב אחד מאיכדיס הפטמיס שתיבתן במשקו חבב
טאן גב בואר הקהמה נקרא מקום ידוע

הנה יוש אוסרין וג' קעג דפאן אמרפנין דאין ברושט
בהיק מופטש איך קה כתב למא לעיל דמי

לרשע בדיקה מבחוס קא מבפניש יעלו בדיקה יול
דהתם ביין שגמלא לפענו תחוב ברושט (לכן ז

התיבון אין לו בדיקה מפט שקוא אדום אבל קפטעט
יעלו בהיקה מפט שקוא לכן ומיקה שפיר מקום

ידוע אבל טאן שהקה כולו מלונכך בדם ואין אינו
יודעם ביין הוא הנקב אין לו בדיקה אפ' מבפניש

וכמא מדמה כין זה לבין מחמם שגמלאה בתלם
הבול

בבוצא קוש ברושט וכו' שאינו מותר לא אים אינו
תחוב בו ואין עס קומט דם אבל אים קוא

תחוב בו אפ' אין עס קומט דם מרפה דחיישין שמוא
קביא ונחפשא אבל קשה למג ליה לומר דמריפה

מלפניו שמוא קבוצא

כיוצא

ע
ככל
מחמ
שוחמ
(לכן
בבוקר
רושט
בהמה
לך
דימא
פפטי
ק
ד
שלא
בן וכו'
פמנע
ויכיל
בבוקר
שט

אוננות על יש מנצחין ממנו אבל כפי האמנות
דמלא לא סל כפי יש מנצחין אבל כפי דלמנה
למנה לזר רחוק מנשם אין בזה לרשע אפילו
לא טקף בלשון מלשון אל עבד יהיה חסר לשמח
בדבר אחר וכן לשמח לבד אחר כפי מעשה
חוקק היה רחמיסין זה אלא היסר לשבד עור בפעמי
לפון שיש לבד מעשה מנסח אחר בלשון חבד
שאין לרשע בדוקה מבוטח למן מעשה ואומות חבד
אם לא טקף בפעמי מנשם יהיה אסור מעשה אם
פיקד עליו בחיובן קט לו בהקד מנפטיס אבל מורא
אפיק ידיוס אמר עמש במקד שמקשה לו בדברי רמא
סאכסעיק קם חילת מימון קד דמא דנקט גרביס
זש מנצחין אש אין קורט דס מבחוס לא נלמעה
בחיובן ממש אלא בחיובן של עור הפטיע ובמקד נחא
גאיהא ורשע אין לו בהקד מבחוס אם טקף הפטיע
ואל אש טקף בחיובן יש לו בהקד מבחוס
אזם אינו טקף ממש בדעין או שאין קולל דס מבחוס
אש מעמש דאס אינו טקף ממש בדעין אפילו
שפיה קורט דס מבחוס או יאמין אוננות מבחוס אש
שפיה טקף מעט בדעין אבל ד אש אש כדכר

דמלא

אוננות
דמלא
אש
מנצחין
עור
לפון
שאין
אם
פיקד
אפיק
סאכסעיק
זש
בחיובן
גאיהא
ואל
אזם
אש
שפיה
שפיה

הנה יש מוכסין איש כן קצת עם מוזק והם בעיני
נקוד משה כדלן במשפחה בשב לו קני בושת וק
אבא איש הוא תחוב ה' ועבא בתי דבני כמס' ויל דעס
קנא וכל איש אינו נקוד משה כדלן ויל דעס

קנא דס'
בפרד קושת מרנה וק' נדוקה איש נפדל איש
איש נעקד' תיטק לפי משום עיבור ופירוש
ברוב שיעור ארכן כיון איש היה בקנה ובושת אכנה
באורד ונחיד זק מיס כמלא שיעור אכפן

דתי שיעור וק' ואמרו חזל קמס גדול ישבן זפק
לשטע' ושתע' שבו עט עובות' אמר אדנ' ואמר
לפן' וזמר אין לו כ' איש עוב אמר לפן'

פירוש לד' ס' ברית' שנתקן טוב חללה
פ' לאפוקי ממנו

עובייה' פי' שדוכן הקנה אי'
מלמעלה עב' ולאד קנאכה

אינו אלא קנאס דה' ואינה אסורה עדה
שימק טוב חללה' ועובי' הדוכן אכנה

מלמעלה ברוב' וקכ' איתא בפוסקים'
פ' למעלה מזה' פי' דמקום שמינו אנו נשמרנה

נמי
בעיה
מלמעלה
אכנה
למעלה
אם
הקני'
ל' אינו
משמנו
עוט'
מלמעלה
דברי
למעלה
אכנה
למעלה
שאין
מלמעלה
אכנה
מלמעלה

דבענין מקום בראי לעמינו : מקום לכל בסמוך
לראש עון בביאה : אע"ל למעט א"ל בברוקם שאינו ראוי
לעמינו כבוד

בזמנו כל צדקה שנפסקה או חסד שנתן וכל תורה שנתנה
מקום ראש יש לתלות שמתחילת בשמינו נעשה
הענין ופירוש : אע"ל לפי מה שכתב לעיל ס' כל מ"ח ספר
ראש מלא אחר שמינו נבטעו מקורבנות אלו על קרבן
בזמנו : ודרי התם יכול לתלות שמתחילת בשמינו נעשה
וי"ל דבכא מיני כשתחבר פקוק הנשפך ונחמי עד
מקום בשמינו והמלאה קנה כנחון על מקום בשמינו
הוא אמרו איתער לתלות על ידי שמינו כשרה "

א"ל נמי הכא מיני שנאמר שש חכאי קנה כנבטעו א
המובנים בעוף אלא נחמך משאך קנה שאר צדקה
מחובות ונס העור : א"ל נמי הכא מליה שנתקבלה
הגבגבה בעקום : משאך קנה " עך : ודוק "

הדבר מרמז אלא מחולש לנולד א"ל פ"י כש דחולש
הוא חכאי על מבעט למעלה : ובר חולש הוא
בכאי שלמעט שמחולש לתיות דקין : וקממבם פירש
שהוא מחולש הקטנה שבין שש בחובות והוא רב
למעשה

והוא נביתיהו : כרה ב"י לאורם הערבים הם מות
במנופנו

המיני
עקום
סיני
הבכה
קלע
מין אי
חמוני
שנים
אבל
דבונני
אמלא
מקום
הנה
אמע
מקום

המימונותי בך שמעתי וקרה כתב שראי אורנים
עקם פות כסימפונות

סימן לזה סוף היצור שנקבה מנסה לה

מנעם שברואי מוחטת

על הלב ולכן משקבה נכנס עם

כל בנות ואינה מוכנסת על הלב

אלא מחמת שהיא מרחפת על הלב והמלות

הבהמה וזק אינו דבא כיצד קעוץ היא סגורה בין

קבלעות ואף אם שקבה בשורה אלם באמת הוא עקום

מן איברים קטנים עקביהן במסגן

החושיה אונת אית לביאה דע שמק שבכח המוחיה

חסרה אחת מאונות הימין וכן נמני בשדה

שנים במעין ושלשק בשמאל מרפה היינו פשא עם וורח

אבל אם יש עם וורח אפי חסרה אונת אחת בשדה

דב וורח משלמת וכן אם חסרה מנשמאל אונת אחת

ונקראת עם קוורח בשמאל קוורח משלמת בכל

מקום

הנה כל מנע שאמר בהנה זולת עפק נהגו למפיק

כב פול לפי שחומרות אלו לא נמסו בשדה

ומע בהנה ונהגו למפיק במהות אלו בשנה ונגדות

מנעם לכל היצר בנימול דמני ונמול מנע שבנדון

נדונות

דף כ

מנע

עשה

הנה

למסן

עשה

על

הנה

הנה

הנה

הנה

הנה

הנה

הנה

הנה

הנה

הנה

הנה

ודוקא הי כח דשטתם במקום אחד בלוקמן בדין יתיר
 מקדמת דין שטתם במקום אחד אי נמי קרב נקט סמנה
 האוספין
 וכך אם שטתה תלמה וכדכתיב כי שררה להויה קלועה
 ונמצאת עבה ודולה ולא מלקה כעין יתיר מקמלא
 מעשה דיצתה מכלל ודלה ועליו נעשית לעל
 ואם אחד הפוך וקשט אינו הפוך וכו' דוקא אם היצתה
 גדולה אבל אם לא הייתה גדולה מפיסה אבל
 קשה דהכא אמרין לאי יש עורג טוב אכבע שהיה נכה
 מלמעלה אפי' לרוב משנה באחת וקול כאלו אינה
 נפדד מנעלם ואלו לקמן במ' שמיט אמרין דכתיב כמלא
 יש ממשלין בהיבך או סדק וכו' וקאי אמלש בין בשקדון
 בין בסוף וכו' אלמלא משמע מקדש אעפי' שהיו מחובבי
 מלמעלה ואיפשר להפך דקדש אינו אלא במקום הפסד
 מחובב איני נמשכים כי אם לאחד ובנמצא שתי וולות
 מזהב ובאונות אסור ומלש נמי ואם אחד הפוך וקשט אינו
 הפוך וכו' קאי אדממד ליה היינו שיש לתקם עורג א' כעוב
 אכבע אבל אם אין להם עורג כעוב אכבע אפי' תהיה
 קבולה אנה קטובה אסופה
 הוורדא דרבה להויה כעס וכו' היינו במקום הוורדא
 בצד מין אבל אם נמצאת אחת בצד
 נמצא ולא נמצא לה כעס צדקה

וכל הדני
 מהו
 או שטתה
 אסופה
 ואם הי
 אסופה
 גפח אסופה
 אבל קמב
 אמלא כעס
 נוספה לנד
 מעבה טרם
 מעלה ש
 כ' כפככ
 נמצאת
 בדפי לאוט
 אין בלטה
 בתיקונו וכו'
 יתיר בעור
 אונת ש
 ל

ובר הדברים ש בהקל. לא קל אלמי לשאר חסר מקצרות
מהוודלא או אם יש תואר בראשית וכו' אבל אם חסרה
או שיעה מקומה או אם נמצאו שתיים או אם אין לה בית
אשרה

ואם הידה עד צדה וכו' כענין דמיתכבדת ענין ככלעתי
אמרה לערב. וכל העומד לערב סתוב דלמי ואפי'
גפתו כסאף. לא נמצאת נקובה טרפתי מקעעם שאמרינו
אבל קרב פרו קקעג על זק. לאי כן אם נמצאת גבשגשת
אמלא בשעה. ודלמלא מיישנין שמלא מתחככת בככלעתי
ומופה לעקב. אלא השיקד הוא דקיל לחול אם נמצאת
מעבה טרפה "

פעלה של הדפ. מסתבא דשיעוב קעלג של קרב הוא
כאיפון אגודל להחמור. אבל בהקל צדיך
בשט צפנת גודלם "

במצאת אונא יתמה וכו' קעה שהרי לקמן בתב קרב
ככל מה שלמעג מין קוודלא מיקמי שלא
בדפי דאונ. ויל שאט הדיס דתסדה אונא אחת. אך
אין בלטה מנשלמה החסרון. אבל קבא שבהם
בתקונם ומשנס. אך אין בלעג זו במועק מנשאר
יתית קעומדת בדפי דאונ "

אונא של ימין השמולה. לרובית וכו' אם נמצא על
בפי כענפאל דאסא

ובא

440 ואהרן הקדוש ארבעה ימים מעמדו לאסוף עד שהיה ליופאל
 פי דומה פחות למעלה מחא"ק פי לצד חוד באונות
 ועי' מופתים לארבעה פתחיה ארבע לחא"ק הוא העליון
 לאו פולו קאמר דאם נמשך על צדו בארבעה אסוף כפי
 אלא אפילו בחצר העליון משעבד ארבעה ימים וארבעה
 בחצר העליון הפסוק לקח מותו פי עי' פתחיה
 בזה דמאמר ענין תורה בדפי לאונות ארבעה פתחיה
 לתא אפי' אלא אפי' מלאו בשמאל עעבד ובימין
 על שם כעבד יע ע מהפוסקים כתבו לאונות מותו אפי'
 נתפסו האונות במותו אלא חמשה בכל אפי' משאך
 אם היה יתף מחמשה בכל אפי' אע"פ שהימין יתף
 מן שמאל מרובה אבל כרוב עך ופתיח דאין זה נראה
 אלא אפי' נתפסו מעעבד כעבד ואם נראה באונות
 אחת כמין סדק מאמרך להכשר אם היה בשמאל
 וסדק או באחר מנהן אין בסדק מחשב אופה כל שם
 ונראה פי שנראה שם ל' אבל להכשר נחשב
 לשם כגון אם היו בשמאל שלש ובימין שלש ואם
 באונות בימין יש בהן סדק נחשב לשם והוא הימין
 יתף מן שמאל ואונות שנתפסו עי' לה שרש כל זה
 מנהן להכשר דאי להכשר פשוטא דהא אפי' סדק
 נחשב לשם ואם אין לא צדע מן סדק ונראה עי'

כך הוא
 שצוים
 שצוים
 קמח
 דאזו להק
 לשתים
 דלצד
 דלשם
 בדיק
 לעיל
 ואין
 חסרה
 מן
 פצחה
 דפי
 קמח
 זו
 מיקה
 מן
 לעיל

כך הוא. דאם הו' עשם בעמאלו ובבל אחת יש עש' אל'
שצונס. דבעשן ברניו ל' דאין אונרש מאמה דאכא יצת
פוצולם בנ' כמנ' בעמאל' אל' בפ' אהר' בנה א' מנא דמנ'
המלך דא' נח' נמסרת א' לא' אחת פ'ס באמנות וכו' עשם
דאלו להכבד דה' מן שהיה בעמאל' אחת דה' מן שאלו
לשתים משבין לה' במקום עשם דלא גבש מפרק אל'
דמ' עמאל' להכבד. אבל אם הפצול מוקמא וכו' א' אל'
לעיל מופשין יתרת מוקמא. שאם הסא דה' פצול הו'
בגוף באונא נמוט לה' הפק מואמר עבא מוקמא. אבל
לעיל מאמר שהיא אי' מונף באונא הו' דא' דא' דא' דא'
ואין מוט לה' הפק.

דחסרה אחת מאונות הימין וכו' כתיב קצ' הקנעם
כתיב ב' מעום דאית ל' למוד' וית' ית'
מקמא מיקה בד' דאונ' וגם כן אית ל' חסרה קוונדא
דעמ' ה' ל' קכא דוונדא מעלמ' מעום ד' מיתק' ד'
ד' דאונ' ולמא' שמוע מעום חסרה קוונדא קה' ל' עש'
קמל' כעיד' " ויש אומר' דא' נה מעלמ' מית'
זו דעת רש' " וכתב ב' מעמא מעום יתרת מוקמא דא'
מיקה ד' דאונ' " אבל מע' בהנה וקב' נהו' ק' ע' ע'
מעמ' דמל' כפ' דעת רש' דלא מיקה ד' דאונ' " ואלו
לעיל כתיב דמא' דזק מיקה בד' דאונ' " ואל' רב' דעת

ויניח אומג'ים דבג'יים ונלחיים ופ' דוקא אד' עין ח'ך
 תלשים עקם רבם אכל מן גמ'ם אכוסים א'ך
סוכן לה' סוף דודי אה יעלה עקב ונעים
 במשמותי הברית לפי עקבנות
 דבוקים זה בזה ואין חמת צום
 ועבד בון זה לזה לפיכך כל אמר
 מנצח על חבובו ואפילו אם תמצ' באומה
 שיכא הקוץ לא מישטן בון שעל כבוד לא יכא
 דמי לנשט לאמרן לעל אפילו עקבו זה עלא כנען
 זמ מרפה לשאת הר' קושט למוד ופשיט ומרפ' מי
 אכ דדי קילכך אפילו עקבו זמ עלא כנען זמ מרפ' מי
 וכמלא פסק לאסוף סל דקראת נמי שיך בה גמול ופשיט
 מעשום דשואבת כל מעט מעקים ומאכל ומשמעת קוץ
 גמולא ופשיט אכ סל לבמלא דקמוק נבס ביעתם אוכל
 לחון
ניקבה ועלה בו קיום ונפתם מרפה ואפילו סתמינה
 עבה אינה מתק' מר' ולא דמי לראש עתקב
 ולוכן סותמיתה וסתמית ככבר למרה ומר' מר' מר' מי
 במלחונת' דאמרתן פשיטה דק'נה סתמינה דמנשקב'ת
 ב'א פ' שמול יע דב'

לפתים

נקד
 ד'י
 ה'י
 ד'ב
 אכלא
 ג'עתי
 ד'י
 חמרק
 הקן
 חמרק
 ג'א
 ו'ר' דא
 חמרק
 מר' ט'
 ג'אונק
 ש'אין
 ב'ראו
 מ'ור'

למקום . אבל הבא סלקא למחר זמן . ובכל הקב"ה
אין הקדוש מותם בלוקמן טימן מן "

במשעבדך אותה במים פושטין כי מים פושטין ק"ש
עשאונו מן קנור בקיץ . עקש חמין מלך . או
אם נשאבו מן המעין ועלדו מעלעל בבית עד שנתחממו
מחוס באייר קצתי . ודוקא פושטין . אבל חמין לא דנוסור
ברמק ואדנו עבד בה שום נקב ואפי' יהי' בה מלוקין "

ולא בקרפי דמממש . ופי' רש' דמממש . מלבקשן קראה
ואפ"ל לא קי' נקב בניאק מצדקשן אורפ' במים קי'ים
ה' לבד' לבדוק בהם כלל . ולעט' קפן מממש הי"ו
מליצט'ם קי'ואק נב' "

דבד' . ואם שמו אורפ' ופי' קנב זן לא אהי'א כפי' דעפ'
קפן זל' . אבל לפ' דעתי רש' זל' דמפרש מממש
קי'נו מלבקשן . ודאי יש'לם בדקק' "

במצאת נקובה במקום שיש להלית ופי' כגון שקעט
קמב' ידו בכח . שאם לא העבד ידו בכח
או של' בוק במקום דזוף כגון מלכ' קמז' ודאי לא
קילטן למח' שתי'ט' . פמ' קב' " ומ'ע' של'ח' ח'אב'
או כלב וכו'אכ' בהן . לשון פומכ'ס . ופי' גי' . ופי'ח'
קשי' ע'ל'ו דדוקא ח'אב' וכלב שדכח לעשות נקב . אפי'
גי' אין דרכו לעשות נקב "

קילטן

תלינן

דמ'א בש'

ואם נמ'

כל

שקב וק'

מ'ע'ס קי'

במקומן

אי נמ' מ'ע'

אינה מ'ע'

ודאי יצאו

ואם י

לפי ז' ל'א

לאומא

לאונא אמ'

אבל

ריאה

תלינן להקל כבד הפני אש אש נמארת בועת
 במקום נקב ומסתבא דאף אש הקוף ולא
 למינא בשכח מגשם דבונות וגשוק למשתנות
 ואם נמארת עליה הילעם וכן נבבם וקין וכן נמי
 כל שהתקב פוסל בו הילען להקל ולמנע שלאחר עמי
 שקב ומעשם שנמארת עלה הילעם הילען לחתם שמונח
 מגשם הנה נעמיה חלא מגשם שמונח הילעם לה יודעת
 במקומין וקשתא דמתה בבמנע ונתקרה יאא בקילעם
 אזי נמי מגשם שבחיאק מנחשת על קלב וכו' בבמנע
 אינה מנחת בקילעם לעבוב אבל כשמנתה בבמנע
 ודאי יאא בקילעם

ואם הדבר שפך כעין שמכינו בקילעם עליה
 במקומין אף מרמין אלא מדקה לדקין ואש
 לפי שג לא בתו אלא מאומא לאומא או מאומא
 לאומא ואש לא בבמנע אחת פמונת אבל מאומא
 לאומא אש לא בבמנע אחת אין מרמין
 אבל שקב לעשר קראק בלבד וכן הכמנעם אש
 במק ופניו קשיב עליה
 ריאה ענשכב בקיטין וכן אש לא בלם ואע"ג דנחשת
 אינה כש לא בכדי וכדלמך בקיטין

כל חסד במקום אחד מושפך כל
 שורץ בארץ כתב קמח שתמיד לבנה וקצוג עליו
 כפרה וזאת כלו צדק כסאג וכ דע
 חישנין שמא עקבו קטגוסות עורא כ
 עקביהם נתק לתק כל כך עכ עפסדה סק יתן אם א
 איתא עקבו אימחוי מימחו אלא ולא לא עקבו
 ואם הם לבנוים או סנוחיס וג כל דקא נמי אביאה
 אעב דקביהם דמלכא מונגלח כשינג כדל קמ
 בעבובין גרע משום דמלכיס במלכאיהם עבאיש מחמת
 מולק במסעד וענדק קא להתפבק אעקב וכ
 העמלד לנתק כנקוב דמי

הדיאה עמלכא בה מקום אמון וכ קומעין בקדוש
 לבד סמוך ממש למקום באמון פי הכל
 דבר אחד והמכוון עמין לתוך כלל ממקום באמון
 ולא איהו ממנומנס בהמילת ולא בסופו ועל יד קחת
 יבא קדוש ומפעיהן לה וקא מרפה " **אבר**
 רע והתן כהבו עמשחיס כוקא או גרפת עכ
 באמון לאמר עקדע עב " וכן מרפא מלשון
 ברמבם והמור ואין לפרע בדבריהם שקודשין כב
 באמון שאך יבא הכוח על יד קחתך והיב מלכעין
 לה

לה בהכ
 ומשחיס
 האותו מ
 עמלכיה
 הוא ממו
 קראבד
 מונטח צ
 דק הקדו
 היא סבר
 קאי אמון
 וכן לרס
 ואם לא
 וכן
 מעוס דקו
 כתוב בה
 במקום א
אבר א
 א
 ענה ומע
 קיבא קעג

לה בהכח אלא שבאין הקדושים עין עין קצת כדקדמוס
ומשמים עליו מלויי דעה או רבין אש כבבאש צלוגה נקום
הארתו מעט באמנה עשיתו עיניו עיניו עיניו עיניו

עבדוהו מעט קבלוהו בידו אלא מושיעו עיניו עיניו עיניו עיניו
הוא מוטו ומטה קדושה דגב דגב אחר ונפי קלש לקח בשם
קדאבדו דאמנה קוה חסדי זק לבד זק עיניו אשן השם

מוטוהו ציטיג זר אך לעטן מעטק אש לבדוהו אשן עיניו
דק הקדוים שעל גבי מקוה באמנה אפלא עסכת קדוה
היא סבת קדשכא וקלעה קשה בפי קדשכא עיניו קדשכא

באי אמנה קיינו סמוך לאמנה ואם נמצא בו למק
וקה לרם עבוד או בער נוקב

דאם לאו טרפה מעטו דהוי לקדוהו כן טרפ דאש
וקדמבם כתב מעטו דקה זו נקובה ורשכא טב
מעטו דהוי לקדוהו דאינה יכולה לעבט כג קמוק ולקדוהו
כתוב בהנהותי מהריו דאם חוט אדום נמשך מעטו

במקום אמנה אז ודאי אמנה קוה
אבל אם מראהו דומק לשאר ביאד קוה דהוי מקום
אמנה אבל אם מראהו דומק למודלם אמנה אמנה

טעה ופש בלא בקדק " וכתב מקדש דמעה
קיינו קשק יש בו עתק קדש דאי לא הימלא קפי
קיינו

רוב
מלב
מבר
דמ
מב
במ
למ
במק
אם

היגיונא אלוס דדמא ברפואותא אל תת פלג עלתה אמל לאת'
אין בו טעם למה הואיל ומראבו דומד למרגלג אונג לא גענדי
(לשון בלאש תשרון) דהן מלכין מרדכי כעל קל

רצאה שנתמסממה וק' נא פ' לא הענה בלקותה א
שקבופא גורדו ומעמידו על ברית ערפה פגוב
בהגורו מהג' וזל' מועשה שהביאו כ יאה
למ' מלשג ומשפחוק גפלו ממנה רחמיבות
רומבות נלא יא קרוח וצוק לעפוח בזונק עד שגמל כל
בשכביאג וראג שהיה בפעם בראק קבוס חדש שכ
בביאה וממפונות וקשיד ויש למנוך על זק להכעז
ומה אומסן אותה שמו הנמפת מלונה בגופה יש מלא
פחמפת בגוף בחסרון
צמורה בגדה וק' פ שאנה נפכת בצמרון ולג נשא
במק לא באמקם תלג
א

כעני שהוא נמקר במעגל שהוא קל על פה במיום יעד
סא ט'אנא

ק' ינא קסה במענה יתיר משהו בריות אכל פ' ש
קלל פנין שנגיד פין שנגיד נלאן רכב שמיה בשם נאיות
שבח סרס שהוא פתיזג שאמרו בשם מלשון סמו במעס
כעני שהוא נמקר במעגל שהוא קל על פה במיום יעד
סא ט'אנא

דודע
אמיו
בהק
כמה
לשג
שמיו
וסא
לשג
בהק
רש

רובה אבד איס צמק מלכת צדק כמשכ כדמללמוז א
מלשון כראש

מקור עאנת אמר פסן קנולו דיבתי צנה לתוך סוף
בצאת אריה מרפתו ובנגחך דעת מדיקדך וכל
דממעס משום עללמא דלברכה בש חנך דלשכנ ד' כה
במלמבא דלמעק כ' אמר ד' רמא לבא רב מלכדה קשכמ טפ
במלמבא עאנת ח' ארפ ונעמיס קמא ביה שמעס מדיד אמר
לא שטח כול כא והול למיתכ לקלא ולא אכרכינהו

בדיקה רבה בר חנה

אם בדבר ספק מציזק דבר וק' זקו דעת מוכן זל זבל
קרבא פליג וכל כמש חסא בהנה וכתב פרוק קיבא
דידעינן דביה ארס כגון ששמוי אחרת לפעה ואחר ויס' או
יומיס שמנוה ומכאוק אמקב כול עלמא מוודו דמרתק בלה
בדיקה וקיבא דלמעג קול אניה /שמונה מיד ואם עלמא
אמקב' כול עלמא מוודו דכריכב בדיקה דתי אית ש
דלמעג קנה ככ אמקב קהא' אבב היבא דידעינן דביה
שמעיס דלמעג קלח דגי' נו ששמעה שאנת אניה (ואחר
יום או יומיס נמארת אמקב בהאי פלג קמשכא והל' ז
לעשת קין מרתק בלה בדיקה (לעשת קרבא כריכב ב

בדיקה

ריאך שהדעשה בה במשמוש כיד זק' יס מן פוסתה סודנה
דוקא

אפ'
טרי
קלות
אומר
שכ
נחית
עיס
ער

ל
כנה
יאך
יבית
כל

"
מלא
לש
אן

דווקא אם היה ביה קודש לתוך הוא דלענפה אבל אם אין
 לענה קודש את שטרא מתנת במתנת כשינה דולא אחר שמנת
 דחוק ועבר דומילא דמתנת שטרא אית בעובי ביה בדלקמן ס'
 מלך ונעויות ביה בידם דאך למען קמטבו קפוסקים נשמת
 ובלא ככל הלכה בקודש את שקב להדיא בשב ונכב קשיב
 בשך לעלמא אלא באמת ביה דאם ביה נקובה מרפה ואם
 יש ביה קודש אפילו לא שקב מרפה נקשב ביה שטרא מרפ
 דאמבין אם אין שם קורטוס אפילו שקב בתוך בשורה
 ויל בון שהדיאק כל מן שבפעם ממנה קמטקם
 משפטשם אורח אבל כל במאכל שיש בדיאק מעטבו
 אורח קמטקם ומשום קב מתעטע קודש במתן ואינו
 נכב אדמילתיה בילבך את אין שם קודש אם למאכל נקב
 שם מרפה ולא הנין עלאחר שמנת דחוק ועבר
 לתוך

כנגד קמחט לאו לאפוקי למעלה ולמטה מן קמחט
 דבא איתעם שטיקב וירק למען עלה יעעונו
 כפיאם אלא למענוט לכד ימין וקמחט לכד שמאל
 אובוקסך אבל באותו לכד מרפה אפילו אינו מכוון
 כנגדו ממש (כן כתבו קצת מלקאחרוש)
סימן לז חא"ר יאה שמתכאובך אטעבנות
 ופ' ז' ק"א שנת
 ב"ק

הדין וקמח
 כל נדונה
 ורבים
 שאר קרתי
 שטרא
 אם סוף
 ופ'
 משום דה
 קב שוק
 וכתב בשך
 אפילו הכי
 קויתמה
 דלא סבך
 כפי דכונן
 מבעט
 אם יש
 מלח
 קדוש שעל
 וכתב ק'
 ב'

ה' ה' וקדמנו ונחמנו דמוצרינו כנדי כנדי באמונו בשם
כל נודות נודות מלכאותינו

ורבים מרשינו מעד לעיל צבי היאך ענגעקרה
פסק ע' קרב עבה פסק מדובק דווקא דכשר
עלמ קרס לזכא השמא רמיטנות שכריכס בדיקה
עלמ עמוקו משאך קסא ללא מתיקעם היאך פב
אם סירכא וזאה מהבועא וק' וקה בועא קעומלית
וק' כלומי דכמו עסירכא וזאה מבועא טריפה
משום דהול תרפי לביטורא אף אפי בבצועית דיע
קבו עוק למירכא היוזאת מבועא וק' בועא וק' ←
וכתב קשא אפי היתה באגוז של ימין קמנוכה לדוכן
אפילי הכי טרפה ולא דמי לביאק ששקבה (ד' וס'
קויתק דפשידה משום דסבך וסבך אבל קכא
ללא סבך ולא סבך כגון בבצועית או בשאר דיטורא
כשר כבון שיעבו מראק היאך לא הוי אלא ר' זבון
מבטש וקשר

אם יש בה תריבושי דמטב וק' פירש שאין זו זאק
מחמת קב עהיה בריאק ומעלב קבועות וקול
קרום עלעב מחמת מכה בביאק אינו קרום
וכתב קדשכא שאינו מחורי שאך לעמושנן כמג
קס קבובים ואין זק קושיא כוון עלמ פירש
קש

של ימין צד
בין שבע
הבית
באר המורה
בעצמ
תה ארץ
ומע בספר
ואינו דוחק
שקבוע ב
בדמיקרה
אם תקל
לפי
לזכ קבוע
אבעבוב
כש בוטות
ענה ציפ
אבועא בעי
קאומא נל
כל קצות כנ

השם בעשן שהיו הקבובות ממע (א) יהיה שיהיה קיפ
היה והדמיה כגש הילעל מלכ עקל בע קבוב שיע
בישקם טקום (אין כל) עך ביקה עיל (אמנעא והן)
תושעו עמלא תדחוק אחת את חברתה ותבוקע מרסן
כל עק (אמנעא) לגיפת כניאה וכל דעומד לעקב בעקב
המלא (אין) אפילו יש ביהם גש חונט שעב בעה אכ
היו דוחקות זו את זו וגם כן אם קין טופכות זו על
השדה ואפילו מלואות מלז עה
דאם היא אחת ועליות כשתים כתב פתח גב אש
עפכ לעדי צדיכים גב בדקה אם יש ביהם
עפכ בכתב און לא דמייסין לעקוטר דהרי יאה
כש כעל עיקר
הנה ומו שיהיה במע שמפכיוז ביהם ופי פ דאם
היה מדאה מוגלח אעפי שהוא ממכאות א
העמותה נורפה מעשם דקול שתיים
צבולים ומתקים פי לא טקי מכים ומלחים דקול
כבון עבובים וכתבו קאחרוש טמן לעד
אם תהיה מלז זכום כל שיש לה פם כפכ לעכמה ותקל
היה כניאה וצין כוח וזא מהם כשמנקבם וגם ענה
של קבועא לבנת ביא גב כפעם
בועא על חסין נקמא מרפה פי באונא עכילונה
של

על ימין במקום הקמט " עק"
 בין שט באותם במועס דדנד באונות נתיב שבדורת בתי
 הקבוצה ואנשים דוחסות וחסות אבני העזי אפי

בוא דמנה יקב"
 בועט ומוע וק אין זה מוחש לדיט רבון לאפי תי
 בוש למלכ מלכה מעשם דקה אקלדי
 תי אין בועט ומוע עמנוי קש ומוע א
 ומש בספי נקודת קספי כיון עמנוי קש עמנוי עמנוי
 ואינו דוחק הבועט עכ אין זה מספיק להתי
 שקבוע בעכמה נחקה במוערי וכוון שקמנוי עמנוי
 בדמיקרה כש נחקה בבועט ומוע ומוע

אם נקל עור של קבועא אפי בבועט יחיה גרמה
 לפ שהעור העלמ קוא עור כריאק והתיחן הוא
 עור קבועא והול כמו קדום שעלה מחמת מכה

אבעבוע שנמצא בעיני הריאק וק יע מפרשים
 המעם מואמר שנראית מעט אצל המעבאית
 משב בוטות יע למוע למראית העין גם כן וכן זה קדמו
 מוע בעיני הריאק ויהי נכון מע בתוספות רבון עמומה
 אבועא בעיני הריאק מוסר לפרק ושיפוט הויס דפסית
 קאומיא וק לאסוף קחיתבם עכין אונא לאונא אצל
 כל קצות כריאק אפי מן קצד נקראים שיפוט הריאק
 שגפא

אמרה היא ששגבוקי קבממק אי טק שוכבת אלה תלעם ים
ואז לכל בצדדין היא תלעיה ומומדת ומוכח כל עקב
ואם אישום בשל מותי וכו' שאין טעם לבא שנק' א' אונ
הלשון רגוע וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
הקטנה דאין לשגבוקי א' המות שחובב קבממק וכו' ים
אלא טעם שחובב קבממק וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
באין שחובב קבממק וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ושממ קבממק במק אחרל דמממממממ ביה "

והוא שיהיה בהיקף מבצר מלאך כחה כן דעת
מורגל ועז' דב' ינו מוכאך בצר "

סירבת שהיא תלעיה בעיפוב אומא ולממק עבדי
וכה פפתח תלעו ונכאך לעין מעלא מוונלא
הדיק מעעק ונכאך שאין זכ בוועי בעיפוב אומא אה
שוע לתוש שמעו מוכאך היא זו ומחמת נקב באך אפי'
חלעם היא ולחות קביאך ונכאך דרך נקב לחוץ לתוך
קבממק ולכן נל שכיכה בהיקף קביאך לבאות חס על
מוכאך ונכאך חס ונכאך מוכאך חלעם היא ונכאך נכאך
קביאך ואם לאו דילדול בעלמא הוא וכל זק במממק
דקה אכל מוכאך עבה אמרתן כל קמממק נתממק אפי'
מוונלא ונקבך קביאך ונכאך ונכאך ונכאך ונכאך ונכאך ונכאך ונכאך

לעז

בוועא

לכחמממק

נקבממק

למממק

קמממק

קמממק

והגיה דפי

מימ

וארכבעק ב

ונהגו לה

וי

והדין קש

להעלות לק

עד שנשתת

אחשב לבא

בכל עטין

בוועא ואין ל

ואפילו מ

ק

בועה
היה אשכנזי בעבר אחר כלומר ונתחמו
היה בועה למעשה אשכנזי כן פירשתי ונתחמו
לכבודו של משה וכו' ופירשתי אחריו ופירשתי דווקא
היה בועה בלתי אשכנזי ממש ופירשתי אחריו
ואמרתי לנפשי כי יצא אשכנזי ופירשתי אחריו
קמחם בלתי אשכנזי ופירשתי אחריו ופירשתי אחריו
קמחם בלתי אשכנזי ופירשתי אחריו ופירשתי אחריו
שכרבו לעול

והיה דמיונו שתי אכצות פי ממוכות דבריאם יש
סימפנות עד כחוק משיפוט שתי אשכנזי בדקה
וארבעה בוסם
וזהו להמיר אשכנזי וכו' דהא לעיל פירשתי כי כתיב דמא גבי
פירשתי אשכנזי כהיתין דפירשתי עליו בועה
והיה בועה דשאת הכא דאשכנזי בועה וכו' דשאת
להעלות לקבוצ מופנים ואשכנזי שערבבו התימנות
עד שנשתתי מופתיה התימ שבתך בועה וכו' דאשכנזי
אשכנזי לבאות בכל שהם כמנועים להם קילבך מופת
בכל ענין ואין להקשות דהפס עמי עמוש עמוש היתה
בועה ואין לה בדקה ואשכנזי איסורא לה מחזיקין
ואפילו מליש מליש בועה עין בועה שערבבו בועה
קטנות ממשע אשכנזי מנון קתלמו מפיאה
ששמש

תעשה כדבר ה' ונתתי ידך עליהם ואתם תהיו כעמם זכית
 בדומה ואת עש "אלהי עממיים כמקלם בים"
 דניכרת מעמם פינע דבזור לא את דמקלם ה' ד'ק'
 כל עממיהם אסף אלהי חזק בעל מקלה מלכ'
 כל עממיהם "אלהי עממיים כמקלם בים"
 מנינה קעבתי מעמם לעת באמרום לבשר
 בעממיים שלא חזינו מעמם בק דנפח של פאק'
 אדנובו עממיהם בו נקב וק' אבל היא דממממם
 יא דממממם חנן ב' אעג לאית ב'ק'
 כי ענתא דאין מקיפן בבועי לעבדי לעממיהם
 סימך לח סא ריאה וק' סימן מר' אית
 קעממיהם כדבר' (ש)
 מראות באממיהם חלב עך דומן
 למממיהם בקשר' קין וקעממיהם סובה
 דא' במממיהם היד דומג למממיהם קעממיהם (א)
 על פי עממיהם טוב מרפח' אעממיהם קעממיהם
 יש למממיהם על סבתי קעממיהם
 אן י' וק' וק' פתח ב' וסמיהם היחוק כזקב או בעממיהם
 אן דמממיהם עממיהם חלל מין י' וק' קוא' (א)
 לק' דמממיהם עממיהם חלל מין י' וק' קוא' (א)
 עממיהם חלל מין י' וק' קוא' (א)

חלמון
 ב'ק' ב'ק'
 אעממיהם
 דלעממיהם
 אעממיהם
 דעממיהם
 ב'ק' וק'
 פוסמיהם ב'ק'
 דעממיהם אב'
 דק' לבש'
 עממיהם קעממיהם
 פ' עממיהם פ'
 חקממיהם כ'
 דעממיהם עממיהם
 חקממיהם חקממיהם
 א' וק' קעממיהם

חלמון ביה יפ' ביה בן מבוסל" כרפוב : והה
 לדבריס הנכונים מוטו " בלודן
 ביה כהבשף דכ"ג מבוסלת לא בעוזק חוב
 אנו אלמ מקנני בלולג אל לבנה " ומתום בה פ'
 דלפנמים אין קנות נפם בקל חלה " דכ"ה
 והשמעוד בה בידו על יד זק נפם שם קדוה " וכן נקדקה "
 דנש' לני שאומרי שאין מראות הללו עסקלות וע' בן דעת
 קח וכן דעת קדוה במקרא שבתה שאין מראות אלן
 פוסלת בביאק' אלמ פשהם בעג' בביאק' אכל כע"ה
 בבועות אכמחיס אין עשו מראק פוסל בהם וקנב נבוכ
 דקה לבש כראק ענב קדאה לא טיף כשמראק קדוה
 שמעית קבועא וכבועא עמיה "

פתיח ט"ל ס"א אין לבדוק אתה שום מנהגות
 מן קסטים נפ' מבואר בשם
 דאין בהיקה זו אלמ מדעבנן וכלמון
 פ' יא' " צריך לבדוק בבקמה
 וחי' אס יש ביה מירכא ואס
 נמכאת בהמה מעמיה ליה יסד' כלבדוק
 חקבים כי מהמלח באה פולחן דכך נקב בביאק' נחן
 המצות מירכא וכן טרבו לארונם " רח' אס הי' ירה
 פסוקה יתק' לשאר דיעותא ובלש' דממב' חת'
 ארוב ממקומות לא נופחין שבה מעולם לא גאל' ד'

בכחן כריאה במערה י אלף אר כן כולו לדי ביה שמשון
לדי שמשון ל
בחי שקרע במן בבהמה וכו' כפי זו מורה דת קיומם ממש
דגוב בבהמה במתקן כפדות וכו' כפדות כפדות
במהות אלה גמולות וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
למנהג ממש דמאמשיזן קבדה קומדות שאינם מלך
במלמד וכן אומר מעלה עובד לוי בעי מלמד בדיבור
לוי בדיבור וממנופין (או) אבל אם נאבד כריאה וכו'
אשר בדיבור חסא למעקר קדון קס כשמות פתב
בדיבור לאם בשלך אע איבד כריאה בממד לבול
שלמא דינו במבטל איסור לבהמילך דדכריהם
הגיה יוש מתמכין אם נאבדה ממש סבבא זו דכוח
דקצריכו חזל בדיקס אמנו אף בשל נבדדיה
דאלכ מה קושלו חסגם בתקנים דכל אחד ישלך
כריאה בשל בדיקה ואין זה כלל על טמטו ישמא
כל סך אפיון גרע של נאטוש דאמו בתיש עסקיט
ועוד קה סבבו לאס איבדה בממד אסריט לה מעתה
לשא למקס למדה
בדיבור אוי שחאל וכו' וכן נהגו בקצת מקומות כשמשון
בדיבור תרפס הגוי בקנה ומנשך אותה למעלה
בסקמן כסרדין ועעמא לפ שאין הדבר בפרע שגמול
נחמד

טהקת של
בכריאה וכו'
מכריאה וכו'
אוכה הכריאה
לוי
קדן קדום
דפיכה
זכאבד כרי
אבל ספדה כרי
קרקב וקהקה
קב ושלא ו
וכן וכה דל
סופו להקפיד
דריאה ש
כרי
אינו אלף מ
ולא כמז
הגיה ועמא
סידן
דקב ולא
הקדב והדי

טקת על זה דנוסה זו אמר שרא לא מוחק נקד גויני
בכירה: אמר אם בדור אכלנו שמה זית קטנה סתתת
למכור: ואלו ישתחוש

אורח המורה לנולד וכו' כמדת צדקה פרע קטש
למין פדחה כל טקב ואלעב לעלה ערפה קרוס
קול קרוס שעלה מוחמת מכה וסרפו לטהר יתעם דמדת
דפורה שהקרוס מולך נחוק וכו' חפציה לעבנה ענה
זכראבד כתב ומכאן שלא כמדון קויה מוחמת דקפב
אבל כמדון הקרוס באה מוחמת רב טעה ולא מוכח
קטב וקרוסמות ורעבה ומין טבן דע סוכא בללא
קטב ועל כמדון למרפה מעוס לעופה להקפנה
וכנה ובה דמיה ואם היתה כמדון הקרוס קולך מוזק ואין
סופו להקפנה

רצאה שנמצא בה עכס אמר כך קצת מונח על גבי
כדיאה מוכחין ודבה בעורה לבחבה מסתמא
אינו אלא מאכעות וכל שנפחין אורה ולא בכבדה בגי
ודלא כנה

הנה ונמצא טקב עם טרפה אעב לעימה רע אין
סוכא בלא קטב יע להקל במדון אפיו עם
קטב ולא מילתא היא לעולם בעתן ודמיה פרוס
קטב וקדע שקה הרבה פוסקים מכריכים נפיהה

כשקאונור

וְלֹא כַמְהָרָה
 בֵּן קָחוּם דָּק
 דְּפָרָה
 אִישׁ יֵשׁ בּוֹ חֶבֶד
 כְּמִדְּכֵן בְּלֵא
 לְעִיטוֹל אִו
 כִּב פְּרָח " א
 לְמִרְכָּא ש
 לְחֹד מִשְׁא
 מִשְׁמַע דְּלֵא
 דַּה"נ בֵּן ה
 אִם נִסְתַּפ
 קִין וְכ
 בְּחִזְקַת הִי
 שְׂאִין זֶק מִח
 יֵשׁ כְּטוֹבָא ל
 סְטִיקָא דְאוּו
 עִיבֹנִיתָא
 הַוְרֵדָא עֵש
 בְּב

וְלֹא כַמְהָרָה
 בֵּן קָחוּם דָּק
 דְּפָרָה
 אִישׁ יֵשׁ בּוֹ חֶבֶד
 כְּמִדְּכֵן בְּלֵא
 לְעִיטוֹל אִו
 כִּב פְּרָח " א
 לְמִרְכָּא ש
 לְחֹד מִשְׁא
 מִשְׁמַע דְּלֵא
 דַּה"נ בֵּן ה
 אִם נִסְתַּפ
 קִין וְכ
 בְּחִזְקַת הִי
 שְׂאִין זֶק מִח
 יֵשׁ כְּטוֹבָא ל
 סְטִיקָא דְאוּו
 עִיבֹנִיתָא
 הַוְרֵדָא עֵש
 בְּב

וְלֹא כַמְהָרָה
 בֵּן קָחוּם דָּק
 דְּפָרָה
 אִישׁ יֵשׁ בּוֹ חֶבֶד
 כְּמִדְּכֵן בְּלֵא
 לְעִיטוֹל אִו
 כִּב פְּרָח " א
 לְמִרְכָּא ש
 לְחֹד מִשְׁא
 מִשְׁמַע דְּלֵא
 דַּה"נ בֵּן ה
 אִם נִסְתַּפ
 קִין וְכ
 בְּחִזְקַת הִי
 שְׂאִין זֶק מִח
 יֵשׁ כְּטוֹבָא ל
 סְטִיקָא דְאוּו
 עִיבֹנִיתָא
 הַוְרֵדָא עֵש
 בְּב

וכלה במהרה"ל" כמין קדוש ב' פסק ואין חיל
 בין קדוש דק ארעב וכן לענין קדושת ארעב וכן
 כפירוש"ל" מושקרו"ל" שאינו מפורש אבל
 איש יש בו חבון דגו כפירוש"ל" (לגידן דמכשק)
 כמדין בלוי בדיקה נסרא מיעה איש ימלא קדוש משפט
 לעיפול או מחוד לחוד מבשרין לה שאין זה פירוש
 ככ פירוש"ל" אבל כדמב"ס אית לה דאין מילוק בין קדוש
 לפירוש"ל" עה"ל ואין לומר במקום שמבשרין אפי' מחוד
 לחוד משאך בפירוש"ל" כמש"ל בגם ב' דמלשון הקדוש
 משמע דלא מבשרין בקדוש אלא בהן כפירוש"ל" ממש
 דה"ל בין קדושים"

אדם נסתפק וכו' קטע דגוב בהמטע בחזקת דפסות
 הן וכו' לאורייתא וכל הנסתפק העמידה אצל
 בחזקת היתר וכמש"ל בגם כדמב"ס וכתב פירוש
 שאין זה מחזורי אצל דאיתרע חזקת בהמה זו עקפי
 יש העותף לפענו בעטן כמורא ואינו נגדע עשנו קלמן
 מפי' קדש דאורייתא לחומרא"

עיבוביתא דוורדא וכו' יש מי שכתב שאם חסרה
 אחת מאגרות הימין או פשמאל והירצה
 הוורדא ע"ש משלמות ודעתו כן בדעת שכתבו לעיל
 בפי' ל' הש' לוורדא בין אורא ואינע

אמנה נאמרת לכל מקום שהספק יש בו הוא מקום
הבטחה לגבי הנשואים כמדתן ואף מה בכך שבאורח
החיים המצוי במקום האותו איך כדור
אבל יתרת בדרך האות יש לה דין אומל (וכסדרן כפי
כך עך' דכתיב בהם קדמכם עשאלא בההיא שנתא
על שבעים הש' נשיתא פגיהם יש לה קדום קלפי קאמלא
אין לאותו קדום עין סוכא דכדי דנשיתא אבל אם
היה קדום לצד קראש יש לו דין סוכא " פירוש
פ' ולא מיהת לה בהקדק "

היה יש מקום אין האונות ופ' פ' לגבי אם נמכרו
האונות לגביית דווקא לא מעכפנין אלא אם יש
בהם פלגא אכעג' אבל פחות מעג' כעג' "

דברך אם נמכרו לשומן תיורד אם חיו דבוקים כל גמרא
והטעם הוא משום דלגבי אם נמכרה לגביית
המקום כר' וכן נמי גבי קשדקה המקום כר' ורקב
דביתו יהו' אבל לגבי שומן שאין מקום כר' בשומן
דבוקים בל' שום פילע "

סירכא היצאת מהכיתה ופ' אש' לנדע' מע' דאית
לה אין סוכא בלא נקב' אש' קט' כשירה
משום דאין זו לא קדמיות ליתא ולא במקום נקב' "

בין אש' ופ' "

היוצא

מכ"ך

אחר

כ"ך

כ"ך

משום

נסירכא

דמאן

בדופן

קלטה

כל

לא

שתתק

אלא

המכא

נקב' ופ' "

אלין שבהמות עבדאל כתר בעדבני שאר העבדים
נולמן עבר ולקחין בעג כפי מנהגם וכן העלה שר
אין לוקחים כלום אצל עבדיו וכן עשעש עבר
מן קבוצה ומן העלה אן לוקחין לנרא בהמת ישאל
ללא חלקן חזק בין קפסר מצובה להפסד מונע
בזוב להשקות ובהמה וכן כרב כלל בו עבהמה
שלה הושקה מים קודם שתינוק כולל מכלל
פירכופ וכתב פשה בשם אביו סמך למך לאמרן
במון בדיה משקין ושוחטין את הביתות וכן והקשה
למך למר משקין ושוחטין תנא אגב אונתין
קמלן דשק איש בהמיתין לשחט משום פירכופ
למשכא ופריך ללא כדפי למפרש דמשכא קאת העור
אלה משום דבהמך מלואך פירכופ
ינח מי שכתב שהבנדק ינעם ידו וכן כתב פירך שאין
זך עקר אלם ינעם ידו בגחף וכן כתב פש"י
עיתמועך פי פשעל דוקנים אחר ענה מעך לבדוק
בדוק ובפשוטה לבאות אים אינו מוכבץ וכן אונתין
שממנעבם על סמכותו עבה ועל יד לפט או חול
אלבא דבאו עלבא מאכלין ערפה לשמש ומשנת
בא שלים למנעך קנרדא משום דהו שלים במדון
ואין חילוק וכן כתב

כתב הנה
קשעא
והעלה
כמאיתא
ונק כפי
על
שאר
בהוצאת
שכא
אמר
פ
קאמר
עש
שכא
וינח
וקה
ותמא
קפא
דמא

כתיב הנה לאף הנה און לענך במקדוה הנה אף און
הנה און אמה שונת
והענפים הרעם . לך קח אלה אעלה לך . רבעון
ככה פשוט . הן שנת ועדן . וזה באכזה וזה
כחית תא בהמוך וברוח . אכל בנהו ושלום אף און
און כש . שמוך נקרא בשם זה (עלה כלשון בנה און
און על . למעך בהם .

נשאר אשון כחמן וק' פ' שאול הבונה חכמים ודומה
ובמנה וקעבור קטנול . אן העבירה ק' פ'
בה וזאת ידו (אף למאן דמיקל במיעד ולמנה ק' כח
שמה בעבורך בידו בתורה .

אמר קבולה וק' מניה שבא שנים בבב אחת וכלמ
פ' י' אין טאן עדות . לאו בזק אחר מ' דבר
קאומר ערפה כשם . ואין דבין על אחר ערפה בלוק
שם . ואף כשתקבלה עדות בל' ב' כשם . ואר תר
שבא בול אחר . ואין דבין על א' במקום שם .

וינש הולקים ומכעין אף במק אחר מ' ונקמן קעמר
וקה מ' כבהמה שואבדה הכולא וק' כתר קפה
ותמא שלא כתר בהנה דלדין דמחמיין בנאבדה
קחאק . ג' בהנד תר ק' יש לתק . ונשש שך דלא
דמחמיין בנאבדה הכולא מעשה ללא עבדי תיקון

כבט

דבוקי אבנא באחד אנדע בעי הינה ואת אומרי מידיסג
באל מר לעב מר ואוקי בקהמק בתוקתה הינה דהא
לבוט צעמטק קותרה "

בליהר אים טצאיים גליים וק' כונב גלי אעב עטאכדג
הדיעה מוכשפין שאט הקבא טון עהטח אאלה
קבו הי מתיז "

ר' אהרן עשקבה במקום מיתוך וק' בעמלא אמכו אכ
נסף כיאק עשקבה לדופן מנתמטה בשכרה

ואוקי מלא במקום רביתה דהיינו במקום מיתוך באונות
אמה רבנא והוא דסבך בעגלא וחדך פ' נאחז ומסובך
היטיב כמו אמר מסובך ולהכי נקייט סבך ולהי נקייט
סבך וכתעופת רב עליה גאון דבין סבך ובין סדריך
כשרה " בבגשר ובעצם וק' דווקא כשתהיך רוב
המרכב אל הקצב ומיעט נבד קעט "

אם באומלא נסרכה לדופן וק' אין מילנה בין אים פטי
גראית מוכשפין ומעש פול אל הדופן דקא קטע
לא קו מעש הגנה אלמ מעש דהלמן כיעותא בדופן
והי בנייה על זק סתב ברדבז "

וד ווקא פסחב לדופן הוא דמוכשפין קטעם סתב
קראט דדווקא לדופן עקוא חבב ולח ותא מוכש
אבנא לא צעאראי צריים "

מכב

מכפה מו
ל
והיביש מ
סימנ
על כראש
סופה ו
במילדוש
מ' דמש
מ"ה בעמ
וכן כל נק
קז מותפ
חויז מ
ללב עמ
ולקחמיי
ניקב ו

מזכה זו שאמרו וכו' (כן אם נשבר וכו' אע"פ שקרוב
לא מיקל בזה מ"מ לא שבקי פשיטות דרש"י
וקד"ש מ"ט ספ"ו

סימון מ"ס הלב יש לו חלל וכו' אבל
אם שומן הלב וכו' הרי
מעמע במדא ללא ממשעין
במדא אלא חלב קנעו ברובע
דהיינו חלב הקרוי שגלג נחכא לכונו לפי
שמינו מחובר ללב אלא שוכב עליו ככובע
על קראש אבל שומן הלב נכמו במחובר בו גר"ל
סוף וכן יש לדקדק מדברי רתמטור וקד"ש
בחי' דעין ומוקד שהבוא קד"ש ראי' שקד"ש על קמח
או למשמע מעם דמתימת שומן לא מניהטא וקד"ש
מ"ה במחשע קד"ש כמ"ה קב"א אבל הקמח סוף
וכן כל נקב הדגד וחלב קמח באי' סוף אית
ק"מ מותר

חויץ מקלבלב וקרוי שעל הלב כולו איש סוג'ים
לפי שהם קשים ע"כ כקב קאוז דא"פ שומן
קלבעמו אינו סוף ומ"מ יש לתוש לבדיר
ולקחמיר בדב

ניקב ולא קנע לתל וכו' כקב בהי שאם נקב
נקב

פקב מוטלם למו רעא קבע לתלע כעפיה יוכן מכוואר
 בדרג קלן במעשטן דאלו כעדות וברופ קוא
 זא יקוץ עין א מעי
 דהיה אין סופ ולקוב אעפ עלכאונה יכאק שאין
 טעם כלל נמק לא עבד אמרנן דכל שמוט
 לעקב לעקוב רמז אין אל מנה היכא עמיכא כיעורא
 וכואר נאכל במנה עמנוט עי קוץ או מחמ כל סמ
 קלם נקיב לטא העותא כלל אעפ שמוט לעקוב מנה
 עשי דומיא לדבר מצינו באלו עריפות הלעט
 קורט על חלית מרפג וכלקמן פ' מו ממש דנקב
 דקאמר סתמא משמע אפי' שתמג תבך שאכלת
 משום שמוט לעקוב והכא כוונתא ובאמתיס כל חנה
 עפ"י שאט הרפ דהוי סס וקיל לבטן דוואר סופ
 לעקוב ואין לנו להוסיף על המרפג ולעמות קוץ
 ומתא לקורט על חלית ולעטן קלבה איס לי נמא
 בלב בכל גוואל כעפיה אפי' בתורה לצד חלוקת
 דכין למשתסן בסימטול דבא פאן נמאית
 היתה ואין לנו בתעשות אמיות זהו דעתי בוק וספ
 בון קבלת מעשג שנמאא עאס בתוך קלב וקבעיות
 נכמי הדוג לפ שרך נמאא בלב שמתקעק קרס ונע
 לעס

לעס נא פיש
 וקאלמתי שקב
 בהמה ומעש
 בזה אכל
 חיים ועלמ
 ללב במו שא
 עלמ קחכס
 פראק מסס
 מחמת קיש
 בהמה שגמ
 עד שנדע ש
 צדדיו גמס
 מעשג בא
 כולו בתוכו
 והכשדתי
 ביחול קל
 מוח
 דכל להבוי
 בעוף שקב
 שמעטן גב
 שומן ה

עצם ואי פשע נמוכא כח בבקמזק לפעננים נבד
וקאמתי שקבלתי דווקא בצבא ואין ללמוד לממזל פשעיה
בהמה ומעש כמש קטמרים נשי מלפס וקמזק מוסמדי
בזה אכל מלאך צמח שעג בשמים וקל כל מוסמדי
חיים ועלהם עכס בלב לבוב גולגולתם ופחד כחיונה
לבב כמנו שאכ איבבים שפוצרבו עלמית אלא קומר
על זק בחכס קצום טלם אהיה בק בחכמת קטובע
טראק מספנו שחבר וביאר לנו שקעבס אינו בבי אלא
מחמת קישו קדם כמש סח אלא ביה שמים ומעפס
בהמה שגמלא בלב שלה עכס אין בכו כח להרתיק
עד שגדע שקיא מין מש קתכס קנא ומעיה עכס עכב
כדדיו גמס ואין מידוד בשום אד להשכי כרוב קר
מעעג בא לה הנעול שהיה על לבו כמז מלא מלי אהב
כולו בתוכו וקלפתי אותו וברקתי אותו ולא היה בו תק
וקבשתינו

ביתר הלב וב מקו דעת כל הפוסקים כיון דקתי מדע
מהפך אם טקב כש אם נמכא ויתר כעול דמי
כצב להביא ראיה מהא דתני באבן מרפתי ואלו נשיות
בשמי טקב הזפק מרפתי כ אומרי אפי טעב ממעלות
שמעשין צב מרפתי דקתי טקב כש שמל
משוכן הלב דבוק וק צב מרפתי דמיה במוד פשע
כלבא

באי סופן ונפרך איה ואית חד שיעורא קורא דפשיטא
דנפך באי טרין קורא בש טרין משפוטא אלתא משפוטא דל
באי סופן בפשיטא באי סופן שבטין באי סופן
ואם צעו אלו בש זיתים מרובה והאם צעו דשקא
הזיתות תלו בבי זיתים קללו אפי אפי נשמה סבד
אם מרפס ומרפס לסיקב קבל ואין זק מרפס דבטק ותא
אין צד חול אין צד לחץ אלא כמו שבא לענין אפי
פי מרי ולא אמרין דסופו להקפיע נפ בשקא קורא אפי
נשמה ב' זיתים קימס כשיק

הגה יא דכד שקא באין מריפה ממא אפי דק
מזן כיא דמייא באופתא ברלעלפי בן

והרב ב' חולק עליו ונראין דבין דגווקא שהוא בש
המזמן לביאק בשנים דהו כעטל דמי ונבלל שמה
דמרישתין אבל קשא באבן דאיתמה ב' כיאק מרל
להעבקי ב' סבד דאין לנו מרפסות אלא שמנו חזל ואין
לנו להוסיף במרפסות

התליע קבד ואפי נשמה קבד ולי נשמה סופו דק שט
זיתים ומתולעים כשיק ומהו דווקא שהשט
זיתים של מרפסות מסרון נקב התולעים אבל איש סוף
שט זיתים עם נקב התולעים כפי חסרו משט זיתים וכל
מלפני דאלו בשביל שהוא מרפס יקיה נדהא טרין
משפוטא

אבל
התמכר
בממון
ממנו
באק
קנין
סוכא
ספק
ענקי
במצי
ישבו
הפירו
כבדים
מכרה
אם
הפירו

התמכר
בממון
ממנו
באק
קנין
סוכא
ספק
ענקי
במצי
ישבו
הפירו
כבדים
מכרה
אם
הפירו

אבל

אברל אים נמכנה במורכב וק"ה הענין בין דלמן פסוקו
מחמת עמדותיו ק"ה ע"ה מנכסו ושמרתי הגנת
התעוררותי חבב אמת עבולדתי ע"ה ק"ה או מרצן
במיון נ"ה כרע ע"ה נמנה מוחם ב"ה ונפנה אמת
מחם נמכא מוכד ב"ה ע"ה נמנה ד"ה ונמנה ס"ה
ב"ה מוחם מוח ע"ה ע"ה כ"ה ע"ה אברל אים נמכא
ק"ה אמת מוח ב"ה נמנה אמת ע"ה ע"ה
מכא או מכה אין לה ע"ה ונמנה ד"ה
ספק מרפה ואפילו כולה נמונה בענין ק"ה
דח"י ע"ה ע"ה נמנה א' מאיב"ה ק"ה
ע"ה יבהן במשהו וא"י מ"ה בין ק"ה נמנה או נ"ה
נמנה ע"ה כ"ה ונ"ה דכל הי"ה ע"ה ד"ה
כ"ה ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה וכל פ"ה

יש בו קולא נמנה
הפירוש הוא על פ"ה ז"ל ופ"ה דכל הי"ה ע"ה ד"ה
הוא ומה ע"ה ונ"ה אים נמנה
כ"ה אפילו א"ה ד"ה במ"ה מ"ה ונמנה מ"ה
מ"ה ד"ה ע"ה ונ"ה מ"ה א"ה נמנה ע"ה
א"ה נמנה ע"ה ע"ה ע"ה ונ"ה מ"ה
הפירוש ק"ה הוא על המ"ה ופ"ה ע"ה ד"ה
ע"ה הוא ומה ע"ה ע"ה ע"ה ונ"ה

ארז נמצאו שני כבודים ^{מלך} במקום מורה ומקום חיותי בשנה
 דהו פולו זמל הקבד ונעתי ידו כדתי במקום מורה
 דכתיב במקום חיותי אכל אים לבוקים במקום מורה
 אפילו ארעם לבוקים באמצע מרפה דחוי פאלס שגל
 קנא ומקום חיותו וכן לעין גמול ארז צמחא שני עמול
 לבוקים בעבו מרפה ואם במקום ברך בעצם וסבן
 נמי אים נמצא שני וארעם לבוקים לעיני מרפה
 ונהרמלכן כעיה //

הפידוש קשע הוא על קושא ופל דכל היתפ טעול
 למי קיינו סאלו עמל קוא לבדו ולפי אים
 נמצאו שני פבדים או שני מחולס כפי ומו קולט בדורה
 וכתב פמך לעשן הטא נקעין ככרה רע
 אבן שנמצא ככד של בהמה טמון בעש וסבד כעיק
 לפי שש מרפוף ממנות המאכל כל לכבד להקפוז
 שם "קרב פמך" //

סימך מב' סא' מרה שנקבה ופ' ורה' כא
 דאיכא למיתל במסין
 או ביעא קמבאח תלמן כדלעיל
 על לא גבי כיאה ואם קבד
 סותמו לעקב כתב קממבם שאם לא נמיה הנקב שהוא
 סמוך לכבד מרפה ואם נקב קבד סבדק מרפה
 ועל

נטולד

גמרה שני
 כדך אים
 מאמר שני
 סגל הכ
 ושני צמח

בעשמה
 טעמה כ
 דבעשמה
 קבא לא
 לממנא
 ואם הי
 אל

חיבונן א'
 כשר //
 כתב קי
 למ
 ולא הו ש
 המים ול
 ואין מרפ
 כשירר

נפולדה ביו ז' בן שבעה צד או מחמת חטא משה
 וקצת קאך פתח מחמת לקחן שאם חסד ה
 המדה שיעשו בלבד ואם יש בו טעם מה פשטה
 בדרך אם יש בו טעם מה מלך בני ישראל עליה
 מאתה שהרבה פתקים מכשכין בעלה המדה
 בעל הכסף שלה פתח
 ויש צדו בלענון הקד מלך מושב במלך שאמרין יעשו
 גו' והוא אמרין יעמטו ישראל יול' הדין
 במשמה בעלמה כל שהיא מיהט משאר הקס קד
 טעמה מכובה לענוס יפה אם יש בו טעם איסור
 דבמשמה מועעת לא ירגש ואח' לעכל איסור אבל
 קבא לא הדין אלף במשמה מועעת ואם לא ירגש קו'
 לחומר
 ואם היא אחת ונראית בשתי כתב פתח עלאו דווקא
 אלף אורחא דמילתא והיה אם נפרדות זו מזו ומקום
 חיבונן א' (בשמעיה מצד אחד ושנף אל' ה' דרך חיבונן
 כשר"ל)
 כתב בדיקש מעשה שקיהו בוטא כמין כיפקטן סמוך
 למדה הלנה בפומפון סמוך לה כדומה אכבד
 ולא הו' שפכ להדי' (קדענו הדועא ניכאל מים מים ונעמו
 המים ולא היו מים) והכשרת דלאו מדה קא לא בועא
 ואין טרפות בוטא אלף בדיקה
 כשירה ומלך שלם נשפכה חמלה איפסי מדרגות
 עוב

עוזב הלמה

בזמן כוחב אכבננ ואעב דלקמן גבי מעשים בטיב
כוחב אכבננ למעלה ולמטה יול דשאט הידעס
עכביך קמאכל לכאית מעשאך הכא שך
אז שפב להדדי ואעב דלעיל גבי אה אמנת איתבא
דאי שפב להדדי ערפה ואס לאו כעיה עכזט
קבס דתיטיין עמא תקבו בסמלונות מעשאך גבי כבד
אעב דלעיל המימלונות כעיה " כתב בספר אמ
מגב עתכוננה והכיס תלו במקומו שתלן דרך
בסימלונות נעטבה המנה ולא דרך הנקב ומסתברא
דקול דינותא וכריכה עיחה ואס נפוחה ולא היה ביה
נקב איכא למיתל טפ שנעסק דרך בסמטין מלאומי
שהעלה הנקב הקוס ואינו טב "

גרעין שנעבא במנה וק קענ פנה דאס נעכארת
מחט במנה וביא פמוקה מנעשן על זית כל
עשתה קמנה והיא שלמה כעיה דומיית דיאק (אין
תולק בין קומא לבד או לבו בבל גוונא כעיה "

סימון סא " ניטל המחול וק " נקדע
קמחול פ במקום

קעב יאן ליקותא פ שהכעס
לקו מחמת קעטי מעש דמשבון
לכ כאלו נתמסמת דאין אט בקיין בבש שהכנסת
גורו

גורדו א
מחמתין
במחול
המחול
סימן
צכך לה
שלא
גורדו
בר
מכת
אמקו
אכל בע
אבננו
וכן קמס

גורדו' אכל שינוי מכאן למוד אינו מוטל בעמול' אש
 מחמדין' הטעם דכל כבודו קמאין דאמר כל היד
 בעמול צדו הוא ומקומו עמו' והוק' ליה צד
 קמול' במלכות' אש
 טימך מר' סא' אש' בוליות' וכל היד
 בעמול קמ' וכן אש
 שקבה' כתב באוק' דוק' עכ
 גרע' מטרמסמסה' וכתב מיהו' ממשמעות
 קמסמ' פמשמע' דאין חילוק' וכל מעשה
 צריך להפיר בדבר' עכ
 שאלת' במקום הלובן' אפי' בטרמסמס' כשי' עד מקום
 חמיץ' ומקום חמיץ' בכלל' כשיה' אש
 מצד הלובן' ועד בכלל' אכל' אש' העש' הלקו' צד
 בתוך הלובן' כשי' פח'
 מזכת' חרב' וכל' כתב בין דמיה' כשקדעג' לשש' אכל
 אש' עתהך' ולא נקדע' לשש' אפי' קדע' קחיתוך
 למקום חמיץ' עכ' עשה' כתב דמדת' חרב' הינו' בבח
 אכל' בעתה' כשי'
 אבנים' כשיה' דמשס' ונדוס' לעד' הערה' וכתב בין
 דמזק' משמע' אפי' אבעס' במקום חמיץ' כשי'
 וכן קמס' קמ' אש'

ואיך

וְאִיךָ תִּחְזַר לְהַפְדִּיקָהּ זָרִים קָבְלוּ אֶת כָּל דַּעְוָה הַזֹּאת
 חֲנוּנָה מִלֵּךְ וְכִתְבֵהּ דָּבָר מִצִּיּוֹן בֶּן בְּרִיאָה
 שֶׁעָקְבָה רְדוּפֵי מוֹתֵמֶה אֲנִי דִקְלוֹם עֲנִשְׁכִּיכָה מֵרֶפֶה
 הִי תִהְיֶה אֲנִי כִּי בִין עֲחִידָה גִּפְסִיכָה לְמִן כְּשֶׁרֶה
 קָבָל נָמוּ אֲנִי עֲנִימָלוּ עִי מִלֵּךְ כִּשְׁוֹ וְעִי סִתְבֵה דָלָה דָמִי
 לְבִיאָה בְּלֵל עֲרֵבֵי בְּיַד הַזֹּאת אֲבָל אֲהַדֵּר בְּבִיאָה לֵה מֵעַרְפֵי
 אֶל וְלִעֲבִין צָבֵי דִיאָה עֲבָל כִּי אִהָּ שֶׁעָקְבָה וְלֵאמֹר תִּפְסֵךְ
 לְדוּפֵן וְיִסְתַּם הַעֲקֵב אִיחָה לֵה הִי יִנָּן מֵעַרְפֵין וְקִאֲרִכּוּ בִּזְרָה
 לְמַעַלְתֵים וְכִתְבֵהּ כְּשֶׁקֵר קִנָּא כְּמִלָּה קְמַחְבֵה קִנָּא קִאֲמֵת
 וְהַקְפִּיזוּ הַכּוֹלֵוֹת הַיְתִידוֹת כִּתְבֵהּ פִּיךָ דוּקָא אִם עֲלֵשִׁיךָ
 אִינָה עוֹמֶדֶת בְּעוֹרָה עִם קִשְׁטֵם אִלָּם שֶׁנִּמְצָאָה
 בְּמִקּוֹם אֲחֵר אֲבָל אִם הִי עוֹמֶדֶת זֶה אֲבָל זֶה וְלִקְרָה אֲחֵת
 מִקָּם וְלֵאמֹר הִיא מֵרֶפֶה דְמִנָּן לְמִאֲלָךְ דִּהִי תִיחָה קִקְעִינָה
 כִּי לִמָּא שְׂאִינָה יִתְרָה שֶׁהַקְעִינָה וְקִוֵּל לְמִקְרָא בְּכּוֹלֵוֹא
 אֲחֵת וְעַרְפָּה אֲבָל עִי סִתְבֵה דָלָה יִדְעִינָן מִי דִּהַכְּעִסָּא
 לְהַפְסִיף בְּמִרְמָסֵי דוֹדָא עַל כֵּל אֲחֵת יִשְׁעֵם יִתְרָת וְכֵל
 שֶׁנִּשְׂאָרוֹ שֶׁעִם כֵּה לְבִתָּן אֲמִרְטָן שֶׁהִי תִיבִית קִקְעִינָה
 הַדּוּבֵן בְּכּוֹלֵוֹא סִתְבֵה אִלָּם עַד שֶׁעִי עֲלֵב לְלֹבֵן שֶׁכְּעִינָה
 וְכֵי זֶה בְּמִקְ עֲבֵר לְקִוְרָתָא וְלֵבִין לֵאמֹר
 לְעִקֵּם עַלֵה מֵרֶפֶה דְפִשְׁקָא דְאִוִּי תִּיא לְמִמְרָתָא
 אִיךָ מֵרֶפֶה וְכִי כִתְבֵה מִקְרָעֵל וְכּוֹלֵוֹא יִשְׁ לֵה קֵל קִצֵּת

יִתְרָה

וְהִיא בְּעַ
 מִלֵּךְ אֲבָל
 בְּמִקּוֹם אֲחֵר
 שֶׁנִּמְצָאָה
 וְלִקְרָה אֲחֵת
 מִקָּם וְלֵאמֹר
 הִיא מֵרֶפֶה
 דְמִנָּן לְמִאֲלָךְ
 דִּהִי תִיחָה
 קִקְעִינָה
 כִּי לִמָּא שְׂאִינָה
 יִתְרָה שֶׁהַקְעִינָה
 וְקִוֵּל לְמִקְרָא
 בְּכּוֹלֵוֹא
 אֲחֵת וְעַרְפָּה
 אֲבָל עִי סִתְבֵה
 דָלָה יִדְעִינָן
 מִי דִּהַכְּעִסָּא
 לְהַפְסִיף בְּמִרְמָסֵי
 דוֹדָא עַל כֵּל
 אֲחֵת יִשְׁעֵם
 יִתְרָת וְכֵל
 שֶׁנִּשְׂאָרוֹ
 שֶׁעִם כֵּה
 לְבִתָּן אֲמִרְטָן
 שֶׁהִי תִיבִית
 קִקְעִינָה
 הַדּוּבֵן בְּכּוֹלֵוֹא
 סִתְבֵה אִלָּם
 עַד שֶׁעִי עֲלֵב
 לְלֹבֵן שֶׁכְּעִינָה
 וְכֵי זֶה בְּמִקְ
 עֲבֵר לְקִוְרָתָא
 וְלֵבִין לֵאמֹר
 לְעִקֵּם עַלֵה
 מֵרֶפֶה דְפִשְׁקָא
 דְאִוִּי תִּיא לְמִמְרָתָא
 אִיךָ מֵרֶפֶה
 וְכִי כִתְבֵה
 מִקְרָעֵל וְכּוֹלֵוֹא
 יִשְׁ לֵה קֵל קִצֵּת

וזהו בעוף מבעמול . מעט עבתה מקדש לאו לאו
 סמל אלה עד שיעש לגור . עבדות העוף כס סוה . יצ
 במל . ואעס מנינו . לבנו מעשים .
שימח מו סא . יתפילו . יתה עבדן סוה מחין וכו' .
 בוא קנל הונעו מבטע .
 וגרדין אותו בתורה מה . וכתבו
 קפוקים . דקה אס עלה בה קדוס
 ונסתה איתו קדוס . ונחם חלב טוקר
 סוקס קז בער שפות . ככ קדמס .
 וכתב האוק דוקא בדבר שטיבת במשהו . אבל בדבר
 שכביד שעורר לטיבתו ולתפוטו כמל טיבת העמול אין
 מועיל בו בער או חלב . והעטם בדבר שאינו אופר שא
 אף אס טקב לעמול . לכן סוקס חלב או בער . לפי שאס
 ישאר מעט ממנו פער . אפלו אס יהי חלב או בער
 סוקס . משאך בעמול או כוסא בו אעט שישאר בו מעט
 טרפה . אס לא שישאר כעוב דע זקב . אף אס טקב
 לעמול מה מועיל בו חלב או בער עכ"ל אפי ישאר מעט
 ממנו יהי טרפה . וכא אס לא ישאר כלום . ככ עך ועו
 ולא דמי לתולתית . דאעג שיש שיעור לתפוטו בעמול
 קדו כים . דק"ל בער סוקס . וזל דעמט הדס קואיל ודך
 תמאכל הוא לידד למעה . אף כשה ידוים מעמולן אותו
 עוב אינו יוצא לתל

ויבנה לעצמו מערה קבוצה
 ויבנה לעצמו מערה קבוצה
 ככבדתיא הוא חתלחולית והעטש עמלב שלחם
 אינו מלהלית היעוב והעוף כל עומק שלו מותה העטש
 לבעוף לא מלכינו פנגדו גמול
 הגרה באותו אבני פ המותה דווקא בחלב אמלכין
 כך אכל הקשר נבאק פשוט שפותה אפי בשג
 אכל אחד (ואיה עקי יראה עתקבה ודוסן סותמתה
 כערה
 ואם בחזינו ופ מעמע כל עיוע שלא נהפכו
 כש ככ בטורי אכלאס בחזינו קורס שתי ופ
 דחיישינן שמא נקב פ כדחיישינן במורה
 דמתוך שהלכין בהקיפו וקדומויך
 יש לנו שמא אוכלין ומעקין דחמון ונקבה והנקב
 במשהו אין להם בדיקה זהו דעת קרן והמחבר נמשך
 אחיוי אכל בהנהות עף פסק שמעשק שנמצא מחמ
 בדופן הקרין למרדן ולא נקבה למזן וקבשי דאורחיה
 כך לכנס דרך חלל קושט (ולעטן דינא נקטוין כדפי
 קאור ט הגאוש דכל שאינה תחובה בדקין פשרה
 אכל אס היא תחובה מרפה ואפי למאן דמחשו
 בממס בטקב מצד אחד התי העני עב אבכ
 בדקין

בדקין ופ
 חושנין ע
 בתחובה
 ש להעני
 בשם יפ
 כפי
 כפי
 רוב
 וכפי
 לכונה
 השלמ
 ומן אותה
 בין הכל
 שרובא
 קדוה ב
 שישאר
 דנא נקי
 בשם ופ
 דנא כפי
 הדבוק

בדקין ומורה העור דק כיון שהמחמה יתחובה בדקין
תושבין וכן כספמיהא חרוש בהכשר במלאכה וכן המוסר
בתורה אבל לא נמצאת קניינה מלפניו וכן המוסר במלאכה
ש' להענין ד' אצבעות ש' הוא שמהו בתורה באמונה
בשם יופי היינו אצבעו ונביאן קמח' בס' ו' בתורה
בשם יופי ש' אומיה' ופך' עקבה ב' אצבעו וידד' קרה
בשם היפוח דעגד אצבעות' ובעג ב' אצבעו ונה
דבב' רחבו לשון המור עד שיטול כבוד של אצבעות
וכך כש' אינו כל כבוד באורך דקיינו ש' מלאכה
לכונה לא רכב אורך שתי אצבעות ומשהו' שגוף הדבור
השטל מקום רחבו הדבור בין הידיים היינו ל' אצבעות
ומן אותם ל' אצבעות כל מה שגוף איש עמל הדבור
בין הכל מופטה ואם לא עמל כבוד בין הכל אלא
עבוד באורך עמל רכוב רחב כשיפה' וכן עמל מקום
הדבור בין לא עמל כבוד ממקום הדבור לעולם משענה
ש' שאר רוב שיעור פה הפוסה' וכתב פה דל' עט'
דנא נקטין כמבתי באמרי' במשהו כראיית קשור
בשם' וכן פסק המשבא והב' ואין להקל אפי' בה פסק
דלא כשה שמוקל בשם' ופ' שלמולתה מוקל ממקום
הדבור שלעולם משענין ש' שאר ש' יבתי'

והב' נקטין

מגמ

ד' ד'

סימן כ"ז ס"א במעו העוף איתא בשם
ש"ת מעשים בבקמק
מכירה וכו' בעוף כצדקה
ואתא בעוף זמטן דבין ליה
ואלע דלא משכח ליה כבביל ע"מ
בעוף דכוכן משא דמזן הזמק ע"מ
בכרובין קנה על מעשים אמר והוא קנה לה ב"ב
מיני (ובאש בקרבן) וזא"ס ב"ב מעשים גמורים
ע"כ "נמצא על שני קמא מופת בעוף כל יתת
בדין (ולא עזא בתרא כשאינו כדך להיות בעוף
מלפניו) דמברא זן שהביא המחבר היא סכרת דממ"ס
יש בה משמעות בעוף לחומר כפי קב' דרש' שכתב
בין בעוף בין בהמה (לפיז מ"ש בשם וכו' בעוף
כש"כ קיינו ב"ב מעשים גמורים לא על עוף כיוצא
מן הברד וא"ל בבהמה ע"כ) ודבי הטו' א"ע גדול
אבל מלשון פ"ב משמע שהדין בדב"י פ' קמא דרש'
דכתב במשע בעוף יש חולקים ופ"ל דא"ל נמצא
בעוף כפי מנהג ש"ת מעשים מהחלתו ועד סופו מרפ"ק
(לפיכך יש להחמיר בעוף בכל גוונא) וא"ן להכשיר
זולתי שיוצא ממנה בעוף היוצא מן הברד וחומר ומע"כ
וא"ל אינו שלם למעלה (למשע כדכתיב) אצבע' כע"כ
לפ"ל עלמא וכב' קכ"א

וכן עיקר
בעוף
דאמה ל
כ"ז
ד"ה כיוצא
מק"ס
משמע
ב"ב בהדי
דבשעוף
ה"ס מ"י
ש"ס מ"א
שמעמוע
דב"ה
למע"ל
ולא בע
וכך הו'
בעוף
חזר וע'
אם ברא
והתעבד

כ"ז

וכן עיקר עטל
 בענין הולאה מן קבר כתר פנה דווקא שוואא מן
 הקדיבה ומן קהמבין (ועכ"ל דזקו מעש יתר
 דלמה נפץ מעשים וזאת אי חצל אי וזא מן הדקין
 כשר כון דמן הקדיבה אינו וזא פה מש אחד אף
 דה היווא מן הדקין לא משב יתר אכרעז כתר נבל
 יקרה שוואא כענף מן קבר טרפה ואין חילוק וכן
 משמע מלשון קמחבר שקראו כענף מן הקבר (אף גיב
 ב' בהדיא וכן עיקר בין בעוף בין בבקמה ואע"פ
 דבשפף שט מכשר בעוף אי יאן ממלנו כמן נעשים
 הרים מירי שחוסין ומתעבבים עם הקדים משפך קב
 עהם מעבדלם על כל קשה ופגן ודבריהם כעג בלש
 שמשמע ממנו שהבוא המאן בסא בלא בבקמה ופ
 דבריהם כך הוא בבקמה קוא דבשין כוחב אכרע
 למעלה ולמטה אבל בעוף אי חזרו ונעטבו למוד קע
 ולא בשין כוחב אכרע וכך תרגם דבה קשה ופגן
 וכך הוא פ' דבריהם שבתחילה פתב קשע שפשוואת
 כענף מן הקבר בין בעוף בין בבקמה טרפה אי לא
 חזר ונתעבב ועלה קאי קיש אומעם שהיא לא טעמ
 אמברא קמיתת אלם בבקמה דלם קמיתת אי חזר
 ונתעבב ענף היווא מן הקבר למוד קע בין בעוף בין
 בבקמה

פ
 ג
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 יה
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל
 לא
 לב
 לד
 לה
 לו
 לז
 לח
 לט
 מ
 מא
 מב
 מג
 מד
 מה
 מו
 מז
 מח
 מט
 נ
 נא
 נב
 נג
 נד
 נה
 נו
 נז
 נח
 נט
 ס
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סו
 סז
 סח
 סט
 ע
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו
 עז
 עח
 עט
 פ
 פא
 פב
 פג
 פד
 פה
 פו
 פז
 פח
 פט

בבהמה אכל הוא פלגא עלה בבהמה ומורה לה
 בעוף דאס חזר ונתעבד לא בעינן כוחב אכבע ולבך
 כונשג לה למה בסכ מוכשר בעוף אס יכאז מוכר
 כמה לנפיש ומשמע אפי' בלה ערוב לבך נלאה דהרפ
 נמי מיידי שחזר ונתעבד אכל לא בעינן כוחב אכבע
 כמו בבהמה כן משמע מוכריהם של ער ופרת
 והלבנש דלם היע אומרים נמי מעריכי בעוף בענין
 ביאזא מין הכד אס לא חזר ונתעבד עב' אכל המז
 דהב בהדיא בלא הוא טוס היי' נפל דענף היואז
 מן הכד בעוף כש' אפי' לא נתעבד ופש' שט מעשים
 גמורים דכשר בעוף כלשגא קמא דרש'

כדוחב אכבע דהיינו הה' לעט ביה הכוסות נשט
 קיבות היואזים במקום אחד והדרי ומתעבד
 כדוחב אכבע כש' וכן עיקר' כהב פב' דאין דברין
 עיקר להקל אלה נקיטין כחומרי דכולהו פגוש' וגם
 יש לחוש לפי' פש' אעפי' שלא הזכירו קמחברי' ולפיכך
 אין להתיב אס לא דאיכא ג' תנאים א' שקודם
 שמתחילין לפצל שותיק כדוחב אכבע במעש' " ב'
 דאין באופן המעש' והר' מאכבע ג' שמחזר ומתעבד
 למעט סמוך לבית קדש כדוחב אכבע : נאס חסר
 א' מנ' הנאים קללו ערפה וכן פסק קדש' ופב'

מלש

במעל היואז
 הכוכ
 הכ' אית לה
 אס יעל
 ופש'
 שאפי' היא
 דררא
 ענף מין הה'
 הקמחבין
 הוא וכשר
 עז' פתב
 לענף מין
 לתוך קמחבין
 שהדקיס
 מונחין ג'
 וחוזר לכך
 נמשבינן
 להחמיש
 וכך מיידי
 אעפי' ש

במעלה היוצא מבית הכנסת ככל זקנוש למבית
הכנסת להמסס כערה דכל מוורצא בתיבת

הב אית להו
אם יש לה תרי סעא דיבי הוא מעבר לדין בכרם
וסבס בלאס ונקרא סעא דיבי לבי שהוא מאוס
שאפי הזאבים שונאי אותי ואין אוכלים אותי

הדרגא דכנתא שווא מאמת עיפתא וק בעצוק פטיס
שזה הסך הוא מע בתחילת הסומן שאכל

ענף מן הדב מהסוף כיצא מן הקיבה או מן
הקרקבן אבל אם יוצא מן הדקין אינו יתר אלא לדגול
הוא וכעז ככפרה וקשה והוא אינו לשיעור אבל

עז טרב זל לישב דלח על חנם המשיל המע יתר
לענף מן הדב לענף שהרע וכל לטעם שם ובלחזק

לפוך קמע מלמ הוא בדוחק מעאף בהדרגא דכנתא
שהדקיס מונחיס סביב הכנתא דכיינו פשוטן והיתרת

מזונות גם כן ביניהם ובדיוח בולך הרע שם אל היתרת
ומזר למעש עכ אין היתרת פוסלת שם דכחל אז

במשבינהו ולעטן דיטא כרב פגח בכל מעשה
להחמיר ואין לשמוך על כבעת קמח מילתי בהפמ
וכן מילי במעש שש בו כוש אבל אם אין בו כוש
לענף שהוא מכלול אינו יתר הוא ונד טמשך מן קבד
ולמעמי

וְנִתְחַדֵּם מִתְּחִלָּה וְנִתְחַדֵּם לְכַבֵּד וְנִתְחַדֵּם כְּמַעַשׂ
יְהוָה יְהוָה כְּכָבוֹדוֹ

הַיְיָ מִחַיֵּי הַחַיִּים שֶׁעַל הַיְיָ זָקֵן שֶׁעַל כִּשְׁבֵּן

בְּמִן קִשְׁתֵּי וְחַלְבֵּי שְׁעָלֵי

מִבְּרוּךְ קְדוֹן קִשְׁתֵּי וְחַלְבֵּי

לְעִגְלוֹת קְדוֹן יְהוָה וְחַלְבֵּי דְאִמְרוּן

בְּכָל מִן דְּחַלְבֵּי שְׁעָלֵי הַיְיָ וְחַלְבֵּי

דְּחַלְבֵּי מִמַּחֲוֵי מִתְּחִלָּה יוֹלֵד מִפֶּה שְׁאֵמֵר בְּשֵׁם שְׁבֵט

אֵלֶּיךָ אֲנִי חַלְבֵּי אֲוִי חַלְבֵּי שְׁעָלֵי הַיְיָ שֶׁעַל שְׁבֵט בְּבֵל

נִתְחַדֵּם בּוֹ אִיסוּר לְבַל הַשְׁחֹת מֵהַט בּוֹ בְּכָל פְּתִילֵי

הַיְיָ אֲבָל שְׁעָלֵי קִשְׁתֵּי אִיסוּר לְבַל עֲלֵמֵי וְכַלְכָּל

אִיסוּר מִתְּחִלָּה

וְאִתְּךָ לֹא דְבַר שְׁמִירָה אֲוִי קִשְׁתֵּי מִלְּכִינֵי שְׁמִירָה

פְּתִילֵי בֵּיךְ דְּקִינֵי בְּמִקְוֵי שְׁמִירָה לְבַל בּוֹ

וְהֵנָּה מִתְּחִלָּה יוֹלֵד כְּכֹן שֶׁעַל הַיְיָ עַל בְּמִקְוֵי וְאִיסוּר

מִתְּחִלָּה עֲלֵמֵי עַל אֵין פְּתִילֵי לְבַל שְׁעָלֵי דְחַלְבֵּי

מִמַּחֲוֵי אִיסוּר מִתְּחִלָּה וְאִתְּךָ שְׁעָלֵי בְּמִקְוֵי הַיְיָ עַל כֵּן

אִיסוּר מִתְּחִלָּה חַלְבֵּי אִיסוּר מִתְּחִלָּה וְגַדְלוֹל מִתְּחִלָּה אִתְּךָ בְּשֵׁם

דְּמִקְוֵי שְׁעָלֵי בְּמִקְוֵי קִשְׁתֵּי אֵין הַכְּרֵם מִתְּחִלָּה אֲוִי עַל

תּוֹרֵי עֲלֵמֵי מִתְּחִלָּה בְּפֶה וְאֵין וְאִיסוּר מִתְּחִלָּה וְאִיסוּר

אֵין

אֵין וְאִיסוּר
הֵנָּה כְּמִן
בְּשֵׁם הַיְיָ
עַל הַיְיָ
מִתְּחִלָּה
כְּכֹן
הַיְיָ
אֵלֶּיךָ
דְּחַלְבֵּי
שְׁעָלֵי
דְּחַלְבֵּי
בְּכָל
אִיסוּר
מִתְּחִלָּה
עַל כֵּן
אִיסוּר
מִתְּחִלָּה
בְּשֵׁם
אִיסוּר
מִתְּחִלָּה
בְּכָל

אין ידוע שאם יבאו קודם שחוטג נראה דיניש א
הוא כמו בריאה "

בשאר החוטה ארבעה חבדים אב שאם יקרוץ יבא חבדים
הוא מייני שנעשה הקדש על חולף אבג אס נעשה
על קוץ נרפה דבלא קב אס הוא מפולש אפי כוא פחות
ממשה דמיישין עמא טקבו המיעיים גזו ופח "

רוב גובה הפער זהו דעתי הדמיה שהביא קשע אבב
המלכין ופי חולקים עליו ואומרים עלא מענה פלח
אלא בטקדע או עמל אהוא מפולש אפי פחות ממלח
דחיישין עמא נראה חבדים הפעמי ואי איכא דהסמ
ע להקל ומיהו היסא דאיכא מפח קדבר בדור הוא
להתיר אפי שהוא מפולש כמע קב ודלה כעוז אפי
עיקר ופח כתב דמרהפה "

דין בשאר החוטה ארבעה חבדים לא עייך בעוקי שהה
אין לו כנס ומבוא כאיה ממע כמא מעשה
באוזא שהיה לו מכה בבגן כמון עט ביזים ופתחן
בשרה וכו' המיעיים שהם שלמים וקבצונה אע
לנקדע העור עכ ומייה שהדבר עבר שהוא מחמת חול
אלא מחמת קוץ דבלאיה מרה דחיישין עמא טקבו
איביים קפעמייס "

כתב פרח דאפי לדעתי קדמיה אס נמצא עס בשאר חוטה
נקעו

זה טור ק"י וידע שמצות בהמה קדר בריא וכש
אז יענה ממקום ששבו ממנו סף

רוב האורך והה לרוב רוחב (בן בהמה שיש עורק מרוב
אז מלוק בין אונכה לרובה והכ מרוב מן טרד
בן כרב פח

אחר נקדר ופ' לשון השם טרדה כאלה טרפה שחם
תמדת העמוד על טפח וכתב רש' והרן שאם
תמדת אם היה מרובה (כאן) וכאן שיגרם העגול לאורך
(לרוחב) תמצא בו טפח באותה קדחה עכ' (כפי א'
באורך הקדחה אלא טפח לפי שהמלך הוא שלש טפח
(בן ספס למחבר לעל בפי' ל' סד

בדיוורל או באורך ופ' בין בדמנה עגולה שרבה
כשט המים ברוחב העגול בין בדמנה

ארוכה (ובגט) הקמחים לאורך קדחה אעפ' שאין
בארה טפח טהרה (פי' שאם ימתנה יהיה באונכה

טפח ומל' מחבר לעל בין שנקרע רוב עגוב קדחה או
עגול טהרה אלא ממשע דאף בנקדר דה"ו נעל

בעינין רוב או טפח י"ל ה"ו כשקדחה ראושה קמנה
קדחה ברוחב שאם תעשה עגול אין בה כאלה ומשנה

בעינין טפח או רובה וככ קשה' והקשה קמז דלמה
כתב מחבר דין נקדר' וכה כתב לעל כפי' שקודם זה

אם נקדר
דקד וקדר
או טהר
שאי' מתנה
אחי עש
אכל אם
טפח אלא
שפתו אל
כאלה בא
ואם טה
ש
אלא אפ'
כשיקד
על נקיבה
אפילו
דמט איני
טקד מאד
עזק כש
ויש אלו
ל'
דמלא

אם נקדע דוב עובי קבשי או נעל ונקדק קיינו נעל יגל
דהי וקדק מפגש דמתחילה כדך דרך כלל הש טורפם פתק
או נעל ואסף מפגש דנעל קיינו נקדח בעיגול או האורה
עלם ימרת קדע ש' עמוד על טפח פ' קא נקדח בעיגול
אחי עשירי דכל עיגול שיש ברחבו טפח יש בהיפוך טפחים
אכל אם נקדח באורך איז זק מבזון אל חוט המתיק שיהיה
טפח אלף יתד' אם דהק אם קוא באורך ימרת ככח
שפת אל שפת עד שיהיה בעיגול יהיה טפח כל שיש
כסלע באורך עכל

ואם נקדח במקום תיבזון פשי' קעטס ממש דכלהי קח
שפכ להדדי' (לאו דווקא שהנקב קורך מאלו) על זק
אלא אפי' נקב המספ לתודיה ובה לתודיה במקום תיבזון
כשיכ' שדופן קמסס ממש על נקיבת בה' / דופן בה' ממש
על נקיבת קמסס

אפי' נקב ממש' לפאורה לשון זק אינו מדוקדק דמשמע
לא מביעיא כשאינו ממש' אלא אפי' ממש' לא
דמפי' איסא למיכסר בממש' מזה לזה משיאינו ממש' אם
נקב מצד אחד' אלא אפי' נקב מצד אחד וגם נקב מזה
לזה כשיכ' "

ויש' אומדן' ו' דתישינן שמא נקב לתוך ומזה קמקדע
לא חודיה וקביא' ולמכסא זא אפי' בדיקה לא ממש'
דשמא קביא' ככ' שאינו טבר' וכן עיקר' וכן הסביב
קאמרוש

וְאַחֲרָיו וְלֹא כִבֵּן וּפְתַח בְּשַׁר דָּקָא
 דְּלִמְיֵינָן דְּבַמְסַם מְרַפָּה יָמָא הֵיבָא דְלִיבָא קוֹד
 מִבְּטַעֵם דְּלִיבָא עִמָּא אַחֵר עִתִּימָא עֲתִיבָא בְּמַסַּם
 לֵאמֹר קוֹדֵם שְׁחִימָא קוֹד לְמִיפְרֵךְ וְכִי מִשְׁמַע בְּתֵיבָא
 הוֹפְכִין וְבוֹדֵקִין אוֹתָא בְּפִי אִמָּא יִתְּן מִחַטָּא שְׁנַמְלֵאֲתָא
 בְּעוֹבֵי בֵּית קְבוּרָא מִכַּד אַחֵר כְּשִׁדְךָ מִן
 צְדִיקִים מְרַפָּה נִמְלֵא עֲלֵיהּ קוֹד בְּדוּעַ עֲלֵיבַע עִתִּימָא
 בְּחֵב וְקֵב נִדְחָק בְּפִיפּוּעָה וְלַעֲגָד קִדְבֵר בְּכוּחַ
 דְּקָק מִכַּד אַחֵר פִּשְׁי אֲעֵבַי שֵׁשׁ קוֹרֵי דֵם מִבְּ צְדִיקִים
 מְרַפָּה כִּיּוֹן שֵׁשׁ עֵשׂ קוֹד בְּפִי קִמְחָא וְכִי דָקָא מִפְּסִים
 נִמְלֵא עֲלֵיהּ קוֹד וְאַחֲרָיָא קֵאֵי וְמִלְתָּא עֲלֵיהּ קֵאֵי אִמְחָא
 וְמִיָּהוּ לֵד בְּנִמְלֵא קוֹד בְּמִחָא אֲלֵא אֲפִילוּ נִמְלֵא
 מִבְּחֹץ כְּעֵד שֵׁי קִמְחָא מְרַפָּה אֲבָל לֵא נִמְלֵא קוֹד
 אֲלֵא מִבְּבוֹתָא בְּשִׁירָה וְכִימָעַם מִכַּד אַחֵר כְּשִׁדְךָ אֲבָל
 בְּשֵׁעֲכֵדִין בְּכַל גִּוּוֹלָא מְרַפָּה אֲפִי לֵא נִמְלֵא אֲבָל
 מִבְּבוֹתָא הַנְּקֵב וְכִן אִם לֵא נִמְלֵא כֵּלָּה קוֹד בְּתֵיבָא
 מִבְּחֹץ קוֹרֵי בְּפִי קִמְחָא אֲפִי קֵב מְרַפָּה וְאֲרִי
 דְּקֵבָא לְמִלְרֵין עֲלֵיהּ אִין עֵם קוֹד מִבְּחֹץ כְּשִׁדְךָ וְלֵא
 חִי שִׁדְךָ עִמָּא הַבְּרִיָּה וְלַעֲגָד פִּי לֵב בְּשֵׁב לֵן קוֹץ בִּוּשְׁעָה
 אִמְלֵוֹתָן עֲלֵיהּ שְׁקֵב מִכַּד אַחֵר אֲפִי אִין עֵם קוֹד אִמְרָה
 דְּחִי שִׁדְךָ עִמָּא הַבְּרִיָּה כְּכֵן תִּפְסֵן קִדְמֵי דְשִׁאֲבֵי וְשִׁאֲבֵי

כיון

כיון שהוא
 עקבן כל ש
 במחנה ונ
 משארף כל
 היה כאור
 כיון המחנה
 מלכד אחר
 מעט מעט
 קבא ואח
 לכד חלכר
 מעט מעט
 דלויכא א
 בסוף סוף
 סביב

ואם לאו
 בענין ש
 אם היה
 אין קוד
 וכל עכ
 מבטע

כיון שהוא מתבוננך במורה איכא לעיתים עמו משקרא
עקבו כל עת העונות על קושינו ומחמת העונות חוזק
במחנה ונבונה קצת מבטעם ואז עלה קדוש מברזון
משאף כפא ואם איתא שעבדה המחנה מעולם כך
היה כאו להמאז גס עתה אדם קדוש לא היה יכל לעלות
כיו המחנה מעבדה מלעלת ומדלג נמאז עתה כי אם
מאז אחד אף כך היה מהמילה ולא שקב מעולם דה
מעט מעט החיובן נכ' ואפי' למאן דאמר במסמ מעשה
קבא ואפי' ראש עב' פי עראשק העב' לצד חג ומנדג
לצד חלל ביה דכה"ג גבי פבד ערפה וכדלעיל פי מוא
מעט דאמרינן דרך ונשט נבנה נקיים הפא בין
דאיכא ארבלן ומשקין אמרנן הם דחוקה כדאיתא
בסוף סימן זק

סביב במחנה כש עלו וקשק דמג אס שקב מאכד א'
או מג' צדדים דברנו יהו אס יע עס קוד אסור
ואם לאו מעתה ויל' ואם לא שקב אלא מאכד אחד
בענין שיהיה קוד על במחנה או כנגדק מבחוש אבל
אם היה סביבה מש' אבל אס שקב מב' צדדים אפי'
אין קוד אלא סביבה אסור ממעל בשם פתח וכב' ב'
ול' עאה לתנה דמאכד אחד אין טרעפת בגמרא ד'ס
מבטעם דאלפי שיש דס לפעם ומלובק ערעעק מחיים
מאז

מלך הרי לא עקב רק עורק ע'חד אכל נמצא קוד מבחון
הרפתקלונות עקב נס קצת אכל מב' כדתי' אפעל
נמצא הדם מבפניו ערפה " ל' בזה מנצח
שעקב מי'ים "
מחש' אלקו' ו' בתל' נמצא לא יש קוד ערפה כמ'
דמ' בפי' ל' גבי' ונש' וכן משמע מנצח מנצח
(אין בהם קוד' משמע לעב' ע' אוס' בנמצא קוד'
ד' מבחון' ו' ק' קצ' ע' ו')
אבל פני' פני' בזה אינ' מחונ' דשא' ונש' לא בלה
בזה ופעיל' בזה ונמצא (פעיל' ל') (לפי' אפי'
בנמצא' כון שיש ע' קוד בחון דמיישנ' ובמל' בתמיל'
קמ' אכל כאן גבי' מס' ובה' נה' דמשמס'
הקב מל' אחר בני' ויעות' (לפי' אפי' יש קוד מבחון
אכל בנמצא שאין כאן העות' בל' (אין כאן דב' שממ'
קמח' לחוב' ולדובה אוכל' (משק' דותק' אוב'
קמח' ל' אפי' (אפי' אפי' נמצא קוד מבחון כשר' (אחר
שכתב' כ' מל' בספ' כ' שקפ' למ' ובאר
כונ' קנה שאין פי' על' (אין כפי' בדיק' שכל' אחר
קוד' אפי' שאין כפי' בדיק' אחר נקב' אכל על' יק
קוד' למוד ערפה ושיק' הדין הוא כמ' אפי' עקב' ע'
ערוף' על' ב' ז' על' כנ' ז' בע' דמ' ע'
דומיא

דומיא דב'
וכן אפי'
מל'
מחש'
נש'
הקב
זה בחונ'
דמ'
מבחון
הוש'
מבפני'
סימון
שחמ'
ק'
תול'

דומיא דקרקבין " וכן אם נמצא חלודה בכתב מעלה מעל זכרון מצד אחד
 חלודה אינה מעלה ואינה מונעת "

מחט שמכאן בקרקבין תולין להקל קטעים לפי שדרך
 הוושט לבלוע ודרך עש נכנס ע"י האוזן וכן
 גופתו הקב' שעב' א' מין הקטבים נפתח ואף תולין
 להקל במע' שרבו ועוד שקטמורגו אוחז על מחקתו דעתי
 זה בחזקת היתר קוא לעב' הקטבים "

דינו במחמין וכ' קטעים כתב מ"ו והאזהרה דמחמין
 שהמחט לא עבר מבפנים כמ"ו שאינה עוברת
 מבחוץ איכא למיתל' ולעמי שהיא מחוץ באה ונקבה
 הוושט והדקין עב' " ומשמע מרובין דכל שיש היכר
 מבפנים כגון שיש קוד מבפנים ולא מבחוץ כש' שק "

סימני מ"ט ס"א דקרקבין יש לו שני עונות
 וכן פ' עור הכס
 בפנים ועוד קבשי עב'ו מבחוץ "

דינו במחמין וכ' ואף בלעט
 נקב בולו אם נמצא עליו קוד מפתח
 ואם לא נמצא עליו קוד בודע שקוא לאחד
 שתיקה ודלא כמ"ו דמטריף בקרקבין אף כ"ו
 קרע דס' פכ"ו "

תולין להקל קטעים משום דהוי פ"י ספק ע"י חוב'

פכ"ו

ספר על קוץ . ואהרל על קוץ או מחמת : שמא לא
 נהפך אחד מקאי ברים בפעמים . ככ קב . אבל קשה
 מע מה ונשט לאמרנו שאם יש לתוע שתקב על ידי
 קוץ אפילו לא תקב בה הפעמי טפסג לחישיק שמ
 תקב גם החיזון . ואמאי לא נמא הפי התם דמורדכי
 מלכח סס . ויל ללא קשי מיה דשאט ונשט דכין דפעיש
 ביה מפתמא כין דתקב הפעמי על יד קוץ . גם
 החיזון תקב על קוץ . ופלא מיקרי ספר . והדע שקה ישב
 לוקוץ בו נשט טהפה . מעוש שחוששן שמא תקב לחוש
 משאך בשאר איברים . ואפי בהמוס שנוכו דק . לפי
 דנטי כוב הפוסקים . ופסק קמח אין מוששן שמא תקב
 לחוש אלא היינו טעמא דמוששן בושט מעוש דהוי מיה
 דשביח דמיקב לחוש . ואך לטא התם סס להתיב כמו
 דבא . והוא דהיב דע להחמיר בזה דאין כאן סס . דלא
 מיקרי סס אלא אם הוא מלהסך . אבל כאן אין ארתי
 יכול להפכו . דכשהאמר ספר תקב אחד מאי ברים
 בפעמים . ספק לא תקב . ואהרל תקב . שוב אין כך
 ספק אחד להקל . עכ נל בדוד דע להחמיר . אעפי
 שאי כגמי לתורה על הב' ופרי . דאין זה כלום דאפי
 אינו מלהסך מיקרי סס . וכלתמן בכללם דסס .
 והשקר הוא כדבה דמחבר . משהברא ל בהא דתלמן
 להקל

להקל הוא
 היה נקוב
 בזו"ל
 סימן

דלעיל
 ויש מח
 סבכא
 שאמר
 נטולת
 אבל
 ונטולת
 בזמן
 התולת
 דתבי
 עע
 גל אכ

להקל הוא כשקבו איברים הפעמים לזוהקו אבל אם
היה נקוב מצד חוץ טפ איכא למיתב בקוץ מעלמית
בזנב " פק "

סימן נון סא " פל מקום מילתא באגפ געש

קיא עך " עשנ

ע חול בין ענדא חסר בעקב

לא מצדית לכתוב בין ענדא

בעקב אין עליו שום נהב אלא מסדון וכו'

בכלל עטל " נהב חוץ מעטל ואל

לעטל פי מה כתב דאם עטל האם דבשר

ויע מחמיון בעקב בפלועא לא הא מיידי יע מחמיו

סבבא זו היא סברת קממם דכל דאם קאמריא במקום

שאמנו אם עטל טהפה הוה אם עבא חסר אף קל

עטל וחסרה אחת הם ולמה מנו אחת חזל לעש

אבל סבבא אחת היא סברת קממא דורא עשם חסר

ונתבו ששם עלה לתן שום מקום לעש אמר לעט

בחך ולמה ולעט הנא כתב פק דמחמיה חמחבר

המילה מעמט שדעת לכתוב וכפ ב דבין דמלועא

דתי דברו ואין להכריע ביניהם עק ענין לתומך

עש " ומש קמחבר וכל שאמנו בו אם עבא חסר

הוה אם עטל וכן כדון חסרת כגל ותי לא ומש וכו'

שאמנו בו אם עטל פי כד

כמס

צומת העדין וְלִי הַעֲלִיץ הַזֶּה וְיָאֵל בְּעַל
 הַיָּד שְׁשֵׁנִיה וְכִי סָרָה גֵּשֶׁל לְזוֹקָא נִשְׁתַּנָּה בְּעַד מַמְזִלָּת
 אֲבֵל כְּשֶׁאֵין גֵּשֶׁר שְׁנוֹן אֵין לְמַעַן אֲבֵל תְּרוּעָה קִבְּשֶׁר
 לְמַעַן עֲמִילָה נִשְׁמָסֵם וְהֵלֵךְ בְּעֵלָה אֲלֵה לֵב מִתְּרוּקִין
 אֲבֵל בְּזוֹקָא עֲלִיזָה שֶׁתִּבְרַשׁ בְּרִבּוֹ מִן כְּשֶׁל הַמֶּלֶךְ כְּהַךְ גֵּב
 עַל קִבְּשֶׁר וְיָאֵל גֵּשֶׁר וְפִרְחָה
 הַעֲוֹר וְקִבְּשֶׁר יָאֵל אִם נִעֲשֶׂה עִי חֹלֵל פִּשְׁעֵה שְׂכָר
 לְמַעַן יִשְׁתַּקֵּב מִלֵּל חֹמֶת שְׁמֵרָה רִחִים עֲשֵׂנָה נִרְוֵה
 כְּעֵלִיזָה בְּמַעֲלָה לְזִכְרֵה וְאֵל עֲקֵב עִי קוּץ אֲמֵר שְׁשֵׁנִיה
 עֲמִילָה עִיב אֲמֵר מֵאֵיבֵדִים כְּפִשְׁעֵהִים אֲבֵל כֵּן מִדֵּה פִשְׁתִּי
 קוּץ מִנֵּה וְמַעֲלָה אֲמֵלֵטן לְקוּץ
 וְגִזְוֹן אִם עֲקֵב בְּקוּץ לְעֵטוֹ לִשְׁתַּקֵּב בְּלֵא לֵאחֵי לֵה
 כְּלֵינֵה הַחִילָה לְהִיכֵן עֲקֵב אֲלֵה כֵל עֲלֵינֵה נִבְנֵה
 הַמַּחֲמֵה מִבְּחֵץ נִדְמָלֵה וְהַחֹב עֲתֵק כֵּלֵה הַלֵּטֵן לֵלֵה
 עֲקֵב דֵּק עֵדוֹ וְלֵה בְּמִקְוֵה אֲמֵר וְכֵי וְכֵן הַסְּכֵס קִשָּׁה
 וְכֵיבֵה דֵאֵין תִּלְוָה בֵּין קוּפֵה לֵבֵה אֵל לֵבֵה וְכֵן מַשְׁמֵשׁ
 הֵס כְּנִזְמֵה קִטְוָה אֵין מִשְׁלָה וְכֵיבֵה שִׁחַ לְבֵן עֲקֵב
 אֲפִילֵן לֵד הַעֵב עַל מִחְמֵה כֵּלֵה פִשְׁתִּי וְכֵה אֲמֵרִינֵן
 וְלֵה לֵדֵךְ הַדִּקֵן בֵּהֵה וְלֵדֵךְ מִזְוֵה נִבְנֵה
 בִּידֵךְ שֵׁלֵם מֵן בְּמִזְוֵה בֵּהֵה כִּיֵּךְ עֲקֵבֵה לֵעַבֵה הַיִּבְדֵךְ
 בְּקוּפֵה

בקופא ו
 לנה חכך
 לעומת ה
 אמרתי ה
 עין כתב
 במקום כ
 ועני א
 הקרנ
 חלתי כ
 כנקוב
 סיכון
 בירקו
 בער כ
 בבית
 ואח כ

ברוחא ועבדא עד סמוך לתל קנא . לית גרדך קנא
 להיתכך בבית . ואתו דרך קנא נניח דוחך ועבד
 לעומת קינך . עכל קנא . וכתב בן דווקא בבית
 אמרין קנא . אבל בעוק שאין דרכו להיתכך טרעא
 טו כתב דנס בעוק אין לאסר . מעשה דלעמיה נבט
 במקום כד . ולא נראה מעשה דמי מילתא דלא גמירא
 ונניח איסור האוריתא . אלא באמת כדכתב בן
 הורפא של חלית . כתב פרוץ מסתבא ל דאך דאם
 שתמוה הכך נמיד אחר שאכלה פס קוה . אבל
 הלתע טרעא . מעשה דכיון שקופו כדנקב .

בנקוב למי
 סימן נב "סא" עורא

ענפל לאור ונתמגו בב
 מעשו פי נכחו מעשו
 חומרימו מעש . וע מפרעיס מעשו
 חמימות . והוריקו ככתי . נב
 קוסוכו באומיו
 קצר . וכן המעשים שדרכן להיות ידוקים וקומיטו
 בירקות כשר . ככרת . דווקא נכתי . אבל ככתי
 כשר בכדי . פקחא שמין נמוא . דאך
 נביא . פנגד בג מעשים . דנא . לקו בג מעשים
 ואחכא . אין כנאים במעשים שיש סיבתא טרעא

דלענין

לעקור קצבני אהי קוא בעד קמושים דהיינו בראש קנה
שלו וכלל טעם אכל שלא נצד קמושים והוא מקום
הגש עמו וכן בלשון חז"ל שהוא כלל קלעטר לא
לעקור נהיטע מעשים ונעמק

לא בעד נקום תורת פי יתנוק סמוך למקום חורב
בבד שאם יעל מקום הידקות לא יעלה כבוד
במקום תורת וטחור שהוריקה בסומכיה נהיט
התקף בזהמה אכל בעוף כבד נעמק לעל לא
הקפסל במהול של עוף יתקמחבה בעמע דין ית של
עמול מעום דלדיקה אין נעמק יעל לא יע יכא
בבהמה ומכא דנעמק עמול בסומכיה שהוריקה
כער בין בבהמה בין בעוף פרק

אחר עמול פי דוקא עמול מעמי אכל קדמך אין
מעמי קאיה לא ימיר ולא קחזרה דהיך להידי
כהב דמך עמול קבד ודער למחית מבתוך אכל
מכבטש עמול עומד בשמי מורח

אין לא יעלה כפשו דכין עמול למחית מבתוך
אין לא מעלית דמחמת תול קורח לכן חזרה
למחית מבתוך שאלו היה מחמת כל לעקור
דאש נעמק היה מבתוך

וארע עמול וממ' מורח למול כל ים פל

רמב"ם

מחשבת
אמורה לא
פיסק עמ
דמ
הלמן להי
ממח
עמול
עמול
המחית
עמול
בבד
עמול
מורח
מכבטש
מחית
מחית
מחית
מחית
מחית

הישיבון שגמול אל היה עליהן הן מברכים להם וכן
אשר הוא לה מירוקן פרקו ה' ה' ה'
פיקוק עונתו נחור חבלקס לה נפלג נחור לעטו פון
דמירוס לה בון קאבריס מיעטם וע' גאלג נחור
הלמן להקל למחמת הגלת נשדף חעג דלמן בגג
ה מנהיג חס נענא שני אעט עלח נפלה שאט קכא
עקשונא לא נחמ חלוא ע' גלך משאך קרס ענשדב
עגה ע' גלך איקן סקוית וע' כדב שני
דלח קח דוקח גז ס' גלך ילחוג וקכא מנעד בככ
עין וכן נחמ עק

בבבד שלעוף פ' דוקח בככד על עוק חלוא
אכל לה בלב הקקבן על עוף ביון ומעק
ע' דקא עככ אינו מרפח עקוא יבון חלוא שאט חלוא
יבון נול לילת שאינו מחמת עינו אלא עקוא בעוף
מנכב" אף עקוא קכב ביון אינוס כן דללס כלמך
כמ לילת קיכב במנכב" אף קעג דנח ביוס ע' ג'
שאמנ ע' כדב קמחבר שאט נפלג נחור לכוו פ' ג'
קמן למינדוק אמנה ע'מ לאין נך קיכב בעפלג לחור
עד עינכור נך הקיכב נלח במפך קלא עוף ביון
כין במפך קוא חס יסר בטבול במנכב" אף קיכב חס
ק' קיכב מנחב קחור חלוא כחבר

דהא אי אייפער לבדוק וואס לך להרעו עלי שירדא
 למה בבירור דעלמא אייפער למה ונמאס ידור
 נפל למה שבבילאז לא יא מדיקא ורעל דינקא
 בעכעו במרדכי מעארף טאן עפעל טאר ערעב ער
 שיתברר לך דמידי ותיבט בעל דעט סבורהו גמ
 כרע שאין זק קשיא דעאלת הקם דאזא רעלע
 לפענא וליכא היקע למיתב ביה מעארף ברא דחיל
 למיתב ברעליתא כיון שמצינו כל קמדיב בך אל
 עאלת הכא כיון שאין רענא אל בבוד מנכא מנא
 שאלא מן במדכי שבבד עלן יבך דאלכ דוק ש
 להקפיד גס שאר באיביס מעארף קפס באינר
 ענא וואי עתא קמן למבדוק וק פנא
 ככל מה דכריך לבדוק סומא כוונת
 קדיק ולא קפידא לבדוק טרפה
 אלא תליט להקל העניס שיהיקות מצו בבוד
 מתמתת חיל וואס כאן נענא בכל מאתר
 עלא דמינא עופע למה ועוד דקו יא מילתא דלא שכיח
 בנפלא כה מעד דהתביל למה מעד קפידא ודא וואס
 נענא בעשה עלא הנכל למה קענא במקומה קפ
 קפידא וואס נענא קפידא קפידא קפידא
 אביל בבין מנה וק קפידא מילא על פק קפידא

ונס ענא
 למה
 ענא
 וואס
 במתב
 סימן

בבדוק
 לוק בבד
 ורואי
 בבדוק
 שאין אנו
 אי מתד
 ותי
 אפיקו

וְעַתָּה הַלְלוּת מִנְעֵמֵי עַלְמֵי יְהוָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְהוָה
לְפָנֶיךָ יְהוָה בְּנֵלֶם יִתְמָוּ מִחַמְלַת כְּחַשׁ יִשְׁכַּח לַעֲרִיב וְגַלְגַּל
וְעַתָּה הַלְלוּת מִנְעֵמֵי עַלְמֵי יְהוָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְהוָה
לְפָנֶיךָ יְהוָה בְּנֵלֶם יִתְמָוּ מִחַמְלַת כְּחַשׁ יִשְׁכַּח לַעֲרִיב
וְעַתָּה הַלְלוּת מִנְעֵמֵי עַלְמֵי יְהוָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְהוָה
לְפָנֶיךָ יְהוָה בְּנֵלֶם יִתְמָוּ מִחַמְלַת כְּחַשׁ יִשְׁכַּח לַעֲרִיב
וְעַתָּה הַלְלוּת מִנְעֵמֵי עַלְמֵי יְהוָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְהוָה
לְפָנֶיךָ יְהוָה בְּנֵלֶם יִתְמָוּ מִחַמְלַת כְּחַשׁ יִשְׁכַּח לַעֲרִיב

סִימָן נ"ג ס"א נְשֻׁמְמוֹ יְהוָה הַבְּהֵמָה וְכִי וְאֵלֶּם
לְשִׁמּוֹנֵי נֶגֶד בְּעֵינֶיךָ
חַיִּי שֵׁינֵן עֲמֹל עֲקֵבָה כְּכִי אֶל כְּלֵמֶיךָ
בְּפֶנֶי עֲלֵמֵי הַשָּׁמַיִם בְּעֵינֶיךָ עֲרִידֵי וְסִי
הַבְּהֵמָה כִּי יִדְקֵךְ בֵּין צֶלַע לְצֶלַע וְכַעֲשֵׂה
בְּפֶנֶי מִתְּתִיקֵי הַיָּדֵי עִם הַגִּבֹּרִים אֵי עֲמֵי
בְּהֵמָה מִתּוֹךְ עֹבֵד הַסֶּתֶף וְנִחְבֹּרֵי הַיָּכָא כִּי מִיֵּשֶׁע
לְפָנֶיךָ בְּהֵמָה

וְרֹאשֵׁי עֲנָבֵי וְכִי הַעֲשֵׂה כְּתִבֵּן לְאֵין מִיֵּשֶׁע בְּיָד
אֵלֶּם מִתְּתִיקֵי הַיָּדֵי כְּכִי אֶל כְּלֵמֶיךָ יְהוָה
בְּהֵמָה הַיָּדֵי מִלְּבַד עֲמֵי עֲמֵי אֵי עֲכֹל עֲכֹל וְכִי
עֲלֵי אֵין כְּכִי אֶל בְּיָד מִלְּבַד מִתְּתִיקֵי הַיָּדֵי עֲכֹל עֲכֹל
אֵי בְּיָד מִלְּבַד הַיָּדֵי עֲכֹל עֲכֹל אֵין כְּכִי אֶל בְּיָד מִלְּבַד
וְכִי עֲכֹל הַיָּדֵי עֲכֹל עֲכֹל אֵין כְּכִי אֶל בְּיָד מִלְּבַד
אֵין כְּכִי אֶל בְּיָד מִלְּבַד הַיָּדֵי עֲכֹל עֲכֹל אֵין כְּכִי אֶל
בְּיָד מִלְּבַד הַיָּדֵי עֲכֹל עֲכֹל אֵין כְּכִי אֶל בְּיָד מִלְּבַד

עוף עה יל מכה עמוקה וג' כרה קטן דאין כחן
כיעותא כלל סמבטן אפי' אבדיקה דין' (נרוב פה)

דכין עקד'

סימן נ"ד ס"א יא מוכא יא מוכא פי קס אורני
על גב קנורא בלבד לבד

מאותם ב' כלעות קטנות ענהקות עש
קחזה עקדא חזה (לא כלעות ינגע

כלעות קטנות קס שלש וחלות קטנות
קס יח' נשארו רובן וג' אבל מעט

כשר וכתב הקין קא דגמר בנשבר פי ענן

אש דקיל בקין על עיקב מושץ שמא טקב אחר מן
קאיבדים הפעמים קטא דנשברו מעט קבל עת

בן עקב כחש פש או כלפי חוש' כש' (לא מיישין
שמא טקבו דקין או שאר איבדים קטעם דקורא ב' ב

קין עקב בנח מיישין להכ' מאחר עקבם בנח ודקורא
אבל בבאש' קכלעות קטא לעומר קט' לה מיישין' בן

שעורה ובערה קיים או לא קצת' עכל מן
נשתברו' וק' עקד' וכן אש נשברו מעט גדולה

וכו בקטנות כשפה נעקר מקלעות
וג' יש מעורפן אף בקטנות אפי' עקד' עלה וק'

קוליא אחת עמה וכרה פנה דמקור' קפסל' שלחמה
הנה אבל אש אינו כן ענניו וג'

על

על
כיה
כח
ענ
סימן
אין
ע
לה
וא
קמ
ט
ע
ה
א
ק'

עליו עם חזי חולטא ועברו או חולטא בולה חסודה מיתל
בתיקה בעינה וקל ביה חולטא אחת ופגח פגוג עליו וקבא
במק ראות מהשם ומהפוקה דאס חסדה חולטא אחת או
יענה או נמלאת יכרם דמהפקה וכן עקר

סימון נה סא בין העקום וק כתב פרוח 44
דשקד קא פכבא אחרונה

ואס נהדך בעקום גופיה בבקום
בזקד עבדת קעבס בעכמון אס אין

ענה ופאר חושן את חבו אבל לא מכל
פתיקת הגדין כי שם אינו מקום כומת הגדין

אין למש לבסוקה אבל אס נהדך בין פדק התחתון לעקום
ש נהדך ובעוף אס נהדך בין פדק התחתון לארבע
להמיק מופט מש פדק כומת הגדין עבל

ואם נהדך וק זק מוסכס למ קמיהא משום דבן קפריס
דינו כלמענה ממש הם היתדות זהו דעת

ברמבם וקמח נמשך אחיו אבל מופגם אחס פדשו
טביה דמינו גז שבראשו עמוקובי במי וקמן קא מלך ולפי
שלה טהק לעט הפינשים פדק

הגה דאין אינו בקי אין כתיב מפתל דמח בעטן עבתי
טביה קא לאו קב לא מעורבין וכן עקר דא לא

מיתפין דא לא אעבוד פדק וכן אס נשבו
וק פדק דמיעי בנשבו לא יבא לחין דא לא תימל

קט בללו הני מרטה ונדלקה בלב
 אעפוי שהני וקשי וכו' כי ואפילו עבר אל עבר ידיו ידובק
 לא מיהט הרא עהני אין הנריפות מצד עבדית
 העלם אלה מטעם עמאל איעכול עבד פתק
 וכוונת להחמיר וכי לא הא אלה היטא דמאק עלא עבד
 וכו' בעשרה עמוד לוקי אבל איש עבד לא ישה
 הנה עכנו כעשה דשלא מה אף בהפסג וכו' כפי
 אים אינו ודע איש עבד או לא אין להרע מעשים כפי דקו
 ספר הבא מעומצ חפזין דעה ללא שמעיה ספק איש
 בכמה גלה חמירי איש עבד פתק קבא כמלה
 כד ית מהקפומים וכתב דאם איעכול עבד איש עלא עמאל
 היקר מרטה דתת היקר נשמע סתב קמנדט דאם
 מצאק שמועג לחבר שמועג כערה דולא בעערה
 מועטת לא איעכול עבד ובלבד שודע עלא היתק עמועק
 יקם שמועג ודבר ברור בוא לאפילו איעכול עבד כערה
 וכו' פתק עור סתב שאם עהתק לנו איש היתק שמועג או
 לא מרטה ולא שרין מנח סתב חס קולס וכו' ואיתק עמאל
 לא איעכול עבד דספק קבא וכו' ולעטן קיטא כתב
 פתק דקאיטא פא בבואין בפיקר מיקה סתב יש לכשר
 בספק שמועג
 מראשני עכס התתו וטענה ובל מוקוס עמאל מהובר
 עס בין במקוס כומת קנהין או כענה מרטה

וכו' וכו'
 העלם ה
 הובד ה
 אבל
 קנה
 אינו אל
 אחר יתק
 כל אל
 רוב ע
 הק
 העבר קי
 הנקב כ
 ידאק ש
 שהעס
 במקוס
 במקוס ד
 יכאת כ
 העלם מ
 בזכר ק
 עתק ה

וכן וכן לא ידעו לומר דעתו והעיקר שכל דאע העלם הוא
 העלם הקטנתו הוא הממוד לפרסות למעט ולמנוח ולא קצב
 הובד הרגל (ואין לו דין רגל יתר אלא לנהל
 אבר מנאשו ולמעלה ואף למטה מהמקום בארבעה
 במנוכרת עם בראש מאמקי יתרת רגל ומקו אס
 הקנה אינו מוגש לארץ ואינו הוכך עליו אף שיש לו צורת רגל
 אינו אלא דיגדול ופצירה וכן אם נמצא עכס מחובר בהגד
 אחר יתר והיה בו עכס הכיפור או היה שם יבלת ובה עכס
 כל אלו כשדים הם (במלך הגו וכן עקר פנה
 רוב עביו וכן פירוש שיהיה רוב עביו רבם ענא צא כרוב
 החלל דרך טב הבשר שיהיה רוב היקף בגש שעבר
 הקצב קיים והתוספות פירו שאין למש אס יצא חבל דוד
 הקבב בקמן שאם ימתי בארבו כמו שהיה והרב שאש זכר
 ויצאק שבבשר יהיה חופה רוב עביו ורוב היקפו פי שלטונם
 שהעלם במקום אחד דין ובמקום א' גם ואם כתיב הוא
 במקום הגם כול רוב עביו ולא רוב היקפו ואם היקפו רחוק
 במקום דין איצא רוב עביו וזה רוב עביו ודע שכל
 יציאת העלם ממנוצב בפומן דה' ג' אינו כל שיצא
 העלם ממנו אלא גילת העלם למנוח מעקה יציאתו ומבוא
 בוצר' במפגשם כן וכן נצאק אס יצא העלם ממנו הדי
 עקף הקצב בעלם יצאקן בפעק חמישי נתבאר שאברהם
 מספר וכן מרג שכתבת לקמן

בב

בפימן זק בהנה דאין הקבר תלוי ביציאת רוב קעצס איס בן
לא נפקח מנה מנה מנה ולא שאט לן בין יא ונתנה לחות
ובין יא לתוך ממש אבל בכל גוונא איס כוב בער כיום ונתנה
את רוב קעצס בערה פרו

בשירה והט באבי עכמו כן כתבו והטכמו באחרונה
אסורי מדרבנן פ' דבזמן בן מעוש עדומק לאבי
מן קחו ואס יש ספק אזלין לתולא

כשחותך באבי האסור כל מקום בחתך במקום שבה
מחובב עתה

במקום שאינו מקום החתך אין צריך לחתך אבל לדידי
דאין אנו בקיאיין איזק מיקה חופו בער אף איס טור ובשר
הנשן את רוב באבי במדולל אסור וכמא בהנה מקום
החתך של כל העשר שבביב קעצס אסור אבל מעצם
קמורתי למעלה אין צריך לחתך כלום וכתב קשה וקפוח

הנה וצריך לתהוה אב ואס לא חתכו ונתפסל או איס נאלי
עס אותה אבי צריך ס לבאלי ואס לא קבל אסור

ובן במכמו באחרונה ופלו לוי אס מסתקא לן אס יא לתוך אין
לא בין אס נהער יפה אנו לא אזלין לבליא ומותי קהש

דקא דנהיטן להשך באבי במטה יא אינו אלא תומכא בעלמא
דמעיקרי קהן עדי מעוש לפתקא דרבנן לתולא וכתב קבלה וקין

וכן עיקר פיו ודיע עעצס שאין ב
מחמת מחמת שבחתי אעפ

יחזיקו ונקשרו בעצמם יפה שבר אל שבר ימהו ודובקו אין חכה
מנוח אינו מנה ספק עלה יצא לחוש שפיו שאין קבוצתה נשלפת
בפי אהרן איפשה שיצא לחוש וחזק אמר הקשה יפה ולפחד
שבירה של חכה שאינו מנוח לא שט פן אם הדבורים א
יהיו דובקו חזק לא חלה אם בעור שלם יפה מבחתי קבל
כשר ואם יש חמש חזק יצא לחוש מעט חזקתה בעב מ
שלך קחרי פיה "

להוציא יפה כל שבירה וב סרב הפך דאין לסמוך על
חומרות הללו וצריך ממונה של ישרא חלה

האמה הוא לאם בעור שלם חף שאין רוב בער היים בשירה
סרב כראיה דווקא יצא לחוש חבל אם נשבר העצם בתול
הגוף לפעם העט שיצא מן הקשר לעמה בשירה דכין שח
קאר שולט בו קר בריא והמכס עמו בו וכן שפר ומעט
כהג בעצם אומרת העדין אם נשבר לפעם יבין לבדק ארז
אומרת העדין אם היילום הם

ונתעפרו מעט עבין קשק קה סרב ב בתמינת קפמן קלא
ממנה באי עכול עבה לבי ואך קבא מוא איהא
נתעכלו מעטין חילול קלם שר קמבר מעט אסוכה כו
דעם ובער חוסן חת פבו שמותה אינה ואך בכל גונא
הק לך לקשרי אה באמת הוא ללא דק קמת בזק

ובמחצה בער חבל עור לבדו אינו מוסל ודווקא ביצא
לחוש חבל אם עור שלם ומקוף אותו מוסר

בדרין . ואין עש טקב כלל . יע להקצוי . אע"פ שאין דרוב
 גזר קיים . ואף בבהמה וכן עיקר . פ"ח
 גיד לך שסופו להקשות . כי סתם גדון סופן להקשות . הנה
 או שיעטל שיעשה . לאו דווקא . וכן מביא טקב
 חק שנתעבל קצצה מלמלאג מעל בעצם קצצה . עד שמוכא
 קצצה הקופה אינו נוגע בעצם . או טקב . לען קומים . או
 טקיה קצצה שעלנו טקבים טקבים . אבל נע כ"ה טקב קמן
 כלל המין .

במזקוה שעושה אותה . וכן באברה קמועלל לאו
 חזר ונקטר לכצמך דווקא כשעור ובער דווקא
 מה דרובו עך פ"ח . וכתב פ"ח דלדה מהרבהא שא"פ
 שאין עור ובער חופן אף . דובו כ"ה . כון עקער . קצצה
 דוע שיהיה עור ובער חופן אף סובו . שאכלב שיהיה נקשר
 והלגן אחך ע"ל מלגער ומקצצה אין חופן אף דובו ע"ש
 ומה אין חופן אף דובו ע"ש .
 יחדיו ידובו . טקב נ"ו שאם היה קצצה כהאמוס וחזר
 ונדבק קצצים . דך שלא טקבנו קצצים מלמע
 דך טקב זך נמשך קצר למעט וזך נמשך למעט דכ"ה לבוע
 כתב בפ"ח כאלו . לבר דין חק שמתקצצים בו טבחי מוכא
 וקוא זך דכצצה ע"ש הקולעת או פ"ח ע"ש למעט
 מלומת הגדון טקבן להקצוי כשעור ובער חופן מברזין
 שלם וטה . אבל כשקצצה ולא חזר
 קצצה

קצצה
 למין
 למעט
 שלם וטה
 וכן אט
 עך וז
 נמצא
 שלא ק
 מיתה
 קצצה
 אסור
 טקובה
 קבא
 שמה
 סימו
 איכא
 דלא

באבה למקומו. גם נהגים לברך. לפי שיש הוכח שיצא
למין. אבל זק אינו מהורבשט מכמו קשיות. וכל כך בזק
למעשה. וקבא כמו באות. ומהו קבאות מנפשות. ויש גם
שלם ויפה מבחון. כשאר קבאות. אע"פ שלא נקרא יפה כשר
וכן אט מונח קלבה למעשה. וכן ראוי לעשות. וכתב שכן כגב
שך. ורבים רבנים גם כן.

במצא עבדו זה. פי' וזה רוב קעבס למין דה"ט שאין טעם
(בשם חופין ארץ חוב) ואם אין יכולים זה פי'
שלא קשור פי' קמכה. ויש לומר שיש לאמר
מיתה. ואם ש' שקוף מל"ס סמוך לעיתה. ולפיכך בלא
קשור ש' קמכה קבשי. פ"ח

אסורה מסתק. ולא דמי למש' קמח' בפי' לו' סו'. דאי לא
בדק קריאק וכל כלב או זאב ונשגל (במזיזתה
נקובה תלמן בזאב. דשאלת קרב איכא רגלם לבד. משה
קסא. אי נמי דקסא מסתק קבא מוזמית חסרון דעק' ולאו
שמיה סתק

סימון נו' סד' כנגד הענקים כש' כרב דשך
לעולם לא יחולק הענין למעשה. וכן
עמדתו לפעול כנגד הענקים. אבד
איכא דנשגב הענקים (איכא חשש דזומת הענין לענין
ללא בקאין בהדיקן מלטה

אפי'

אבל זך אינו מחזור בשש' כיון שאין כיעותא כ' א"ס בענקוס
אין כאן משש אומות קבדון' כ' א"ס בענקוס במקום אלו אבד
קבדון' לאו לעינין גלא בקיאתן בבדקת טבטת'

תו של בע ברדמוך
בגלך ונת עז
עזמי עשו
אנסו

כרבת אלו מועמים של בלתי שמי' ונהפג' לדן וקיל' נאר שש
דמגטל' ורפון' בה' רבנסון' מנדכ' בן' הקוס' קס' יעבון'
לקנות' כס' קנא' ורעו' עמכ' וקשלמה' אית' בוס' ת' גע'
דח' מנדכ' שנת' ונפלאותיו' לפי' ע' פשו' תעב' גמ'
עבר' פשו' בה' מבעת' בן' חיו'
פיעת'

